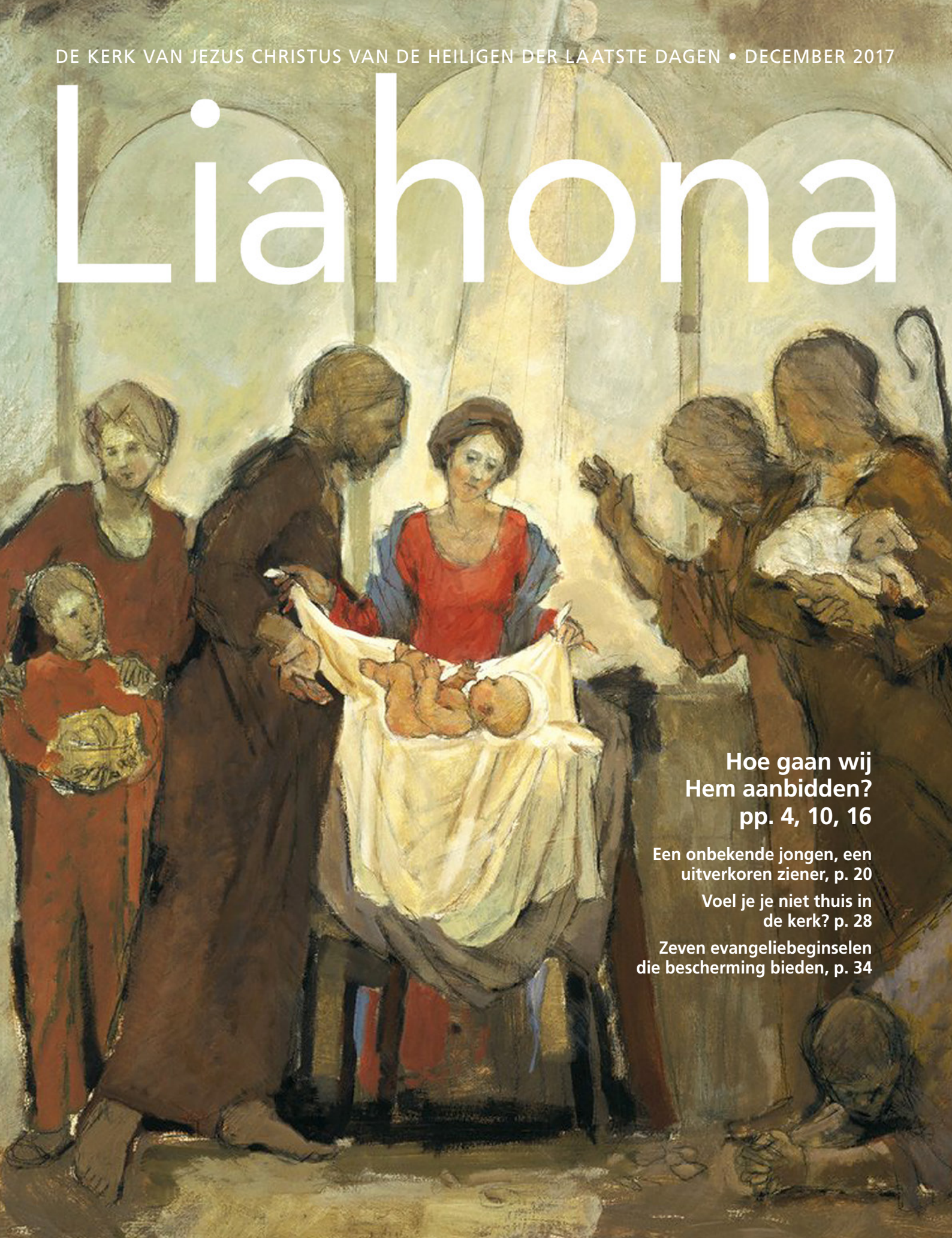
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2017

Liahona

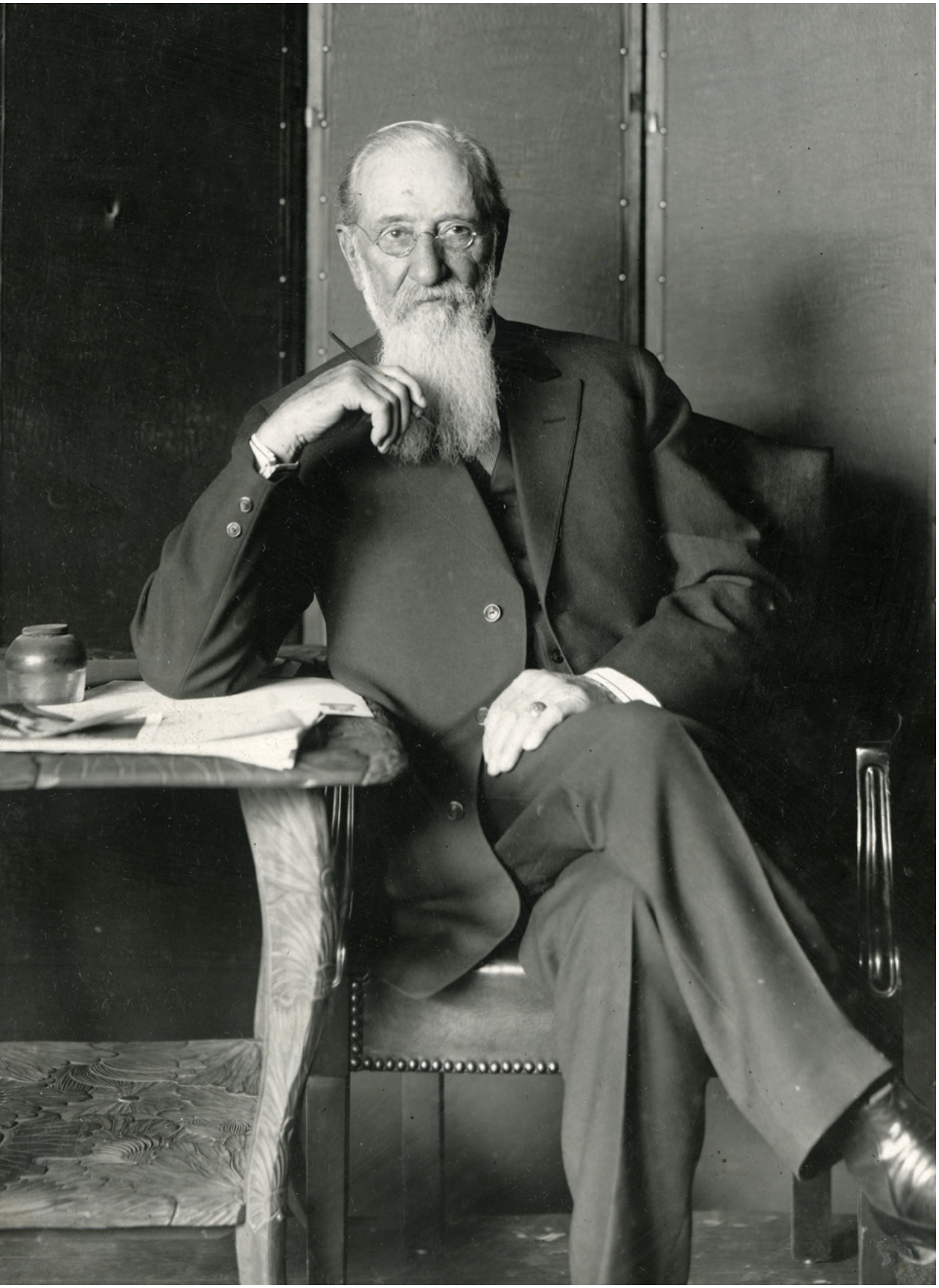

Hoe gaan wij Hem aanbidden? pp. 4, 10, 16

Een onbekende jongen, een uitverkoren ziener, p. 20

Voel je je niet thuis in de kerk? p. 28

Zeven evangeliebeginselen die bescherming bieden, p. 34

Deze foto van Joseph F. Smith, van 1901 tot 1918 president van de kerk, is een jaar vóór zijn dood genomen. Hij stierf op 80-jarige leeftijd. in 1844 stierf zijn vader, Hyrum Smith, samen met Joseph Smith de martelaars-dood. In 1866 werd Joseph F. Smith op 27-jarige leeftijd door president Brigham Young tot apostel geordend. Hij diende als raadgever van vier kerkpresidenten. Hij was 52 jaar werkzaam als algemeen autoriteit. Zijn leringen werden onder de titel Evangelieleer *gepubliceerd. Hij ontving ook de openbaring die in Leer en Verbonden 138 is opgetekend.*

Foto met dank aan de Bibliotheek voor kerkgeschiedenis

Liahona, december 2017

BOODSCHAPPEN

4 **Boodschap van het Eerste Presidium: Christus met Kerstmis zoeken**
President Dieter F. Uchtdorf

7 **Huisbezoekboodschap: Bereid elkaars lasten te dragen**

HOOFDARTIKELEN

10 **Ere zij God in de hoge**
Ouderling Ronald A. Rasband
Hoe gaat u in deze kersttijd een getuige van Christus zijn?

16 **Veertien gebeurtenissen rond de geboorte van Jezus Christus**
Jessica Griffith
Ontdek de gebeurtenissen rondom de geboorte van de Heiland die in de Schriften zijn opgetekend.

20 **Joseph Smith: Zwakke kanten sterk maken**
Ouderling Marcus B. Nash
Wonderen gebeuren, zoals dat bij de profeet Joseph het geval was, wanneer wij onze zwakheden inzien en die in de handen van de Heer leggen.

28 **We kunnen het beter, deel 2: uw eigen plekje in de Kerk van Jezus Christus vinden**
Betsy VanDenBerghe
Hebt u ooit het gevoel dat u er niet bij hoort? Hier zijn een paar oplossingen.

34 **Het evangelie van Jezus Christus: onze toevlucht en bescherming**
Getulio Walter Jagher e Silva
Uit de Leer en Verbonden: zeven beloften van bescherming.

RUBRIEKEN

8 **Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland: Onze gezinsgesprekken verbeteren**
Doug Hart

40 **Onder heiligen der laatste dagen**

44 **Geloofsportret: Josephine Scere**

80 **Tot weerziens: Standvastig in Christus' werk**
President Joseph Smith

OP DE OMSLAG
Kerstvoorstelling, Bruce Hixson Smith

JONGVOLWASSENEN

48

46 **Mongolia's Got Talent!**
Po Nien (Felipe) Chou, Petra Chou en Odgerel Ochirjav
Hoe een jongvolwassenenkoor liederen gebruikte om hun land te bekoren én het evangelie te verkondigen.

48 **Mijn geschenk aan de Heiland**
Cherstan Pixton
Ik moest niet meer alleen aan mijzelf denken en aan mijn broeders en zusters gaan denken.

JONGEREN

50 **Haar geloof hervinden**
David Dickson
Te Oranoa's getuigenis was tanende, maar toch kon ze terugvallen op fijne herinneringen.

52 **Betoverende kerstliederen**
Twee verhalen over de verrassende zegeningen van zingen.

54 **Acht redenen waarom Kerstmis een heerlijke tijd is om zendeling te zijn**
Charlotte Larcabal
Wie had gedacht dat het zo makkelijk kon zijn om zendingswerk te doen?

58 **Poster: Plaats voor Hem**

59 **Antwoord van kerkleiders: De ware geest van Kerstmis voelen**
President Thomas S. Monson

60 **Vraag en antwoord**
Ik heb over iets belangrijks gebeden, maar ik weet niet of ik antwoord heb gekregen. Hoe herken ik dat?

62 **Onze plek**

KINDEREN

76

64 **De gast op kerstavond**
Holly K. Worthington
O nee! Clara's lievelingsavond zou volledig in duigen vallen.

66 **Durf je te laten horen!**
Ouderling Paul B. Pieper
Ga jij je vriendjes en vriendinnetjes over Jezus Christus vertellen?

67 **Figuren uit de kerkgeschiedenis: De kerk nu**

68 **Het rode lotje**
Darcie Jensen Morris
Mateo wilde een goede vriend zijn, zoals Jezus. Wat kon hij doen?

70 **Antwoord van een apostel: Hoe kan ik door bekering blij worden?**
Ouderling Dale G. Renlund

72 **Leringen van Jezus**
Jezus' leringen volgen is een leuke manier om af te tellen naar Kerstmis.

74 **Muziek: Een plek voor Hem**
Larry Hiller en Michael F. Moody

75 **Ons prikbord**

76 **Verhalen van Jezus: Jezus werd in Betlehem geboren**
Kim Webb Reid

79 **Kleurplaat**

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: hoe helpt de Heilige Geest je om een goede vriend te zijn?

54

DECEMBER 2017 JAARGANG 117 NUMMER 12
LIAHONA 14452 120
Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Verantwoordelijk redacteur: Hugo E. Martinez
Assistent-redacteurs: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Adviseurs: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Hoofddirecteur: Richard I. Heaton
Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr
Publicatieassistent: Cremilda Amaral
Redactieteam: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen
Artdirector: Tadd R. Peterson
Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productieteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis
Directeur distributie: Troy K. Vellinga

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk vertaalbureau
Diestseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona,* Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2017 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u contact op met het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13. Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: December 2017 Vol. 117 No. 12. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Uitnodiging aan kunstenaars over de hele wereld

'Ik zal de daden van de Heere gedenken, ja, ik zal denken aan Uw wonderen van oudsher. Ik zal al Uw werken overdenken en over Uw daden spreken (Psalmen 77:12-13).

SCHIMMELBUSCH GEZINSQUILT, KRISTA SCHIMMELBUSCH; *DE STORM – ZWIJG, WEES STIL,* JORGE COCCO SANTANGEL

Wij nodigen u uit om nieuwe kunstwerken te maken voor de elfde internationale wedstrijd voor beeldende kunsten, uitgeschreven door het Museum voor kerkgeschiedenis in Salt Lake City (Utah).

- Thema: 'Mijmeringen over geloof', geïnspireerd op Psalmen 77:12–13. Alle artistieke media, stijlen en culturele werken zijn welkom.
- Datums voor inzendingen: van 1 februari t/m 1 juni 2018.
- Leeftijden: deelnemers moeten minimaal achttien jaar oud zijn.
- Prijzen: prijswinnaars worden door een jury gekozen en in oktober 2018 bekendgemaakt. Geselecteerde inzendingen worden in het Museum voor kerkgeschiedenis en online tentoongesteld.

Ga naar **lds.org/artcompetition** voor uitgebreide regels, voorwaarden voor deelname en onlineregistratie.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering, *28, 68, 70, 71*
Boek van Mormon, *20, 50, 63, 66, 67*
Dienen, *7, 10, 41, 42, 43, 52, 54, 75*
Gebed, *20, 60*
Gehoorzaamheid, *34*
Geloof, *4, 20, 28, 44, 50, 80*
Geschenken, *41, 43, 48, 59*
Gezin, *10, 52, 54*
God de Vader, *20, 28, 75*
Heilige Geest, *34, 40, 60, 68*
Huwelijk, *34*
Jezus Christus, *4, 10, 16, 42, 43, 48, 58, 59, 72, 76, 79, 80*
Joseph Smith, *20*
Kerkbezoek, *28*
Kerstmis, *4, 10, 16, 40, 41, 42, 43, 48, 52, 54, 58, 59, 64, 72, 74, 76, 79*
Leer en Verbonden, *34*
Muziek, *10, 43, 46, 52, 74*
Naastenliefde, *7*
Nederigheid, *20*
Onderwijs, *8*
Ouderschap, *8*
Profeten, *20, 34, 67*
Schriftstudie, *10, 72*
Tempels, *34, 44, 67, 75*
Tiende, *34*
Verantwoordelijkheid, *63, 68*
Verbonden, *7, 34, 44*
Voorbeeld, *8, 62*
Vriendschap, *62, 68*
Waarheid, *44*
Woord van wijsheid, *34*
Zendingswerk, *34, 46, 48, 54, 64, 66*

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

CHRISTUS MET KERSTMIS ZOEKEN

Aan ieder die wil weten wat lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen inhoudt, geef ik het volgende uitgangspunt: wij zoeken Christus.

We willen van Hem leren, Hem volgen en meer zoals Hij worden.

We zoeken Hem het hele jaar door. Maar vooral in deze kersttijd, waarin we de geboorte van onze geliefde Heiland vieren, gaat ons hart naar Hem uit.

Laten we in de aanloop naar Kerstmis even stilstaan bij de manier waarop sommigen tweeduizend jaar geleden op de komst van de Heiland voorbereid waren.

De herders

Er is weinig over de herders bekend. We weten alleen maar dat ze 'zich ophielden in het open veld en 's nachts de wacht hielden over hun kudde'.[1] De herders waren hoogstwaarschijnlijk heel gewone mensen die werkten om eerlijk de kost te verdienen.

Ze zijn misschien te vergelijken met mensen die niet actief naar Christus op zoek zijn, maar wier hart verandert als de hemel opengaat en Christus hun verkondigd wordt.

De herders hoorden de stem van hemelse boodschappers en gingen meteen naar Bethlehem om te zien wat er gebeurd was.[2]

De wijzen

De wijzen waren geleerden die de komst van de Messias, de Zoon van God, bestudeerd hadden. Door hun studie herkenden ze de tekenen van zijn geboorte. Ze lieten hun huis achter, reisden naar Jeruzalem en vroegen: 'Waar is de pasgeboren Koning van de Joden?'[3]

Hun kennis van de Christus bleef niet theoretisch. Toen ze de tekenen van zijn geboorte zagen, kwamen ze in actie. Ze gingen de Christus zoeken.

We kunnen de wijzen misschien vergelijken met mensen die de Christus door studie en wetenschap zoeken. Hun liefde voor de waarheid leidt er uiteindelijk toe dat ze de Christus vinden en Hem als Koning der koningen en Heiland van alle mensen aanbidden.[4]

Simeon en Anna

We kunnen Simeon en Anna vergelijken met mensen die Christus door de Geest zoeken. Simeon en Anna waren godvruchtige gelovigen. Ze keken reikhalzend uit naar de komst van de Zoon van God door vasten, bidden en door hun toewijding en gehoorzaamheid.

Ze bereidden zich door hun getrouwheid, nederigheid en geloof op de komst van de Heiland voor.

Uiteindelijk werd hun getrouwheid beloond: Maria en Jozef lieten hun het Kindje zien dat de zonden van alle mensen op Zich zou nemen.[5]

DAG VAN VREUGDE EN BARMHARTIGHEID, SARA WADDOUPS MORGAN, MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

Nephitische en Lamanitische gelovigen

In het Boek van Mormon lezen we hoe gelovigen in de Nieuwe Wereld uitkeken naar de tekenen van de geboorte van de Heiland.

U herinnert zich vast wel dat zij die in Christus geloofden, bespot en vervolgd werden. De intellectuelen van die tijd beschuldigden de gelovigen ervan dat ze zich aan dwaas bijgeloof vastklampten. Ze bespotten de gelovigen zelfs zodanig dat 'zij het gehele land in grote beroering brachten' (3 Nephi 1:7). Ze dreven de spot met de mensen die in de geboorte van de Heiland geloofden.

Ze werden zelfs zo kwaad dat ze al wie in de Heiland geloofden, voorgoed het zwijgen wilden opleggen. In het Boek van Mormon vinden we de spectaculaire ontknoping van dat verhaal.[6]

We kunnen die gelovigen vergelijken met mensen die de Christus ondanks spot en beschimping zoeken. Ze blijven Christus zoeken, ook al

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

President Uchtdorf raadt ons aan om Christus te zoeken. Hoe kunnen we dat doen? Laat hen die u lesgeeft zich bijvoorbeeld afvragen hoe ze Christus zoeken. U kunt ze vragen om tijdens hun dagelijkse Schriftstudie in gezinsverband elkaar te vertellen hoe ze Christus zoeken. U kunt ook samen de kerstvideo op Mormon.org bekijken. Nodig hen vervolgens uit om deel te nemen aan deze jaarlijkse gelegenheid om Christus te zoeken door zijn leringen na te leven.

noemt men hen ongecultiveerd, naïef of lichtgelovig.

Maar die minachting ontmoedigt ware gelovigen niet in hun zoektocht naar Christus.

Wij zoeken Christus

We hebben er in de loop van het jaar, en misschien vooral in deze kersttijd, baat bij om ons af te vragen hoe we Christus zoeken.

De grote koning David schreef in een moeilijke periode: 'O God, U bent mijn God! U zoek ik vroeg in de morgen; mijn ziel dorst naar U, mijn lichaam verlangt naar U.'[7]

Misschien was die houding een van de redenen waarom David als een man naar Gods hart beschreven werd.[8]

Laten we onze geliefde Heiland, de Vredevorst, de Heilige Israëls, in deze kersttijd en het hele jaar door met hart en ziel zoeken. Want dat verlangen bepaalt grotendeels wie we zijn als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en vooral als volgeling van Christus. ■

NOTEN

1. Lukas 2:8.
2. Zie Lukas 2:15.
3. Zie Mattheüs 2:1–2.
4. Zie Mattheüs 2:11.
5. Zie Lukas 2:22–38.
6. Zie 3 Nephi 1.
7. Psalmen 63:2.
8. Zie Handelingen 13:22.

KINDEREN

Naar Jezus uitkijken

Veel mensen keken naar de geboorte van Jezus uit. Nu kijken we naar zijn wederkomst uit! We kunnen ons voorbereiden door over Jezus te leren en Hem te volgen. Hoe kunnen we Jezus volgen? Zet je ideeën in de sterren.

KERSTSTAL MET HERDERS EN WIJZEN, PHYLLIS LUCH

Bereid elkaars lasten te dragen

Geloof
Gezin
Hulp

Bestudeer dit materiaal onder gebed. Laat u inspireren zodat u weet wat u het beste kunt bespreken. Hoe bereidt een beter begrip van het doel van de zustershulpvereniging dochters van God voor op de zegeningen van het eeuwige leven?

'Overal om ons heen zijn mensen die behoefte hebben aan onze aandacht, bemoediging, steun, troost en vriendelijkheid', zegt president Thomas S. Monson. 'Wij zijn de handen van de Heer hier op aarde, met de opdracht om zijn kinderen te dienen en op te beuren. Hij is afhankelijk van ieder van ons.'[1]

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Er begon zich in uw hart een grote verandering te voltrekken toen u in de kerk kwam. U sloot een verbond en ontving een belofte die uw hele wezen begon te veranderen. […]

'[…] U beloofde dat u de Heer zou helpen [de] lasten [van anderen] licht te maken en ze te troosten. Toen u de gave van de Heilige Geest ontving, ontving u het vermogen om te helpen met het verlichten van die lasten.'[2]

'We dienen het licht van het evangelie te gebruiken om anderen te zien zoals de Heiland dat doet – met mededogen, hoop en naastenliefde', zei Jean B. Bingham, algemeen ZHV-presidente. 'Op een dag zullen wij hun hart volkomen begrijpen en dankbaar zijn voor de barmhartigheid die ons wordt verleend – net als wij anderen […] met barmhartige gedachten en woorden bejegenen. […]

'Als we meer zoals onze Heiland willen worden, hebben we de plicht en het voorrecht om *in iedereen* vooruitgang te verwelkomen.'[3]

Als we elkaars lasten dragen en onze verbonden naleven, worden we ons bewust van de genezende kracht van Jezus Christus. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Gezien de ondoorgrondelijke losprijs van de kruisiging en verzoening beloof ik u dat Hij ons nooit aan ons lot zal overlaten. Wanneer Hij tot de armen van geest "Kom tot Mij" zegt, bedoelt Hij […] dat Hij een uitweg weet en dat Hij de weg opwaarts weet. Hij weet dat, omdat Hij die weg is gegaan. Hij kent de weg, omdat Hij de weg *is*.'[4]

Aanvullende Schriftteksten
Mattheüs 25:40; Galaten 6:2; Mosiah 2:17; 18:8–9
reliefsociety.lds.org

NOTEN
1. Thomas S. Monson, 'Dien de Heer met liefde', *Liahona*, februari 2014, 4.
2. Henry B. Eyring, 'De Trooster', *Liahona*, mei 2015, 18.
3. Jean B. Bingham, 'Ik zal thuis het licht van het evangelie uitstralen', *Liahona*, november 2016, 6, 8.
4. Jeffrey R. Holland, 'Het beschadigde goed maken', *Liahona*, mei 2006, 71.

Ter overweging

Als we anderen hun last helpen dragen en zelf onze verbonden naleven, hoe wordt het dan voor Jezus Christus mogelijk om anderen te genezen?

Onze gezinsgesprekken

Hoe kunnen we ervoor zorgen dat onze kinderen het evangelie actief bestuderen?

Doug Hart

Enige tijd geleden maakten mijn vrouw en ik ons zorgen over het gedrag van onze tieners tijdens onze Schriftstudie, de gezinsavond en zelfs onze spontane persoonlijke gesprekken over het evangelie. Ze voldeden aan een minimale leernorm — ze waren lichamelijk aanwezig, maakten af en toe oogcontact en gaven korte antwoorden — maar ze deden niet actief mee.

We wisten dat ze meer moesten doen, wilden ze een sterk getuigenis ontwikkelen en zich door de kracht van de Heilige Geest echt bekeren. De Heiland verwacht van zijn discipelen dat ze niet alleen naar zijn woorden luisteren, maar dat ze zijn leringen ook met geloof in praktijk brengen. (Zie *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* [2016], 30.)

Op een avond spraken we met ze over onze zorg. We wilden ze door middel van een geestelijk gesprek advies geven. Maar dat gesprek ontaardde al snel in een eenzijdige uiteenzetting. Onze zoons hoorden onze boodschap wel, maar hun verstand en hart werden niet geraakt.

Daar maakten we ons zorgen over. Mijn vrouw en ik vroegen ons af hoe we onze kinderen konden motiveren om het evangelie actief te bestuderen en toe te passen, met eigen motivatie, in plaats van zich door onze redevoeringen en uiteenzettingen te laten leiden. Door onze vragen kwamen we tot een plan aan de hand van de Schriften, de woorden van hedendaagse profeten en andere onderwijshulpmiddelen van de kerk. Ons plan zag eruit als volgt:

Zorgen dat onze kinderen tijdens de gezinsgesprekken de Heilige Geest voelen

Bevorder liefde en respect. Liefde verzacht het hart. Door uitingen van liefde kunnen we onze kinderen op de invloed van de Heilige Geest voorbereiden. Hun verlangen en bereidwilligheid om actief aan geestelijk onderricht deel te nemen wordt dan aangewakkerd. Als we onze kinderen respecteren, naar ze luisteren en hun perspectief en gevoelens erkennen, voelen ze zich veilig en zijn ze bereid om over hun gedachten en gevoelens te praten.

Onderwijs met de Geest. Als we goed naar onze kinderen luisteren en ze observeren, kunnen we door de Geest weten wat we moeten zeggen,

verbeteren

wat voor vragen we moeten stellen of hoe we ze kunnen aanmoedigen om tijdens hun studie de invloed van de Heilige Geest te voelen.

Veranker elk gesprek in het woord van God. Hoewel het nuttig kan zijn om onze eigen gedachten en ideeën over het evangelie te bespreken, bieden de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten vaak een diepere, krachtigere band met de Geest. (Zie LV 84:45.)

Zorg dat de Heiland het fundament van alle gesprekken over het evangelie is. Onze gesprekken krijgen meer betekenis en kracht als onze kinderen zien dat ze betrekking hebben op de Heiland en zijn verzoening, 'de bron van de christelijke leer'. (Boyd K. Packer, 'The Mediator', *Ensign,* mei 1977, 56.)

Stel geïnspireerde vragen. Als we doeltreffende vragen stellen, kunnen onze kinderen met de hulp van de Geest waarheid en begrip in de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten vinden. Wat ze op die manier leren, betekent meer voor ze dan onze duidelijkste uitleg van dezelfde informatie.

Moedig de gezinsleden aan om iets te zeggen. Als onze kinderen in hun eigen woorden vertellen wat ze zien, denken of voelen, zullen ze door de Heilige Geest te weten komen wat ze moeten zeggen en hoe. Op die manier zullen ze beter inzien en begrijpen wat de Heer ze wil laten leren en voelen.

Wees geduldig! De Heilige Geest zal uw kinderen helpen als ze in hun verstand en hart naar waarheid en begrip zoeken. We moeten de verleiding weerstaan om hun zoektocht af te kappen door vroegtijdig onze persoonlijke mening of zelfbedachte oplossingen aan te dragen.

Leid door uw voorbeeld. Als we ernaar streven om het evangelie op dezelfde manier te leren en na te leven als we van onze kinderen verwachten, komen we in aanmerking voor de steun en leiding van de Geest bij onze gesprekken.

Nu we dat plan toepassen, merken we dat er oefening en tijd voor nodig is om de Heilige Geest bij onze gesprekken thuis uit te nodigen. Maar we raken niet ontmoedigd en geven niet op. Onlangs vroeg onze tienjarige dochter naar aanleiding van een tekst uit het Boek van Mormon die we als gezin lazen, oprecht: 'Hoe kunnen we door de Heilige Geest leren?' Ik glimlachte. Ik wist dat we op de goede weg waren! ■

De schrijver is momenteel president van het zendingsgebied Curitiba in Brazilië.

De nieuwe Leidraad onderwijs, *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* bevat ideeën voor onderwijs aan tieners en jonge kinderen. Zie **teaching.lds.org.**

Ouderling
Ronald A. Rasband
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Ere zij God in de hoge

Telkens als we in overeenstemming met de Heer handelen, door zijn wil te doen en onze naasten op te bouwen, is dat een getuigenis dat Hij leeft en ons liefheeft.

Zevenhonderd jaar voor de geboorte van Jezus Christus te Bethlehem in Judea verklaarde de profeet Jesaja: 'Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven' (Jesaja 7:14).

Koning Benjamin profeteerde 125 jaar voor de geboorte van de Heiland: 'En Hij zal Jezus Christus heten, de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde, de Schepper van alle dingen vanaf het begin; en zijn moeder zal Maria heten' (Mosiah 3:8).

De dag voor de geboorte van het Kindje Jezus, hoorde Nephi, de zoon van Nephi, een stem die zei: 'Morgen kom Ik in de wereld' (3 Nephi 1:13).

De volgende dag werd het Kerstkind aan de andere kant van de wereld geboren. Zijn moeder, Maria, keek ongetwijfeld met ontzag naar haar pasgeboren Zoontje, de Eniggeborene van de Vader in het vlees.

Lukas schrijft dat enkele herders in de heuvels rond Bethlehem in Judea de nacht in het veld doorbrachten (zie Lukas 2:8). Ze waren 'rechtvaardige en heilige mannen' (zie Alma 13:26) die van het Kerstkind zouden getuigen.

'En zie, een engel van de Heere stond bij hen en de heerlijkheid van de Heere omscheen hen en zij werden zeer bevreesd.

'En de engel zei tegen hen: Wees niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal,

'namelijk dat heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is; Hij is Christus, de Heere. […]

'En plotseling was er bij de engel een menigte van de hemelse legermacht, die God loofde en zei:

DE GEBOORTE VAN JEZUS CHRISTUS, N. C. WYETH

'Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen' (Lukas 2:9–11, 13–14).

Beeld u dat tafereel in Judea eens in. De hemel was bij deze unieke gebeurtenis door de pracht van een stralende ster en hemelse koren vervuld. De herders vertrokken 'met haast' (Lukas 2:16) om het Kindje in een kribbe te zien liggen. Later 'maakten zij overal […] bekend' (Lukas 2:17) wat ze gehoord en gezien hadden.

Elk jaar met Kerstmis voegen we ons getuigenis bij dat van de herders, dat Jezus Christus, de letterlijke Zoon van de levende God, op aarde is gekomen, in het zogenaamde Heilige Land.

De herders benaderden de stal eerbiedig om de Koning der koningen te aanbidden. Hoe gaan wij Hem in deze kersttijd aanbidden? Door eindeloos te winkelen? Door druk in de weer te zijn om onze woning te versieren en cadeautjes in te pakken? Gaan we onze Heiland zo eren? Of gaan we verontruste zielen gemoedsrust brengen, lief zijn voor wie goddelijke hulp nodig heeft, en God eer betuigen door zijn wil te doen?

Jezus heeft eenvoudig gezegd: 'Kom dan en volg Mij' (Lukas 18:22).

Het evangelie van Jezus Christus, dat door de profeet Joseph Smith hersteld is, wordt door gelovigen over de hele wereld in praktijk gebracht. Ik heb met eigen ogen de ijver gezien van de mensen die het heilige woord van de Heiland hebben aangenomen, van de eilanden der zee tot in het uitgestrekte Russische rijk.

De kerstboodschap

Hannah Last Cornaby was een van de eerste heiligen die naar Zion trokken. Ze vestigde zich in Spanish Fork (Utah, VS). In die moeilijke begindagen van de herstelde kerk werd Kerstmis soms gevierd door een heerlijke sinaasappel, een zelfgemaakt speelgoedje of een lappenpop te schenken; maar niet altijd. Op 25 december 1856 schreef Hannah:

'Het was Kerstavond en mijn schatjes hingen met kinderlijk geloof hun kerstsok aan de muur en vroegen zich af of [ze gevuld] zou worden. Met pijn in het hart, waar ik niets van liet merken, verzekerde ik hun dat ze niet vergeten zouden worden. Ze vielen met grote verwachtingen voor de volgende ochtend in slaap.

'Ik had geen korreltje suiker en wist niet wat ik moest beginnen. Maar ik kon ze niet teleurstellen. Ik herinnerde me dat ik nog wat pompoen had en bracht die aan de kook. Ik goot het kookvocht af en maakte er zoete stroop van door het enkele uren te laten sudderen. Ik voegde er wat kruiden aan toe en maakte peperkoekdeeg, dat ik in allerlei vormpjes sneed en in een pan bakte, want ik had geen oven. Ik stopte de figuurtjes in hun sokken. Het leek wel alsof het de allerduurste lekkernij was; zo blij waren ze.'[1]

Dit is het verhaal van een moeder die de hele nacht door werkte en zelfs geen oven had om het werk te vergemakkelijken. Toch was ze vastberaden om haar kinderen blij te maken, hun geloof te versterken en hun thuis te bevestigen: 'Blijde dag […] Alles wel!'[2] Is dat niet de kerstboodschap?

President Thomas S. Monson leert ons: 'Wij hebben onbeperkte kansen om van onszelf te geven, maar het zijn wel kansen die voorbijgaan. We kunnen harten blij maken, vriendelijke woorden spreken en geschenken geven.'[3]

Telkens als we in overeenstemming met de Heer handelen, door zijn wil te doen en onze naasten op te bouwen, is dat een getuigenis dat Hij leeft en ons liefheeft, wat onze materiële moeilijkheden ook zijn.

De Schotse bekeerling John Menzies Macfarlane werd samen met zijn broer en moeder, die weduwe was, lid van de kerk. Met z'n drieën reisden ze in 1852 naar Salt Lake City (Utah). Hij was toen achttien jaar oud. Door de jaren heen was hij opzichter, bouwvakker en zelfs rechter, maar hij raakte bekend door zijn muziek.

Hij richtte zijn eerste koor in Cedar City (Utah) op en trad ermee op in het zuiden van Utah. Na een optreden in St. George (Utah) spoorde ouderling Erastus Snow (1818–1888), een apostel en leider van de kolonie, hem aan om met zijn gezin en muziek daarheen te verhuizen.

1869 was een moeilijk jaar geweest. Daarom vroeg ouderling Snow broeder Macfarlane om een kerstprogramma te organiseren dat de mensen zou opbeuren. Broeder Macfarlane wilde een nieuw en pakkend muziekstuk voor de voorstelling schrijven. Maar hoe hard hij ook probeerde te componeren, het wilde maar niet lukken. Hij bad voortdurend om inspiratie.

ILLUSTRATIE DOUG FAKKEL

Toen, op zekere nacht, maakte hij zijn vrouw wakker en riep hij uit: 'Ik heb de woorden voor een lofzang en ik denk dat ik de muziek ook heb!' Hij haastte zich naar hun kleine huisorgeltje, speelde de melodie en noteerde die tegelijkertijd, terwijl zijn vrouw hem van licht voorzag met een stukje brandend flanel in een kom vet. De woorden en muziek kwamen als vanzelf:

Ver, ver van hier in Judea schoon,
hoorden de herders de jubeltoon:
Ere zij God,
Ere zij God,
Ere zij God in de hoge;
vreed' op aard' is Godes wens,
welbehagen in de mens![4]

Broeder Macfarlane was nog nooit in Judea geweest en kon dus niet echt oordelen over de schoonheid ervan, maar de geïnspireerde boodschap van zijn muziek vloeide uit zijn hart als een getuigenis van de geboorte van de Heiland in Bethlehem; een begin dat de wereld voor eeuwig zou veranderen.[5]

John Menzies Macfarlane getuigde van Jezus Christus door zijn muziek. Hannah Last Cornaby getuigde van Christus door haar kinderen te dienen. Ook wij kunnen de Heer dienen en van Hem getuigen door kleine onzelfzuchtige daden. Ook wij kunnen iets goeds tot stand brengen in onze familie, onze wijk, op het werk en in onze andere invloedssferen.

Iets goeds tot stand brengen

We kunnen iets goeds tot stand brengen door bijvoorbeeld deel te nemen aan de jaarlijkse kerstactie van de kerk op sociale media. Het doel van de actie is om de aandacht van de heiligen, en van al Gods kinderen wereldwijd, op de Heiland te richten. De kerk lanceert ook dit jaar een wereldwijd initiatief om de geboorte van Christus te vieren en iedereen aan te sporen om zijn voorbeeld te volgen door anderen in de kersttijd te dienen.

Mijn zus heeft een prachtige lapjesdeken gemaakt en die 'Naam boven alle naam' genoemd. Op de lapjesdeken staan 26 namen van Jezus Christus.

Het thema van de actie is net als vorig jaar 'Verlicht de wereld' (zie Mormon.org). Dat thema komt uit Johannes 8:12: 'Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.'

De actie omvat een adventskalender en verwante Schriftteksten, waaruit mensen inspiratie kunnen halen om anderen te dienen en het licht van Kerstmis te verspreiden.

President Monson heeft gezegd: 'Ieder van ons is met de gave van het licht van Christus geboren. Als we het voorbeeld van de Heiland volgen en leven zoals Hij leefde en zoals Hij ons leerde, zal dat licht in ons branden en de weg voor anderen verlichten.'[6]

We leren de Heiland kennen door te doen wat Hij deed. Als we anderen dienen, brengen we hen, en onszelf, dichter tot Hem.

'Naam boven alle naam'

In de kersttijd mis ik onze kleinzoon Paxton. Paxton was met een zeldzame genetische afwijking geboren en leed aan een scala van gezondheidsproblemen. Onze hemelse Vader heeft onze familie veel bijzondere, ontroerende lessen geleerd tijdens de drie korte jaren dat we Paxton bij ons hadden.

Mijn zus, Nancy Schindler, heeft ter ere van Paxton een prachtige lapjesdeken gemaakt. Ze noemde die 'Naam boven alle naam'. Op de lapjesdeken staan 26 namen van Jezus Christus, één voor elke letter van het alfabet. De lapjesdeken doet me altijd denken aan de toekomstige heerlijke familiereünie met Paxton die dankzij het lijden, het offer en de opstanding van de Heiland mogelijk is.

De deken zette me ertoe aan om in de Schriften op zoek te gaan naar de namen van Jezus Christus. Dat onderzoek is een onderdeel van mijn persoonlijke Schriftstudie geworden. Ik heb tot nu toe honderden namen van de Heiland gevonden.

Een van mijn taken als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen is getuigen van Jezus Christus. De Leer en Verbonden bevestigt die taak met deze woorden: 'De twaalf reizende raadsleden zijn geroepen om de twaalf apostelen te zijn, of de *bijzondere getuigen van de naam van Christus* in de gehele wereld' (LV 107:23; cursivering toegevoegd).

Ik mocht onlangs tijdens een avondmaalsdienst in het Primary Children's Hospital in Salt Lake City spreken. Ik kreeg de ingeving om het over Jezus Christus en zijn hoopgevende namen te hebben. Ik getuigde dat de Heiland 'de blinkende Morgenster' is (Openbaring 22:16), een 'Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen' (Hebreeën 9:11), 'een God van wonderen' die 'met genezing onder zijn vleugels' opgestaan is (2 Nephi 27:23; 25:13), de 'Vredevorst' (Jesaja 9:5; 2 Nephi 19:6), en 'de Opstanding en het Leven' (Johannes 11:25).

In de kersttijd zeg ik graag de verschillende namen van de Heiland op als ik tussen de kerstlichtjes op Temple Square van en naar mijn kantoor ga. Dit zijn er enkele: 'de Alfa en de Omega' (Openbaring 1:8), 'het Kindje' (Lukas 2:12, 16), 'Raadsman' (Jesaja 9:5; zie 2 Nephi 19:6), 'de Verlosser' (Romeinen 11:26), 'een verkorene' (Psalmen 89:20), 'de grondlegger van de vrede' (Mosiah 15:18).

Ik kijk ernaar uit om in deze kersttijd meer van zijn namen uit het hoofd te leren en kansen aan te grijpen om zijn naam te eren. Ik hoop dat u in deze kersttijd iets goeds tot stand zult brengen en daarbij de Heiland het middelpunt van uw bezigheden zult maken. Ik bid dat u Hem eer zult geven door anderen in zijn naam te dienen.

Ik getuig dat onze eeuwige Vader leeft. Zijn plan van geluk is ieder van zijn kinderen door de eeuwen heen enorm tot zegen. Ik weet dat zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, het Kindje dat in Bethlehem geboren werd, de Heiland en Verlosser van de wereld is.

Deze lofspraak klinkt me als waarheid in de oren: 'Ere zij God in de hoge; vreed' op aard' is Godes wens, welbehagen in de mens.'[7] ■

Uit een toespraak aan de Salt Lake-afdeling van de BYU Management Society in Salt Lake City (Utah, VS) op 13 december 2016.

NOTEN

1. Hannah Cornaby, *Autobiography and Poems* (1881), 45–46.
2. 'Komt, heil'gen, komt', *Lofzangen*, nr. 15.
3. Zie Thomas S. Monson, 'Zó te leven', *Liahona*, augustus 2008, 5.
4. 'Ver, ver van hier in Judea schoon', *Lofzangen*, nr. 146.
5. Zie Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), 223–224.
6. Thomas S. Monson, 'Wees een voorbeeld en een licht', *Liahona*, november 2015, 86.
7. *Lofzangen*, nr. 146.

Veertien gebeurtenissen ROND DE geboorte VAN Jezus Christus

Jessica Griffith

We staan elk jaar stil bij de geboorte van Jezus Christus. We zingen liederen, we vieren familietradities en we gedenken onze Heer als het kindje Jezus. Maar wat staat er eigenlijk in de Schriften over de geboorte van Jezus Christus?

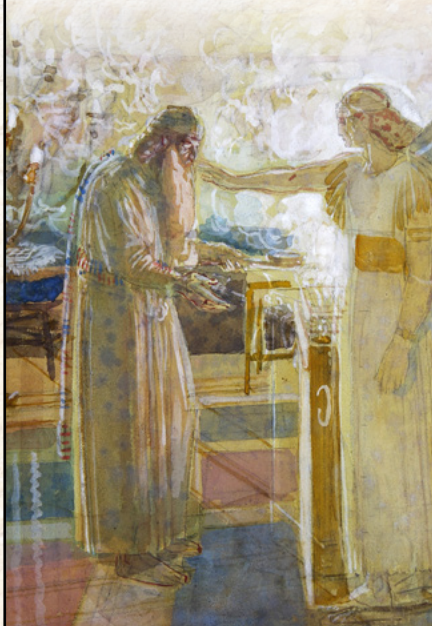

IN ESSENTIE DE WARE KERST

'Wij hebben vreugde in deze tijd van het jaar, omdat Hij in de wereld is gekomen. De innerlijke vrede die van Hem uitgaat, zijn oneindige liefde die we allemaal kunnen voelen, en een diepe, doorvoelde dankbaarheid voor wat Hij ons om niet heeft geschonken, hoewel het Hem zoveel heeft gekost – die vormen in essentie de ware kerst.'

Zie President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'Het wonderlijke en ware verhaal van Kerstmis', *Liahona*, december 2000, 6.

GEBEURTENIS	**Christus' geboorte wordt geprofeteerd**	**De engel Gabriël bezoekt de ouders van Johannes de Doper**
	Genesis 49:10; Jesaja 7:14; 9:1-7; Micha 5:2; Mosiah 3:8; Alma 7:10; Helaman 14:2-5	Mattheüs 17:12-13; Lukas 1:5-25 (in het bijzonder vers 17); Leer en Verbonden 27:7; Gids bij de Schriften, 'Elias'
		
PLAATS VAN GEBEURTENIS	HET OUDE JERUZALEM EN HET OUDE AMERIKA	JUDEA
	Profeten hadden al jaren vóór de geboorte van de Heiland openbaringen over Jezus Christus gekregen. Profeten uit het Oude Testament spraken van een koning uit het nageslacht van koning David die in Bethlehem geboren zou worden, een Messias. Volgens de Joodse interpretatie zou deze Messias koning worden. Hij zou zijn volk, de Joden, van een politiek juk verlossen en de aarde met gerechtigheid besturen. Wat de Joden van weleer niet verwachtten, was een koning die zijn volk van een geestelijk juk zou verlossen. Jezus Christus bood geen tijdelijke verlossing en een aards koninkrijk, maar een eeuwige verlossing en zijn Vaders koninkrijk.	**J**ohannes de Doper was een Elias, of voorloper, van Christus. De engel Gabriël vertelde Zacharias, Johannes' vader, dat zijn vrouw, Elizabet, een kind zou krijgen en dat ze dit kind Johannes moesten noemen. Zacharias reageerde met twijfel, waarvoor hij met doofheid en stomheid werd geslagen.
		

De engel Gabriël verschijnt aan Maria

Mattheüs 1:18; Lukas 1:26-38

NAZARETH EN GALILEA

Gabriël bezocht zes maanden later Elizabets nicht Maria. Hij vertelde Maria dat ze door de macht van de Heilige Geest een kind zou krijgen, hoewel ze maagd was. Het kind zou Jezus Christus zijn. Maria aanvaardde haar roeping als moeder van de Zoon van God nederig. De engel vertelde haar ook dat haar nicht Elizabet zwanger was.

Maria bezoekt Elizabet

Lukas 1:39-56

JUDEA

Na het bezoek van de engel vertrok Maria vanuit Nazareth voor drie maanden naar haar nicht Elizabet in Judea. Terwijl Maria daar was, ontving Elizabet een getuigenis door de Heilige Geest dat Maria's baby de Zoon van God was. Maria gaf ook haar eigen getuigenis van God.

Johannes de Doper wordt geboren

Lukas 1:57-80

JUDEA

Toen Johannes de Doper geboren werd, veronderstelden de mensen dat ze hem Zacharias zouden noemen, naar zijn vader. Elizabet wees die naam af en vertelde haar vrienden en buren dat hij Johannes heette. Toen die vrienden en buren navraag bij Zacharias deden, stemde hij met Elizabet in. Hij volgde daarmee de aanwijzingen van Gabriël aangaande de naam van zijn zoon op. Zacharias' tong werd daarop losgemaakt en zijn gehoor keerde terug, waarna hij God verheerlijkte.

De engel Gabriël verschijnt aan Jozef

Mattheüs 1:18-23

NAZARETH

Jozef, de man met wie Maria in ondertrouw was, zag haar zwangere toestand toen zij weer in Nazareth was. Hij 'wilde haar onopgemerkt verlaten' oftewel hun ondertrouw stilletjes ongedaan maken. Maar voordat hij dat kon doen, verscheen de engel Gabriël hem in een droom. Hij getuigde dat Maria's baby ontvangen was uit de Heilige Geest en dat deze baby zijn volk van hun zonden zou verlossen. Daarop besloot Jozef niet bij Maria weg te gaan maar met haar te trouwen.

DE PROFEET JESAJA VOORZEGT DE GEBOORTE VAN CHRISTUS; HARRY ANDERSON; ILLUSTRATIE VAN DE ENGEL GABRIËL, MICHAEL MALM; U BENT GEZEGEND ONDER DE VROUWEN, WALTER RANE; DETAIL UIT HET BEZOEK, REMBRANDT HARMENSZ (1609–1669)/DETROIT INSTITUTE OF ART, USA/BRIDGEMAN IMAGES; AARTSENGEL GABRIËL SLAAT ZACHARIAS MET STOMHEID, ACHTERGROND, RAND, MAN MET KAMEEL: GETTY IMAGES; ZACHARIAS SCHRIJFT DE NAAM VOOR HET KIND OP, MET DANK AAN FCIT; AANKONDIGING AAN JOZEF, JOSEPH BRICKEY

Heel de wereld wordt ingeschreven

Lukas 2:1–4; James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 91–92

HET ROMEINSE RIJK

De inschrijving was door de Romeinen ingevoerd en diende voor belasting- en volkstellingsdoeleinden. De Romeinen schreven mensen gewoonlijk op grond van hun huidige woonplaats in, maar volgens Joods gebruik gebeurde dat op grond van de woonplaats van hun voorouders. Vandaar dat het druk was in Bethlehem, de voorouderlijke woonplaats van Jozef, en dat de herbergen vol waren.

Jezus Christus wordt geboren

Lukas 2:6–7

NAZARETH, BETHLEHEM EN JUDEA

Bethlehem betekent 'broodhuis' en was de geprofeteerde geboorteplaats van de Messias.

Jozef en Maria reisden naar Bethlehem om ingeschreven te worden. Nadat Jezus was geboren, improviseerde Maria een wieg door Jezus in een kribbe, oftewel een voederbak voor vee, te leggen. Er wordt niet vermeld dat er dieren aanwezig waren.

Geprofeteerde tekenen komen uit in Amerika

Helaman 14:1–5; 3 Nephi 1:15–21

AMERIKA

Op de dag van Christus' geboorte was het op het Amerikaanse vasteland een dag en een nacht en een dag licht, zoals geprofeteerd was. Er verscheen een nieuwe ster aan de hemel.

Herders horen van Christus' geboorte

Lukas 2:8–17

NABIJ BETHLEHEM

In die tijd van het jaar hielden herders hun kudde dag en nacht buiten. Daar waren ze toen er een engel aan hen verscheen met de boodschap dat de Heiland geboren was. Na de aankondiging van de engel verscheen er een schare engelen die God loofde. De herders hoorden dit aan en haastten zich vervolgens naar Bethlehem om Jezus te zien. Nadat ze Hem gezien hadden, lieten ze Jozef en Maria achter en getuigden ze tot anderen van wat ze gezien hadden.

Jezus wordt besneden, krijgt zijn naam en wordt in de tempel voorgesteld

Lukas 2:21–38; James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 95

BETHLEHEM

Christus werd naar Joods gebruik na acht dagen besneden en kreeg een naam. Hij kreeg de naam Jezus, of 'Yeshua', wat in het Hebreeuws 'Heiland' betekent. Naar Joods gebruik moest een vrouw na de bevalling veertig dagen wachten voordat ze de tempel betrad. Na die veertig dagen namen Maria en Jozef Jezus mee naar de tempel om Hem daar voor te stellen. Daar kwamen ze Simeon tegen, die de belofte had gekregen dat hij vóór zijn dood Christus zou zien. Hij herkende Christus, nam Hem in zijn armen en loofde God. Hij profeteerde ook van Christus' zending op aarde. Anna, een profetes, getuigde ook van Christus in de tempel. Ook zij getuigde van zijn zending.

Wijzen doen bij Herodes navraag over Christus

Mattheüs 2:1–10

JERUZALEM

Een niet nader genoemd aantal wijzen 'uit het oosten' kwam naar Jeruzalem om Christus op te zoeken. Zij hadden een nieuwe ster aan de hemel gezien, als teken dat de Christus geboren was. Zij vroegen Herodes, die door de Romeinen tot koning van Judea was benoemd, waar ze het Kind konden vinden. Herodes voelde zich door de mogelijke nieuwe koning, de Messias, bedreigd. Hij dacht dat Hij zijn koninkrijk zou overnemen. Herodes hield zijn vrees voor de wijzen verborgen. Hij vroeg ze hem te berichten waar ze Christus gevonden hadden. Hij wilde Hem ombrengen.

De wijzen vinden Christus en geven geschenken

Mattheüs 2:9–12; Bible Dictionary, 'Magi'

BETHLEHEM

De wijzen vonden Christus uiteindelijk. Mattheüs vermeldt dat zij Jezus in zijn huis als 'Kind' vonden. Dat impliceert dat zij minstens een jaar na Christus' geboorte kwamen. Zij schonken Hem goud, wierook en mirre – kostbare geschenken waarmee zij de koninklijke status van Jezus erkenden. De wijzen kregen in een droom de aanwijzing om Herodes niet van hun bevindingen op de hoogte te stellen.

Jozef wordt gewaarschuwd om naar Egypte te vluchten

Mattheüs 2:13–16, 19–23

BETHLEHEM, EGYPTE EN NAZARETH

De wijzen lieten Herodes in het ongewisse, tegen hun afspraak in. Herodes gaf daarop bevel alle kinderen die de afgelopen twee jaar in Bethlehem geboren waren, om te brengen. Jozef werd in een droom gewaarschuwd en vertrok met Maria en Jezus naar Egypte. Zij bleven daar tot Herodes gestorven was. Na de dood van Herodes verscheen er een engel aan Jozef in een droom. Hij zei dat het veilig was om naar Israël terug te keren. Maar toen Jozef vernam dat Herodes' zoon de nieuwe koning was, ging hij met zijn gezin naar Nazareth in Galilea en niet naar Judea. Zo groeide Christus op als Jezus van Nazareth. Jaren later zou Hij Zich laten dopen, wonderen verrichten en zijn geweldige, eeuwige verzoening tot stand brengen.

DE WEG NAAR BETHLEHEM, JOSEPH BRICKEY; *AANKONDIGING AAN DE HERDERS*, DEL PARSON; *SIMEON EN CHRISTUS* © LARS JUSTINENLICENTIE VAN GOODSALT.COM; *DE WIJZEN BIJ KONING HERODES* © THE CLASSIC BIBLE ART COLLECTIONLICENTIE VAN GOODSALT.COM; *DE VLUCHT*, ROSE DATOC DALL; DETAIL UIT *DE HEILAND IS GEBOREN*, JOSEPH BRICKEY; *DE GEBOORTE VAN JEZUS CHRISTUS*, JON MCNAUGHTON; *DE WIJZEN ZOEKEN JEZUS*, ROBERT TUDLEY AMBROSE (1867–1951)/PRIVÉCOLLECTIE/©LOOK AND LEARN/BRIDGEMAN IMAGES

Ouderling
Marcus B. Nash
van de Zeventig

Joseph Smith:
ZWAKKE KANTEN STERK MAKEN

[Noot van de vertaler: in dit artikel wordt enkele keren verwezen naar de geschriften van Joseph Smith. In het Engels bevatten deze geschriften fouten in spelling, interpunctie en gebruik van hoofdletters. (De spelling van het Amerikaans-Engels werd pas aan het einde van de jaren 20 van de 19e eeuw gestandaardiseerd.) Omwille van de leesbaarheid zijn deze fouten echter niet vertaald.]

Duizenden jaren geleden profeteerde Jozef vanouds: 'Aldus zegt de Heer tot mij: Een uitgelezen ziener zal Ik uit de vrucht van uw lendenen doen opstaan; […] en hem zal Ik macht geven om mijn woord voort te brengen […] en vanuit zwakte zal hij sterk worden gemaakt.' (2 Nephi 3:7, 11, 13.)

Die profetie 'vanuit zwakte zal hij sterk worden gemaakt' fascineert en inspireert mij. Het lijkt tegenstrijdig dat de Heer een zwak iemand roept voor een omvangrijke taak. Maar wie zijn zwakheid erkent, kan er juist door die zwakheid toe gebracht worden de kracht van de Heer in te roepen. Wie zich in geloof verootmoedigt, zal worden gesterkt door Hem aan wie alle macht in de hemel en op aarde is gegeven. (Zie Mattheüs 28:18; Mosiah 4:9.)[1]

Als jongeman wendde Joseph Smith zich al op die manier tot de Heer. Toen Joseph 14 jaar was, verlangde hij naar vergeving van zijn zonden en wilde hij weten welke kerk de juiste was. Hij schreef: 'Ofschoon mijn gevoelens diep waren en dikwijls pijnlijk getroffen werden, [was] het onmogelijk voor iemand van mijn jeugdige leeftijd, en zo weinig bekend met mensen en zaken, om met enige zekerheid uit te maken wie er gelijk had en wie ongelijk' (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:8).

Joseph was zich pijnlijk bewust van zijn zwakheid en ging naar het heilige bos om te weten te komen waar hij de kerk van God kon vinden. Hij deed navraag omdat hij iets wilde *doen*; hij wilde zich bij die kerk *aansluiten* (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:18). In antwoord op zijn nederige en oprechte vraag verschenen God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aan hem. Daardoor verlosten Zij hem van de macht van de duivel en maakten Zij de weg voor de herstelling vrij (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:14–19).

Als wij net als Joseph Smith onze zwakheid erkennen en ons in geloof tot de Heer wenden, zullen ook wij sterk worden gemaakt.

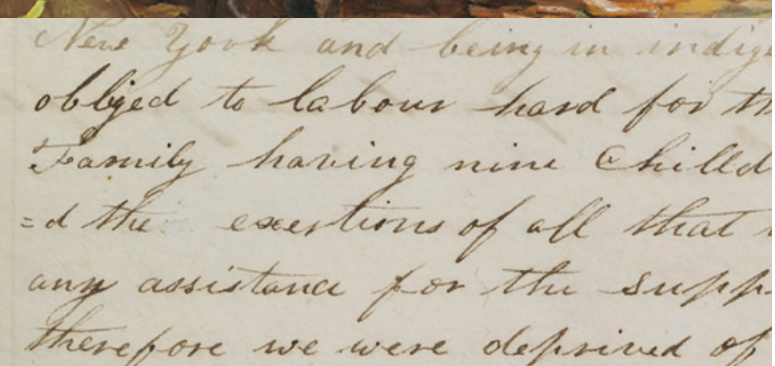
HET DOEL VAN HET LEVEN (DETAIL), JOSEPH BRICKEY

Joseph Smith betwistte niet dat hij ‘zwak voor de wereld’ was (LV 1:19; 35:13). Jaren later sprak de Heer tot hem: ‘Met dit doel heb Ik u doen opstaan, dat Ik mijn wijsheid zou kunnen tonen door de zwakke dingen der aarde’ (LV 124:1).

Een onbekende jongen

Joseph beschreef zichzelf als een ‘onbekende jongen […] die noodgedwongen in een karig bestaan moest voorzien door zijn dagelijkse arbeid’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:23). Hij was van lage sociale afkomst en was amper naar school gegaan. Zijn eerste poging om zijn geschiedenis te schrijven illustreert de zwakke positie waarin hij zich bij de aanvang van het werk bevond.

‘Ik ben op 23 december in het jaar onzes Heren 1805 in het dorpje Charon [Sharon] in de staat Vermont (Noord-Amerika) geboren. Mijn ouders waren deugdzame mensen die zich moeite getroostten om mij christelijk groot te brengen. Omtrent mijn tiende jaar verhuisde mijn vader, Joseph Smith sr. naar Palmyra in Ontario County (New York). Gezien onze nooddruftige omstandigheden was hij genoodzaakt om hard te werken voor het onderhoud van zijn kroostrijk gezin. Er waren negen kinderen en eenieder die kon, moest bijdragen in het onderhoud. Dientengevolge werd ons een degelijke opleiding onthouden en beperkte mijn onderricht zich tot het leren lezen, schrijven en de basisregels van het rekenen.’[2]

Joseph was zich pijnlijk bewust van zijn gebrek aan opleiding. Zo verzuchtte hij eens dat hij zich gevangen voelde in ‘een kleine, enge en haast volkomen duistere gevangenis van papier, pen en inkt, en omgeven door gebrekkige, broze flarden van een onvolmaakte taal’.[3] Desondanks heeft de Heer hem geroepen om het Boek van Mormon te vertalen. Het kostte hem nog geen negentig dagen om 588 bladzijden klaar te maken voor publicatie.

Ieder zinnig mens begrijpt dat de ongeletterde Joseph dat niet in zijn eentje kon verwezenlijken. Sommigen hebben verklaringen verzonnen die nog moeilijker te geloven zijn dan de waarheid: hij was een profeet en vertaalde door de gave en de macht van God.

Getuigenis van Emma

Op latere leeftijd wist Emma Smith nog te vertellen dat haar echtgenoot in de periode dat hij de gouden platen vertaalde ‘niet eens een brief samenhangend en

Links: een fragment uit de geschiedenis van Joseph Smith, in zijn eigen handschrift. Tegenoverliggende pagina: een fragment uit het dagboek van Joseph Smith. Merk op dat hij woorden heeft doorstreept.

goed geformuleerd kon schrijven of dicteren, laat staan een boek als het Boek van Mormon [kon] dicteren. En hoewel ik nauw betrokken was bij wat er zich afspeelde, bleef het voor mij, en voor ieder ander, "wonderlijk en wonderbaar".'[4]

In deze context is het nuttig om te kijken naar de eerste bladzijde van het eerste dagboek van Joseph, gedateerd 27 november 1832 (zie afbeelding rechts). Hij schreef dit zo'n drieënhalf jaar na de vertaling van het Boek van Mormon. Merk op dat hij het volgende schrijft en daarna de woorden weer doorstreept:

'Notitieboek van Joseph Smith jr., gekocht om alle nietige gebeurtenissen die zich rondom mij voordoen, te boekstaven.'

Toen ik dat dagboek zag en die doorgestreepte woorden las, stelde ik me voor dat Joseph op een landelijke ongerepte plek in het Amerikaanse westen zat, die eerste zin schreef en dacht: 'Nee, dat is het niet, ik probeer het opnieuw.' Hij doorstreept de zin en schrijft: 'Notitieboek van Joseph Smith jr., gekocht op 27 november 1832 om een nauwkeurig verslag bij te houden van alles wat zich rondom mij voordoet enz.'

Kennelijk vindt hij die formulering nog steeds te gekunsteld en stroef, want hij schrijft vervolgens: 'O moge God geven dat ik in al mijn gedachten word geleid, o zegen uw dienstknecht. Amen.'[5] Voor mij geeft deze verzuchting Josephs gevoel van ontoereikendheid en zwakheid weer, en zijn gelovige vraag om Gods hulp in alles wat hij doet.

Laten we dat dagboekfragment vergelijken met een fragment van een originele manuscriptpagina van het Boek van Mormon, die ergens tussen april en juni 1829 tot stand kwam (zie volgende bladzijde).

Merk het vlotte taalgebruik op, zonder interpunctie, zonder doorhalingen. Dat was geen steloefening. Joseph dicteerde elk woord terwijl hij in de instrumenten keek die de Heer voor hem had bereid, zoals de Urim en Tummim en af en toe ook de zienersteen. Daarbij gebruikte hij een hoed om zijn ogen tegen licht van buitenaf te beschermen, zodat hij de woorden die tevoorschijn kwamen, duidelijk kon zien. (Zie 2 Nephi 27:6, 19–22; Mosiah 28:13.) Er is duidelijk een groot verschil tussen de vertaling van het Boek van Mormon en het dagboekfragment. Het ene werd geschreven door Joseph Smith, de profeet, ziener en openbaarder, en het andere werd geschreven door Joseph Smith, de man. Als u het oorspronkelijke manuscript van de vertaling bestudeert, zult u woorden tegenkomen die voor Joseph ongetwijfeld bemoedigend overkwamen:

'En het geschiedde dat ik, Nephi, tot mijn vader zeide: Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7).

HET EERSTE VISIOEN (DETAIL), WALTER RANE

Kort daarvoor had hij het volgende vertaald: 'Maar zie, ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere barmhartigheden van de Heer zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe' (1 Nephi 1:20).

Een rode draad door het Boek van Mormon en door het leven van de profeet Joseph is dat de zwakke die nederig en in geloof de Heer zoekt, sterk en zelfs machtig wordt gemaakt in het werk van de Heer. Dat sterker worden komt soms op ogenschijnlijk kleine manieren tot uiting.

Zo corrigeerde Joseph, die zelf niet goed kon spellen, de schrijfwijze van de naam *Coriantumr* (zie Helaman 1:15) nadat Oliver Cowdery, zijn belangrijkste schrijver, die had genoteerd. Toen Joseph de naam voor het eerst aan Oliver dicteerde, schreef Oliver *Coriantummer* op. Dat was begrijpelijk, omdat Engelse woorden niet op 'mr' eindigen. Joseph kon echter zo slecht spellen dat hij de schrijfwijze van de Heer aanvaardde en Oliver bij het vertalen corrigeerde. We weten nu dat die schrijfwijze weliswaar ongebruikelijk is in het Engels, maar dat zij perfect binnen Egyptische spellingsregels en in de context van de Oude Wereld past. Joseph kon dat alleen maar door openbaring weten.[6]

Wij kunnen sterk worden

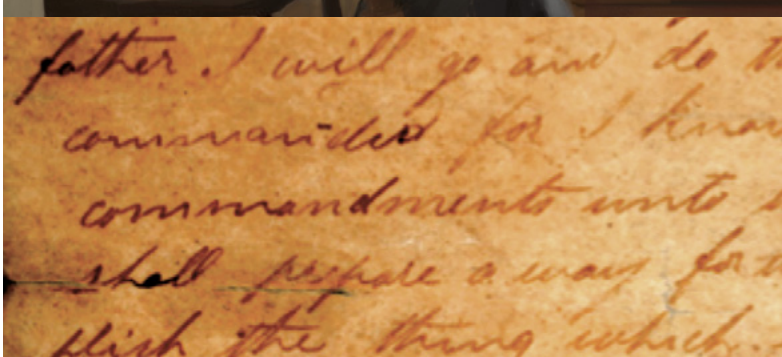
Het wonder van de vertaling van het Boek van Mormon is één voorbeeld van de manier waarop Joseph in zijn zwakheid kracht ontving. Er zit ook een andere, meer persoonlijke boodschap in. Als wij net als Joseph onze zwakheid erkennen en ons in geloof tot de Heer wenden, met heel ons hart en vastbesloten om zijn wil te doen, zullen ook wij sterk worden gemaakt. Dat betekent niet noodzakelijk dat die zwakheid tijdens het sterfelijke leven verdwijnt. Het betekent wel dat iemand door God sterk wordt gemaakt.

Joseph gaf nederig zijn onvolmaaktheden toe. Naar eigen zeggen 'vertoonde [hij] jeugdige zwakheid en de gebreken van de menselijke natuur' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:28). Later vertelde hij de heiligen in Nauvoo dat hij 'een mens was zoals zij, en dat ze van [hem] niet moesten verwachten dat [hij] volmaakt was; […] maar als zij het konden opbrengen om met [zijn] zwakheden en die van de andere kerkleiders te leven, [hij] dat evenzo met die van hen zou doen'.[7]

Joseph heeft zich nooit voorgedaan als volmaakt of onfeilbaar. Hij erkende echter de macht van God die in hem werkzaam was als hij in zijn hoedanigheid van profeet handelde: 'Als ik spreek als mens, spreekt alleen Joseph. Maar als de Heer bij monde van mij spreekt, is het niet meer Joseph die spreekt, maar God.'[8]

Joseph werd dus in zijn zwakheid sterk gemaakt, sterk genoeg om 'Jezus alleen uitgezonderd, meer [te doen] voor het heil van de mensen' (LV 135:3) dan welke profeet uit de geschiedenis ook.

Fragment uit het manuscript van het Boek van Mormon, 1 Nephi 3:7.

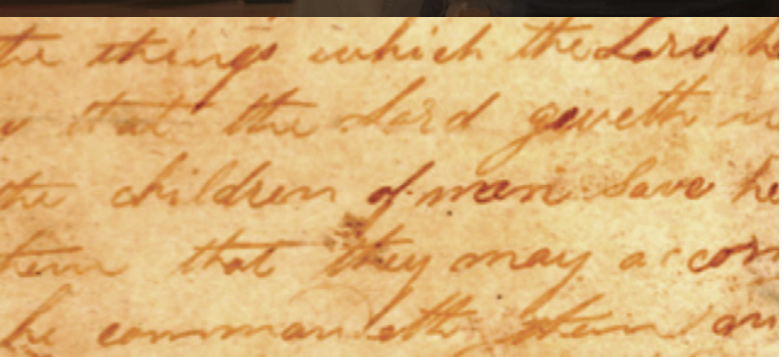
MET DANK AAN DE BIBLIOTHEEK VOOR KERKGESCHIEDENIS VOOR AFBEELDINGEN VAN DE VROEGE UITGAVE VAN HET BOEK VAN MORMON EN HET MANUSCRIPT

Onze onveranderlijke God zal u en mij op dezelfde manier sterk maken in onze zwakheid, als wij ons, net als Joseph, in geloof en met een vol voornemen van ons hart tot Hem wenden.

Gebed en nederigheid

In overeenstemming met zijn celestiale wetten geeft de Heer ons zwakheid, zodat wij makkelijker sterk kunnen worden op de enige manier die voor tijd en eeuwigheid telt: door Hem. Hij zegt: 'En indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik maken dat zwakke dingen sterk voor hen worden' (Ether 12:27).

Volgens dit vers geeft God ons zwakheden zodat we nederig zullen zijn. Wie ervoor kiest om zich te verootmoedigen en geloof in Hem te oefenen, zal sterk gemaakt worden. Ons vernederen voor God is daarom een cruciale katalysator als wij de sterkte en macht van God willen voelen.

Sommige mensen 'menen […] wijs te zijn en luisteren […] niet naar de raad van God, want zij schuiven die opzij in de veronderstelling het zelf wel te weten; daarom is hun wijsheid dwaasheid en hun van geen nut' (2 Nephi 9:28). Als tegengewicht tegen deze hoogmoed kunnen wij onszelf 'dwazen voor het aangezicht van God achten en afdalen in de diepste ootmoed' (2 Nephi 9:42).

Toen hij jong was, begreep Joseph al dat de Heer in oprecht, innig gebed aanroepen een belangrijke stap in het ontwikkelen van nederigheid is. Daniel Tyler, een lid in de begintijd van de kerk, heeft verteld wat er in Kirtland gebeurde toen velen zich tegen de profeet hadden gekeerd. Broeder Tyler was aanwezig in een bijeenkomst waar de profeet en de gemeente om hulp van de Heer baden. Hij vertelde over deze gebeurtenis:

'Ik had mannen en vrouwen horen bidden […], maar nooit eerder had ik een man zijn Maker horen aanspreken alsof Hij daar aanwezig was en als een zorgzame vader wilde luisteren naar de zorgen van een plichtsgetrouw kind. Joseph was destijds ongeletterd, maar in dat gebed, dat grotendeels degenen betrof die hem ervan beschuldigden op een dwaalspoor te zijn geraakt […] toonde hij hemelse wijsheid en welsprekendheid. […] Het leek mij toe dat ik, als de sluier zou worden weggenomen, de Heer zou kunnen zien staan voor de nederigste van al zijn dienstknechten die ik ooit had gezien.'[9]

Zwakke kanten sterk maken

Toen Joseph 17 jaar was, vertelde Moroni hem dat 'God een werk voor mij te doen had en dat mijn naam onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn, ofwel dat er onder alle volken zowel goed als kwaad over zou worden gesproken' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:33).

Ik weet zeker dat velen in die tijd dachten dat die bewering een teken van grootheidswaanzin was, maar in deze tijd *is* de naam van die onbekende boerenjongen dankzij het internet overal ter wereld gekend, en wordt er zowel goed als kwaad over hem gesproken.

Vlak voordat Joseph en Hyrum Smith in Carthage (Illinois) hun dood tegemoet gingen, las Hyrum in de gevangenis aan Joseph en anderen voor. Hij vouwde de bladzijde om die de volgende woorden bevatte:

'En het geschiedde dat ik de Heer bad dat Hij de andere volken genade zou schenken, opdat zij naastenliefde zouden bezitten.

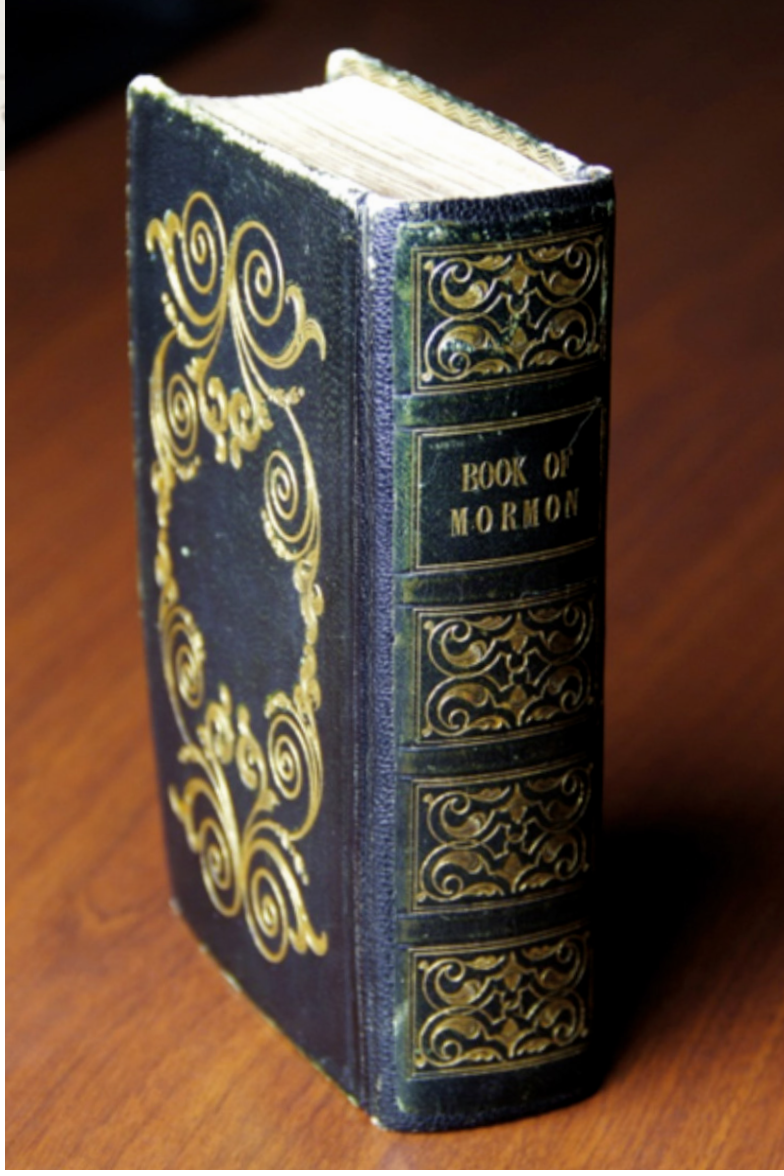
'En het geschiedde dat de Heer tot mij zei: Indien zij geen naastenliefde bezitten, maakt het voor u niet uit, want u bent getrouw geweest; daarom zullen uw klederen gereinigd worden. En omdat u uw zwakheid hebt gezien, zult u sterk worden gemaakt, ja, zodat u zult neerzitten in de plaats die Ik heb bereid in de woningen van mijn Vader' (Ether 12:36–37).

Joseph werd letterlijk *vanuit zwakte* sterk gemaakt. Deels vanwege zijn zwakheid riep hij in geloof de hulp van God in, vastbesloten om zijn wil te doen. Zijn hele leven bleef hij op die manier tot zijn hemelse Vader toenadering zoeken. Als gevolg daarvan ontving hij het eerste visioen, vertaalde het Boek van Mormon, ontving priesterschapssleutels, organiseerde de herstelde kerk van Christus en bracht de volheid van het evangelie van Jezus Christus op aarde. De profeet Joseph nam geleidelijk in kracht toe, hij werd niet van het ene op het andere moment machtig. Zo gebeurde het voor hem, en zal het voor u en mij gebeuren, 'regel op regel, voorschrift op voorschrift, hier een weinig, en daar een weinig'. (LV 128:21; zie ook Jesaja 28:10; 2 Nephi 28:30.)

Raak dus niet ontmoedigd. Sterk worden is een geleidelijk proces dat geduld vergt en een vastberadenheid om de Heiland te volgen en volgens zijn wil te leven, wat er ook gebeurt.

De gave is teruggekeerd

William Tyndale, die in de 16e eeuw de Bijbel in het Engels vertaalde en publiceerde, zei ooit tegen een geleerde die meende dat de Bijbel niet in de handen van het gewone volk thuishoorde: 'Als God mijn leven spaart, *zal ik er binnen een paar jaar voor zorgen dat een jongen achter de ploeg straks meer van de Schriften afweet dan u*.'[10]

Vlak voordat Joseph en Hyrum Smith in Carthage (Illinois) hun dood tegemoet gingen, las Hyrum Joseph en anderen uit dit exemplaar van het Boek van Mormon voor.

Driehonderd jaar later vond een merkwaardig voorval plaats. Nancy Towle, een rondreizend predikant uit de jaren 30 van de 19e eeuw, kwam naar Kirtland om de 'mormonen' persoonlijk te observeren. In een gesprek met Joseph Smith en andere kerkleiders uitte ze scherpe kritiek op de kerk.

Volgens een verslag van Towle zei Joseph niets tot ze zich tot hem wendde en eiste dat hij zou zweren dat een engel hem had verteld waar de gouden platen waren. Hij

antwoordde vriendelijk dat hij nooit zwoer. Toen ze zag dat ze hem niet van zijn stuk kon brengen, trachtte ze hem te vernederen. 'Ben je niet beschaamd, wie denk je wel dat je bent?', vroeg ze. 'Je bent niets meer dan een onwetende boerenjongen!'

Joseph antwoordde kalm: 'De gave is teruggekeerd, zoals vroeger, naar ongeletterde vissers.'[11]

Zo kwam de voorspelling van Tyndale uit: een boerenjongen kende de Schriften inderdaad beter dan wie ook, de Heiland uitgezonderd.

Uiteraard zijn de herstelde kerk en het evangelie van Jezus Christus niet het werk *van* Joseph Smith, een 'boerenjongen' op het Amerikaanse platteland. Ze zijn eerder het werk van de Heer Jezus Christus, hersteld *door middel van Joseph Smith*, de profeet. Toen hij over zijn leven nadacht, herkende Joseph in zichzelf wellicht deze woorden van Jakob: 'De Here God toont ons evenwel onze zwakheid om ons te laten weten dat wij door zijn genade en door zijn grote goedgunstigheid jegens de mensenkinderen bij machte zijn die dingen te doen' (Jakob 4:7).

Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was en is, en dat hij vanuit zwakheid sterk werd gemaakt. President Brigham Young (1801–1877) zei het zo: 'Iedere keer als ik bedenk dat ik Joseph Smith, de profeet, heb gekend, wil ik halleluja roepen.'[12] Ik heb die eer niet gehad, maar ik troost mij met de poëtische belofte die zegt: 'heel 't mensdom kent "broeder Joseph" eens weer'.[13] Ik ben ontzettend dankbaar voor de profeet en voor zijn nederigheid voor God, die hem sterk heeft gemaakt. Ik put kracht uit dit verhaal en de leerstelling dat de Heer onze zwakke kanten sterk zal maken als wij ons voor Hem vernederen en geloof in Hem oefenen met een vast voornemen om zijn wil te doen. ■

Uit de toespraak 'Out of Weakness He Shall Be Made Strong', gehouden op 10 februari 2013 tijdens de 70e jaarlijkse Joseph Smith Memorial Devotional in Logan (Utah, VS).

NOTEN

1. Ik wil graag mijn collega's van de afdeling kerkgeschiedenis, in het bijzonder Richard E. Turley jr. en Jed Woodworth, bedanken voor hun bereidwillige inbreng.
2. Joseph Smith, *The Joseph Smith Papers, Histories, Volume 1: 1832–1844,* red. Karen Lynn Davidson en anderen (2012), 11.
3. Joseph Smith, 'Letter to William W. Phelps, 27 november 1832', 4, josephsmithpapers.org.
4. Emma Smith, 'Last Testimony of Sister Emma', *Saints' Herald,* 1 oktober 1879, 290; zie ook Russell M. Nelson, 'A Treasured Testament', *Ensign,* juli 1993, 62–63.
5. Joseph Smith, *The Joseph Smith Papers, Journals, Volume 1: 1832–1839,* red. Dean C. Jessee en anderen (2008), 9.
6. Over 'Coriantumr' en de schrijfwijze van eigennamen, zie Royal Skousen, in *Book of Mormon Authorship Revisited: The Evidence for Ancient Origins,* red. Noel B. Reynolds (1997), 61–93. Skousen gebruikt voorbeelden uit het oorspronkelijke manuscript om aan te tonen dat eigennamen die voor het eerst in de tekst voorkwamen, meteen correct werden gespeld. Verderop in de tekst werden namen niet altijd correct gespeld. Dat wijst erop dat Joseph Smith de eerste keer de naam letter voor letter dicteerde en nadien op het geheugen van de schrijver vertrouwde.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 558.
8. Edward Stevenson, in *They Knew the Prophet* (1974), samengesteld door Hyrum L. Andrus en Helen Mae Andrus, 87.
9. Daniel Tyler, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor,* 15 februari 1892, 127; zie ook *Leringen: Joseph Smith,* 127.
10. William Tyndale, in S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale – Martyr, Father of the English Bible* (2004), 47.
11. *Vicissitudes Illustrated, in the Experience of Nancy Towle, in Europe and America* (1833), 156, 157.
12. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), 343.
13. 'Ere de man', *Lofzangen,* nr. 24.

JOSEPHS SNELLE VERWERVING VAN KENNIS EN VOLWASSENHEID

'Een rode draad door de hele bediening van de profeet Joseph Smith was dat hij relatief jong was, weinig scholing had genoten en ongelooflijk snel kennis opnam en tot rijpheid groeide. Ten tijde van het eerste visioen was hij 14, en hij was 17 toen hij voor het eerst door de engel Moroni werd bezocht. Op zijn 21e kreeg hij de gouden platen, en hij was nog maar 23 toen hij klaar was met de vertaling van het Boek van Mormon (wat hem minder dan 60 werkdagen had gekost). Meer dan de helft van de openbaringen in onze Leer en Verbonden werd gegeven bij monde van de profeet toen hij 25 jaar of jonger was. Hij was 26 toen het Eerste Presidium werd georganiseerd en 30 toen de Kirtlandtempel werd ingewijd.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Joseph, de man en de profeet', *De Ster,* 1996, 66.

We kunnen het beter, deel 2:

uw eigen plekje in de Kerk van Jezus Christus vinden

Laat anderen u niet belemmeren als u de zegeningen van het lidmaatschap in Christus' kerk wilt genieten.

Betsy VanDenBerghe

Noot van de redactie: ongeacht de kracht van iemands geloof in het evangelie van Jezus Christus kan het moeilijk worden om getrouw te blijven, als we het gevoel hebben dat we er niet bij horen. Alle namen in dit artikel zijn veranderd. Kerkleiders hebben dit probleem onlangs in de videoserie Unity in Diversity [eenheid in verscheidenheid] *besproken. In de uitgave van september 2017 stond het artikel 'We kunnen het beter: anderen zich welkom laten voelen in de kudde.' Daarin werd onze verantwoordelijkheid om anderen zich welkom te laten voelen behandeld. In dit vervolgartikel kijken we hoe we verantwoording voor ons eigen geloof kunnen nemen, ongeacht of we ons thuis voelen of niet.*

Toen Paulo in Brazilië al acht jaar niet meer in de kerk was geweest, belde zijn bisschop om te vragen hoe het met hem ging. Paulo wilde al lang terugkomen, maar allerlei zorgen weerhielden hem ervan actief te worden. Hoe kon hij als alleenstaande op tegen hen die een gezin hadden? Zou hij na zo lange tijd nog vrienden in de kerk terugzien, en zo ja, wat zouden ze van hem denken? Zou hij de Geest nog voelen zoals hij die bij zijn bekering tot de kerk en op zending had gevoeld? En zou hij genoeg geloof hebben om een roeping te aanvaarden?

Een maand na dat telefoontje keek Paulo naar een conferentietoespraak van president Dieter F. Uchtdorf van het Eerste Presidium getiteld 'Kom, voeg u bij ons'.[1] 'Die toespraak raakte me echt', weet hij nog. Binnen twee weken zat hij in de auto op de parkeerplaats van de kerk. Hij trilde en bad in stilte om de moed om uit de auto te stappen en naar binnen te gaan.

'Het liep niet allemaal perfect', zegt hij van zijn eerste jaar terug in de kerk. Hij voelde zich niet zomaar thuis. Maar een gevoel van verbondenheid met de Heiland en een groot verlangen naar een tempelaanbeveling gaven hem de kracht om zijn onzekerheid te overwinnen. Hij bestudeerde de Schriften weer en bad weer. 'Als je niet opgeeft, krijg je kracht en merk je dat de Heer je zegent', zegt hij tegen hen die zich niet zo welkom voelen. 'Ik heb een getuigenis dat dit Christus' kerk is, maar alleen bij Hem zal je je echt thuis voelen.'

Paulo's verhaal bevat verscheidene elementen die onze kerkleiders in de videoserie *Unity in Diversity* [eenheid in verscheidenheid] beschrijven. Hun boodschap biedt hoop en advies voor wie zich niet thuis voelen. Soms voelen we ons zelfs in de kerk alleen. Maar deze leiders en leden leggen uit dat we zelf het een en ander kunnen doen om moeilijkheden zoals uitsluiting of onvriendelijkheid goed te doorstaan. We kunnen zorgen dat we niet vergelijken, ondanks onzekerheid doorgaan, weten dat terugkeer altijd mogelijk is en bovenal op de Heiland vertrouwen.

Vergelijk uzelf niet met anderen: uiteindelijk worden we allemaal gezegend

'Als u zich met anderen vergelijkt, leidt dat ofwel tot ontmoediging ofwel tot trots. […] Zegeningen komen soms snel. Zegeningen komen soms langzaam. Sommige zegeningen vallen ons volgens mij pas ten deel als we door de sluier zijn gegaan. […] Uiteindelijk mogen we er gerust op zijn dat de zegen van eeuwig leven voor iedereen is.'
Ouderling Gary E. Stevenson van het Quorum der Twaalf Apostelen

Nadat Rochelle een tijdje in een opvanghuis voor daklozen gewoond had, verhuisde ze naar een bescheiden woning in een rijke buurt in het westen van de Verenigde Staten. Ze was gescheiden en moest alleen voor haar kinderen zorgen. Ze had twee en soms zelfs drie banen, waarmee ze hun boodschappen en huur betaalde. Ze had het sinds haar doop moeilijk om een actief lid van de kerk te blijven.

'Hoewel zo goed als iedereen in mijn nieuwe wijk het beter leek te hebben, reikten ze me de hand en aanvaardden ze mijn kledingstijl', zegt ze. 'Iedereen bekommerde zich om me.'

Hoewel Rochelle het financieel erg zwaar had, koesterde ze nooit wrok omdat anderen in gunstigere omstandigheden leefden. 'Natuurlijk wil ik meer zekerheid. Maar ik heb nooit naar het huis van mijn buren gekeken en gedacht dat God me vergeten was', zegt ze. 'Ik voelde dat Hij bij me was, zelfs toen ik foute keuzes maakte.'

Hoewel Rochelles werkschema het niet eenvoudig maakte, wist ze het met de hulp van haar leiders en vrienden in de wijk uiteindelijk toch klaar te spelen om naar de tempel te gaan. 'Als ik regelmatig naar de tempel ga, ben ik dankbaar voor wat ik al bereikt heb', merkt ze op. 'Ik maak me geen zorgen dat anderen beter af zijn dan ik.'

Rochelle geeft toe dat haar dochters en zij het moeilijk hebben en 'geen perfect mormoons gezin zijn'. Maar ze weet ook dat 'iedereen problemen heeft en geen enkel gezin perfect is'. Dankzij dat perspectief vergelijkt ze zichzelf niet met anderen en concentreert ze zich op haar band met God.

'Mijn dochters zien dat het evangelie mijn leven veranderd heeft', zegt ze. 'Ik voel dat het mijn leven veranderd heeft. En ik heb het te druk met mijn werk, gezin en de kerk om me met anderen te vergelijken. Ik ben gewoon blij dat ik op de juiste weg ben.'

Blijf sterk: Christus kan je transformeren

'Degene die naast me zit en me negeert of zelfs ergens anders wil gaan zitten […] verandert niet wat Christus voor mij voelt, noch de mogelijkheden die ik door Christus heb. […] Iedereen moet persoonlijk besluiten dat hij of zij deel uit zal maken van het koninkrijk van God en van het lichaam van Christus, dan kunnen anderen die onnadenkend, tactloos of nog erger zijn, dat niet verhinderen.'
Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen

Matthew groeide in kleine gemeenten van de kerk op. Hij en zijn vrouw, een bekeerlinge uit de Oekraïne, hadden altijd veel roepingen en waren volledig betrokken bij het kerkelijke leven, maar toen verhuisden ze naar de Verenigde Staten. Door de grote wijken en andere culturele invloeden voelden ze zich 'overbodig en stuurloos', zo zegt hij. We voelden ons niet thuis. We hadden het idee dat we genegeerd werden en voelden ons op zondag niet opgebouwd of verbonden.'

Hun frustratie escaleerde toen Matthew en zijn vrouw naar een andere stad verhuisd waren. Ze zagen uit naar een bezoekje van een plaatselijke priesterschapsleider, maar uiteindelijk bleek dat hij vooral kwam vragen of ze hun drukke peuter tijdens de avondmaalsdienst in bedwang wilden houden. Diep gekwetst overwoog Matthew om nooit meer naar de kerk te gaan. 'Mijn getuigenis dat dit de kerk van de Heer is en dat de Heiland wil dat ik hier ben, hield me tegen', legt hij uit. 'Betrokkenheid bij het evangelie heeft gevolgen die alle pijn of persoonlijke aanvaringen in dit leven te boven gaan.'

Door ervaringen in de kerk voelen we ons soms eenzaam, onbelangrijk en overbodig; een fenomeen dat niet uniek is voor heiligen der laatste dagen. De katholieke

schrijver David Mills beschrijft hoe moeilijk het voor kerkgangers is om te gaan met hen die 'rijker of armer, meer of minder ontwikkeld zijn dan jijzelf. Sommigen behoren tot een ander ras of een andere etnische groep dan jij. Of het leeftijdsverschil is te groot.' We zouden ze misschien geen van allen in ons sociale netwerk plaatsen, legt hij uit. Maar godsdienstige toewijding houdt omgang in met mensen die we niet kiezen. 'Het is een van de zeldzame settings die meer aan een gemeenschap dan een netwerk denken doet. […] Je moet van die mensen leren houden of je op zijn minst liefdevol gedragen, als je daar geen zin in hebt.'[2] Als je die mensen niet kunt blokkeren of 'ontvrienden', is vertrouwen op God vaak de enige manier om het probleem op te lossen.

Matthew vond dat dit vertrouwen in de hemel essentieel is om actief in de kerk te blijven. 'Soms was mijn getuigenis van Christus het enige wat me op de been hield', zegt hij. 'Het evangelie is groter dan wij allemaal. Christus ziet wat wij niet kunnen zien, weet wat wij kunnen worden en heeft ruimte voor ons allemaal.'

Jasmin, een lid in een van de zuidelijke staten van Amerika, geeft toe: 'Ik had moeite met een zuster in mijn wijk die zich teveel met mij bemoeide. Daardoor liet ik me uit de kerk jagen.' Maar de zorg om haar zoontje werd groter dan haar angst om terug te keren. Jasmin wist dat het tijd was om zich niet meer van Christus af te keren om wat anderen van haar dachten; omdat iemand in de wijk op haar neerkeek.

Op een zondag met zware storm raapte ze genoeg moed bij elkaar om te gaan. En haar gezinnetje voelde zich al gauw omarmd door vrienden die hen in de Kerk van Jezus Christus hielpen groeien. 'Ik heb spijt dat ik weg ben gegaan', zegt ze. 'Maar ik ben dankbaar dat ik het niet heb opgegeven en door ben gegaan, want het evangelie gaat niet om anderen, of zelfs om mij, maar om mijn Heiland.'

Zet een stap in het duister: dan komt het licht

'De natuurlijke man en de natuurlijke vrouw zeggen: ik zet echt geen stap in het duister zolang er geen licht is, zodat ik kan zien waar ik heenga. Van ons wordt gevraagd dat we die stap zetten en er vanuit gaan dat het licht komt als onze voet de grond raakt.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen

Soms is het voor nieuwe leden moeilijk om stevig in het evangelie te blijven staan als ze niet precies weten wat de toekomst voor ze in petto heeft. Voor Mei-Hsin, een huisvrouw in Taiwan, betekende het dat ze de evangelieaansporing om kinderen in de wereld te brengen serieus moest nemen. Dat was een moeilijke stap, want 'velen in mijn cultuur hebben één kind of in plaats daarvan een

huisdier', vertelt ze. Voor iedere zwangerschap moest ze geloof hebben om in het onbekende te stappen en soms zware kritiek van familie en van de cultuur te verduren.

Vooruitgang vereist vaak in het onbekende stappen. Dat kunnen nieuwkomers in het geloof als intimiderend ervaren. Ze moeten dan het vertrouwen ontwikkelen dat de Heer hen op hun pad zal helpen. Ouderling Bednar verzekert ons dat onbehagen en onzekerheid een normaal deel uitmaken van ons leer- en groeiproces. Maar soms zijn onze stappen in het duister, of die nu om het vormen van een gezin gaan of om terugkeer naar de kerk, extra spannend, omdat het getuigenis pas na de beproeving van ons geloof komt (zie Ether 12:6). Mei-Hsin en haar man kregen dat getuigenis toen ze een gezin gevormd hadden. 'We zijn gelukkig en heel dankbaar voor onze kinderen', zegt ze. 'We hebben zuinig leren leven en elkaar leren helpen en liefhebben. Ik ben dankbaar dat ze bij ons zijn geboren.'

Vaak zijn de eerste stappen het moeilijkst. 'De eerste keer dat we [een stap in het duister zetten] is er', volgens ouderling Bednar, 'niet zozeer twijfel, maar wel een beetje onzekerheid, zelfs een beetje angst, en dat is heel normaal.' Hoewel het voorwaartse proces niet helemaal glad zal verlopen ('geen volmaakte cyclus zonder onderbreking', legt hij uit), kunnen we 'regel op regel' groeien. Ons geloof neemt daarbij geleidelijk toe.

Volgens Lazare, een bekeerling uit Georgië, vergt voorwaarts gaan oefening. Zijn mormoonse vrienden leren vertrouwen, was de eerste stap en daarna had hij geen bezwaar tegen een priesterschapszegen. 'Toen kon ik verder met de zendelingenlessen', verklaart hij. Toen Lazares geloof in Jezus Christus groeide, zegt hij, 'zette ik de grote stap van de doop, hoewel ik het nog niet voor honderd procent zeker wist. Maar de Heer gaf me in iedere fase moed en ik ben blij dat ik de stap heb gezet.'

Geef het niet op

'Tot mensen die denken dat ze te zwaar gezondigd hebben of te ver zijn gegaan of te lang weg zijn geweest, en wie het niet lukt om terug te komen, is mijn verklaring: niemand kan dieper vallen dan dat het licht van Christus schijnt. Dat is niet mogelijk.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen

Brian groeide op in een vroom mormoons gezin in Utah (VS) en vond dat de kerk niets voor hem was. 'Ik hield van computerspelletjes, films, hard rock', zegt hij. 'Niet van scouting, Schriften, seminarie en sport.' Zodra hij kon, ging hij op zichzelf wonen en stelde zich open voor de wereld, met

inbegrip van seks en drugs. Na een lange periode van wat Brian een 'losbandig, experimenteel leven' noemt, raakte hij financieel in de problemen. Zijn ouders namen hem weer in huis, hoewel hij niet naar de kerk terugkeerde.

De geboorte van een zusje zette Brian ertoe aan om zijn kijk op het leven onder de loep te nemen. Vanaf de eerste keer dat hij haar vasthield, herinnert hij zich: 'Ik wist dat ze meer was dan een dier.' Hij voelde zich enigszins ongemakkelijk toen hij haar zegen en naamgeving bijwoonde. Toen het avondmaal bediend werd, 'gaf ik het door zonder ervan te nemen, maar een deel van me snakte er geestelijk naar.'

Om zijn tegenstrijdige gevoelens te ordenen ging Brian een dagboek bijhouden. 'Op een avond zat ik nog laat over mijn geestelijke dilemma te schrijven', zegt hij, 'en toen had ik voor het eerst een geestelijke ervaring. Maar niet met het goede.' Hij voelde dat een kwaadaardige, haatdragende, boze macht zijn ziel probeerde te overmannen. 'Toen wist ik dat ik de Heer nodig had', zegt hij. Maar omdat hij zover was afgedwaald, vroeg Brian zich af: 'Zou ik zijn hulp en bescherming wel waardig zijn?' Hij betwijfelde ook of hij ooit weer aan het avondmaal zou kunnen deelnemen.

De weg terug was moeilijk. Stoppen met roken was niet makkelijk, zijn zonden aan de bisschop belijden, vergde moed en oude vriendschappen en bezigheden afbreken was moeilijk. Zijn familie, zijn vriendin en de bisschop steunden hem allemaal, maar Brian ontdekte dat Jezus Christus zijn voornaamste bron van kracht was.

'Ik merkte dat de Heer me graag wilde helpen', herinnert hij zich. 'Ik zag nieuwe mogelijkheden om mijn oude bezigheden te vervangen. Hoe meer ik mijn best deed om het evangelie na te leven, des te duidelijker werd het pad dat ik moest gaan.' Doordat Brian op de Heer vertrouwde en merkte dat Hij bereid was om te vergeven en genezen, kreeg het avondmaal nog meer betekenis voor hem en bracht het hem dichter tot de Heiland. 'Hoewel ik als kind honderden keren in de kerk van het brood en water had genomen, mocht ik nu eindelijk weer van het avondmaal nemen. En het leek of het de eerste keer was.'

Niemand kan je plaats innemen

Uit de auto stappen en de kerk binnengaan, contact leggen met andere leden, kwetsende situaties doorstaan, het evangelie naleven zonder helemaal zeker te weten wat de toekomst in petto heeft en zonden belijden – we moeten allemaal moeilijke, onzekere wegen begaan om bij de boom des levens te komen (zie 1 Nephi 8).

Onze persoonlijke toewijding aan het volgen van de Heiland is essentieel om veilig aan te komen. Bemoediging, liefde en acceptatie door onze medekerkleden en leiders zijn belangrijk. Toch kunnen wij allemaal in situaties terechtkomen waarin we de Heiland gewillig moeten volgen, zelfs als we het gevoel hebben dat we er alleen voor staan.

Neem uw plekje in de Kerk van Jezus Christus in. Vergelijk u niet met anderen, laat Christus u transformeren, zet geloofsstappen die beloond worden, en weet dat het nooit te laat is om terug te komen. 'Welnu, indien u voorwaarts streeft, u vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: U zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20). ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Dieter F. Uchtdorf, 'Kom, voeg u bij ons', *Liahona*, november 2013, 21–24.
2. David Mills, 'Go to Church, Meet Annoying People', 1 februari 2017, aleteia.org/2017/02/01/go-to-church-meet-annoying-people.

HET evangelie van Jezus Christus

ONZE TOEVLUCHT EN BESCHERMING

Getulio Walter Jagher e Silva
Seminaries en instituten

De Heer wil zijn volk beschermen. In een tijd van hevige vervolging van de kerk heeft Hij beklemtoond hoe belangrijk vergaderen in Zion is ter '*bescherming* […] en [als] *toevlucht* voor de storm' (LV 115:6; cursivering toegevoegd).

Die toevlucht en bescherming krijgen we door 'deze geboden' te 'onderzoek[en]' en het evangelie van Jezus Christus na te leven (LV 1:37). Laten we dus eens naar enkele beginselen in de Leer en Verbonden kijken die, *als we ze begrijpen en naleven,* ons bescherming zullen bieden en een toevlucht voor ons zullen zijn in verband met de verleidingen, het kwaad en de andere gevaren in deze tijd.

We worden beschermd als we de Heilige Geest volgen

De Heilige Geest bij ons hebben kan een toevlucht en bescherming tegen de wereld zijn. De Heer beloofde Oliver Cowdery: 'Leg u […] toe' op de gave van openbaring en deze 'zal u uit de handen van uw vijanden redden, terwijl die u, indien het niet zo was, zouden doden en uw ziel tot de ondergang voeren' (LV 8:4). Dus Oliver Cowdery kon door de stem van de Geest tegen zonde en de dood beschermd worden.

Als we door de macht van de Heilige Geest de waarheid ontvangen, zal die ons ook tegen de leringen van de mens en de leugens en misleiding van Satan beschermen. De Heer heeft beloofd dat 'zij die wijs zijn en de waarheid hebben ontvangen en *de Heilige Geest tot hun gids hebben genomen,* en niet zijn misleid — voorwaar, Ik zeg u: Zij zullen niet worden omgehakt en in het vuur geworpen, maar zullen de dag verdragen' (LV 45:57; cursivering toegevoegd). De macht van de Heilige Geest schrijft de waarheid in ons hart en beschermt ons voor misleiding.

Maar gehoor geven aan de influisteringen van de Geest betekent niet dat we tegen alle beproevingen beschermd worden. Uit afdeling 122 van de Leer en Verbonden blijkt dat we zelfs met een goede levenswijze toch nog verdriet en problemen kunnen

ondervinden. Volgens het inzicht en de wijsheid van God, die 'al deze dingen [weet]' (LV 127:2), zullen 'al deze dingen [ons] ondervinding […] geven en voor [ons] bestwil […] zijn' (LV 122:7).

We worden beschermd als we de levende profeet volgen

Op de dag dat de kerk werd opgericht, gaf de Heer zijn heiligen het gebod om naar de profeet te luisteren:

'U […] zult acht slaan op al zijn woorden en geboden die hij u zal geven wanneer hij ze ontvangt, wandelend in alle heiligheid voor mijn aangezicht;

'want zijn woord zult u aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof.

'Want door die dingen te doen, zullen de poorten van de hel u niet overweldigen; ja, en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam' (LV 21:4–6).

De Heer zegt ons in de Leer en Verbonden dat 'zij die de stem van de Heer niet willen horen, noch de stem van zijn dienstknechten, noch acht willen slaan op de *woorden van de profeten en apostelen,* uit het midden van het volk afgesneden zullen worden' (LV 1:14; cursivering toegevoegd).

Luisteren naar de levende profeten en hun leringen in praktijk brengen levert bescherming en veiligheid op, want zij spreken over onze problemen in deze tijd en vertellen ons wat we moeten doen om ze te overwinnen. Wat is het een zegen om levende orakels van de Heer te hebben.

In Leer en Verbonden 101:43–62 laat de Heer aan de hand van een gelijkenis over een olijfboomgaard zien hoe belangrijk het is om naar een levende profeet te luisteren. In de gelijkenis wordt de profeet met een wachter op een toren vergeleken. Vroeger bouwde men torens zodat een wachter tot buiten de stad kon zien en de inwoners kon waarschuwen als er een vijand naderde.

De gelijkenis begint als volgt: 'Bouw een toren, opdat iemand het land eromheen kan overzien, om *wachter op de toren te zijn,* opdat mijn olijfbomen niet vernield worden wanneer de vijand komt om te plunderen en zich de

De leringen in de Leer en Verbonden kunnen ons bescherming bieden tegen de moeilijkheden die we bij onze voorbereiding op de wederkomst van de Heer ondervinden.

OUR SAVIOUR, SUPERSTOCK/GETTY IMAGES; ACHTERGROND DAVID CLAPP/GETTY IMAGES

vruchten van mijn wijngaard toe te eigenen' (vers 45; cursivering toegevoegd).

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verteld over de bescherming en zegeningen die we krijgen als we naar de raad van een levende profeet luisteren: 'Broeders en zusters, het is geen kleinigheid om een profeet van God onder ons te hebben. […] Als we de raad van de Heer in de woorden van de president van de kerk horen, behoort onze reactie positief en prompt te zijn. De geschiedenis toont aan dat veiligheid, vrede, voorspoed en geluk ons deel zijn als wij profetische raad aannemen.'[1]

Maar belangrijker nog dan de fysieke bescherming die we krijgen door naar de profeten te luisteren, is de geestelijke bescherming. En die hebben we hard nodig, want 'Satan heeft getracht u te misleiden, opdat hij u ten val zou kunnen brengen' (LV 50:3). Als we naar de profeten luisteren, worden wij beschermd tegen de denkbeelden van de wereld en 'de sluwe listigheid van de mensen, waarmee dezen op de loer liggen om te misleiden' (LV 123:12).

We worden beschermd als we ons huwelijk trouw zijn

De Heer belooft ons dat het nieuw en eeuwigdurend eeuwig huwelijksverbond eeuwig kan zijn (zie LV 132:19). Deze leer van de verhoging behoedt ons voor de leugens over relaties die in onze wereld de ronde doen. Hoewel er in de wereld veel beweerd wordt dat het huwelijk ouderwets, onhandig of onnodig is, zegt de Heer: 'wie verbiedt te huwen, het is hem niet verordonneerd door God, want het huwelijk is de mens door God verordonneerd' (LV 49:15).

De Heer leert ons hoe we ons huwelijk kunnen veiligstellen: 'U zult uw vrouw liefhebben met geheel uw hart, en haar aankleven en geen ander' (LV 42:22).

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft uitgelegd hoe allesomvattend dit gebod is:

'Als de Heer *geheel* uw hart zegt, dan is er geen ruimte om te delen, te verdelen of iemand iets te ontzeggen. En dan geldt uiteraard voor de vrouw: "U zult uw man met *geheel* uw hart liefhebben, en u zult hem aankleven en geen ander."

'Door de woorden *geen ander* wordt alles en iedereen uitgesloten. De huwelijkspartner krijgt dan voorrang in het leven van de wederhelft, en geen maatschappelijke positie, beroep of politieke ambitie, noch enige andere interesse, persoon of zaak mag voorrang krijgen boven de huwelijkspartner.'[2]

Wat wij zien, heeft een sterke uitwerking op ons, ten goede of ten kwade. Ik denk dat de Heer ons daarom in het

DETAIL, *CHOOSING EVERYTHING*, BRIAN KERSHISNIK, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; ACHTERGROND CLAUDIO CONTRERAS/NATUREPL.COM/GETTY IMAGES

volgende vers waarschuwt: 'Hij wie een vrouw *aanziet* om haar te begeren, zal het geloof verloochenen en zal de Geest niet hebben; en als hij zich niet bekeert, zal hij uitgeworpen worden' (LV 42:23; cursivering toegevoegd).

Als wij ons tegen de aanvallen van de vijand willen beschermen, moeten onze ogen en ons hart alleen op onze huwelijkspartner en de Heer gericht zijn. We mogen niet toestaan dat onze ogen afdwalen of dat we iemand anders dan onze huwelijkspartner begeren. We moeten hart en geest afsluiten om ons tegen die verleiding te beschermen. Dat is het recept van de Heer voor een geslaagd huwelijk.

We worden beschermd als we een zending vervullen

We hebben veel gelegenheden tot dienen in de kerk, en de Heer 'schep[t] er behagen in hen te eren die [Hem] dienen' (D&C 76:5). De Leer en Verbonden bevat prima beginselen voor het vervullen van een zending.

De Heer belooft dat 'eenieder die uitgaat en dit evangelie van het koninkrijk predikt, en in alle dingen getrouw blijft, zal niet vermoeid van geest zijn, evenmin verduisterd, noch van lichaam, ledemaat of gewricht; en geen haar van zijn hoofd zal ongemerkt op de grond vallen. En zij zullen geen honger lijden, noch dorst' (LV 84:80). Hieruit blijkt dat de Heer ons niet tegen moeilijkheden beschermt, maar wél belooft dat we zijn goddelijke zorg genieten.

Hij voegt daar aan toe: 'Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen' (LV 84:88). Als wij Hem dienen 'zal […] er macht op u […] rusten; u zult een groot geloof hebben, en Ik zal bij u zijn en ga voor uw aangezicht uit' (LV 39:12). Zij die met heel hun hart een zending vervullen, hebben de belofte dat zij 'zowel geestelijk als stoffelijk worden gezegend' (LV 14:11).

De Heer biedt de familie van hen die Hem dienen bovendien deze bescherming: 'Ik, de Heer, [geef] hun een belofte dat Ik voor hun gezin zal zorgen; en van nu af aan zal hun een doeltreffende deur ontsloten worden' (LV 118:3).

En trouwe zendelingen wordt beloofd: 'Uw zonden worden u vergeven, en u zult worden beladen met schoven op uw rug' (LV 31:5). Die zegen is een toevlucht voor onze ziel.

We worden beschermd als we de wet van tiende gehoorzamen

In de Leer en Verbonden vinden we de volgende lering over tiende: 'Zie, nu wordt het heden genoemd, tot aan de komst van de Zoon des Mensen, en het is voorwaar een dag van offerande en een dag voor de vertiending van mijn volk' (LV 64:23).

Ik zeg graag dat de wet van tiende het tegenovergestelde van wiskunde is, omdat 90 groter is dan 100. Als we de Heer tien procent van ons inkomen geven, belooft Hij 'de vensters van de hemel voor u [te] openen, en zegen over u […] uit [te] gieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn' (Maleachi 3:10; zie ook 3 Nephi 24:10).

Om de kracht van ons geloof te evalueren kunnen we kijken wat voor houding we tegenover de wet van tiende aannemen. Tiende betalen is geen kwestie van geld, maar van geloof.

Net als wachters op een toren kijken profeten in de verte en waarschuwen ze ons voor naderende vijanden.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft ons geleerd: 'Door ons nu voor te nemen om een volledige tiende te betalen en daarin consequent gehoorzaam te zijn, worden we gesterkt in ons geloof en zal ons hart na verloop van tijd verzacht worden. Het is die verandering in ons hart door de verzoening van Jezus Christus, naast het offer van ons geld en toebehoren, die het voor de Heer mogelijk maakt de volledigetiendebetaler in de laatste dagen bescherming te bieden [zie LV 64:23]. We kunnen erop vertrouwen dat we voor de zegen van bescherming in aanmerking komen als we ons nu stellig voornemen een volledige tiende te betalen en dat consequent te doen.'[3]

We worden beschermd als we het woord van wijsheid gehoorzamen

We leven in een tijd waarin onze gezondheid door veel gevaarlijke middelen wordt bedreigd. Wetend waar wij mee te maken zouden krijgen, zei de Heer in 1833 tegen de profeet Joseph Smith: 'Ten gevolge van de listen en lagen die in de laatste dagen in het hart van samenspannende mensen bestaan en zullen bestaan, heb Ik u gewaarschuwd en waarschuw Ik u van tevoren, door u dit woord van wijsheid […] te geven' (LV 89:4).

Wie de gezondheidswet van de Heer gehoorzamen 'zullen gezondheid in hun navel ontvangen en merg voor hun beenderen [lichamelijke gezondheid]; en zullen wijsheid vinden en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten [intellectuele en geestelijke zegeningen]; en zullen snellen en niet moe worden, lopen en niet mat worden [lichamelijke gezondheid].'

En de Heer belooft hun die deze wet gehoorzamen veiligheid: 'En Ik, de Heer, geef hun een belofte, dat de verwoestende engel aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen van Israël, en hen niet zal doden' (LV 89:18–21).

Deze belofte houdt niet in dat we niet doodgaan, want de dood maakt deel uit van het eeuwige plan. Maar 'de verderver, die de onrechtvaardigen voor hun zonden komt straffen, zoals hij in tijden vanouds de slechte Egyptenaren in hun goddeloosheid kwelde'

AFBEELDING TOREN: GETTY IMAGES; *SACRAMENTOTEMPEL (CALIFORNIË)*: SANDRA RAST

[zie Exodus 12:23, 29], zal de heiligen voorbijgaan.'[4]

We worden beschermd als we op heilige plaatsen staan

De Heer gebiedt ons telkens weer om 'op heilige plaatsen' te staan (zie LV 45:32; 87:8; 101:22). De tempel is beslist een heilige plaats. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft gezegd:

'Als we beseffen wat we doen, zal de begiftiging ons hele leven een bescherming voor ons zijn – een bescherming die iemand die niet naar de tempel gaat, niet heeft.

'Ik heb mijn vader [president Joseph F. Smith] horen zeggen dat hij in een uur van beproeving, in een uur van verleiding, dacht aan de beloften, de verbonden die hij in het huis van de Heer had gesloten, en dat die een bescherming voor hem waren.'[5]

Niet alleen de tempel, maar ook ons thuis, het kerkgebouw en de leslokalen in de kerk zijn gewijde, heilige plaatsen. Deze plaatsen zijn heilig als de mensen die er wonen rein van hart zijn en Gods geboden naleven. Als we de geboden onderhouden, krijgen we het gezelschap, de leiding en de troost van de Heilige Geest. Als Hij altijd bij ons kan zijn, dan zullen we toch zeker op heilige plaatsen staan.

Tot besluit

We hebben in de Leer en Verbonden diverse vormen van bescherming gezien die het evangelie van Jezus Christus ons geeft als we ernaar streven om deze beginselen te leren en na te leven. We mogen ons afvragen waar we die bescherming vinden.

De Heer gaf de heiligen blijk van zijn liefde en barmhartigheid toen Hij beloofde met ons te zijn: 'Wees welgemoed, lieve kinderen; want Ik ben in uw midden, en Ik heb u niet verlaten' (LV 61:36). 'Luister […] zegt de Heer, uw God, ja, Jezus Christus, uw Voorspraak, die de zwakheid van de mens kent en weet hoe Hij degenen die verzocht worden, te hulp moet komen' (LV 62:1).

Als we de verzoening en leringen van onze Heiland toepassen, kunnen we de bescherming en veiligheid ontvangen die ons kracht geven. Daardoor worden onze lasten verlichter, kunnen we onze zonden en moeilijkheden overwinnen en kunnen we heiligen worden. ■

De auteur woont in Curitiba (Brazilië).

NOTEN

1. M. Russell Ballard, 'Gij moet zijn woord ontvangen', *Liahona,* juli 2001, 80.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 129.
3. Henry B. Eyring, 'Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent', *Liahona,* november 2005, 40.
4. J. Reuben Clark jr., in Conference Report, oktober 1940, 17; zie ook *Doctrine and Covenants Student Manual* (lesboek kerkelijke onderwijsinstellingen, 2001), 211.
5. Joseph Fielding Smith, 'The Pearl of Great Price', *Utah Genealogical and Historical Magazine,* juli 1930, 103; zie ook *Leer en Verbonden, lesboek voor de cursist*, 259.

DE LIEFDE VAN DE HEILAND MET KERSTMIS UITDRAGEN

Ik vond het fijn dat ik aan de kerkelijke actie 'Verlicht de wereld' van 2016 kon deelnemen. Ik wilde de dagelijkse opdrachten graag uitvoeren, vooral die van dag vijf: 'Jezus genas de zieken en dat kunt u ook.'

Die dag wandelde ik na het werk over de grijze straten van de stad en nam ik mij voor mijn grootouders te bezoeken. Ik voelde me geweldig. Het was bijna Kerstmis en de wereld was prachtig. Het luiden van de bel van een liefdadigheidsinstantie weerklonk in de lucht. Toen ik in de buurt van de tramhalte kwam, werd het geluid van de bel overstemd door een dakloze vrouw die tegen de man met de bel schreeuwde:

'Je bent een bedrieger!' 'Ik heb honger, ik heb het koud en jij houdt alles voor jezelf! Je bent een bedrieger!'

De meeste mensen negeerden haar en de klokkenluider bleef zijn klok luiden. Ik deed mijn oortjes in, maar ik kon de vrouw nog steeds horen roepen: 'Je bent een bedrieger! Ik heb honger. Ik heb het koud.'

Ik herinnerde me dat ik een briefje van 20 dollar op zak had. Ik overwoog het aan de vrouw te geven. 'Nee', dacht ik. 'Als ik het aan iemand ga geven, hoor ik het aan iemand die vriendelijk is te geven.' Toen herinnerde de Geest me aan de opdracht en besefte ik op Wie ik probeerde te lijken. Jezus was de Koning der koningen, maar Hij diende de minsten van allemaal. Ik wist wat ik moest doen.

Ik ging naar de vrouw. Ondertussen was zij gestopt met roepen, maar haar ogen waren dicht en tranen biggelden over haar wangen. Ik nam het briefje van 20 dollar uit mijn zak en gaf het aan haar.

'Moeilijke dag?' vroeg ik.

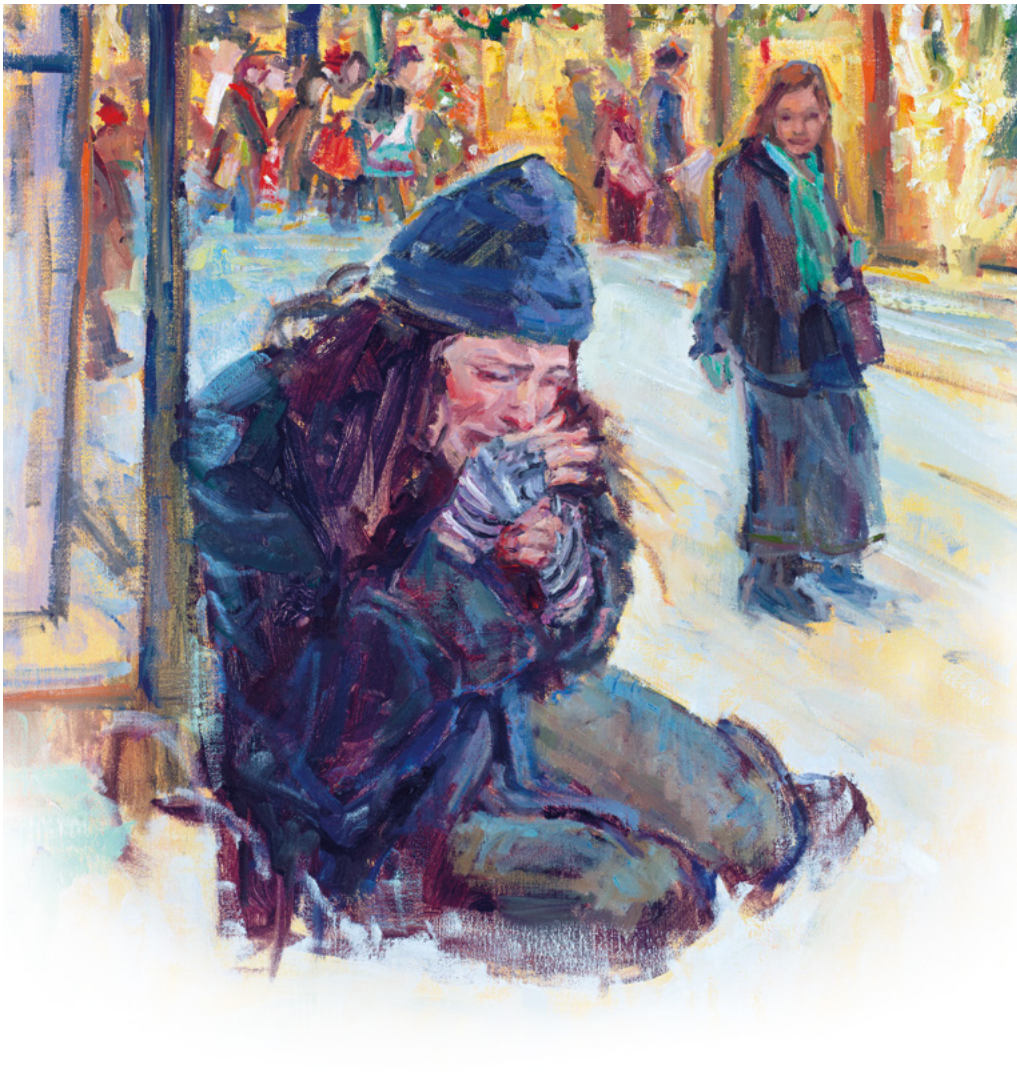
Ze keek me aan. 'Ja!' zei ze.

'Het spijt me', zei ik. Ik sloeg mijn armen om haar heen en ze huilde op mijn schouder tot de tram arriveerde.

'Dank u wel', zei de vrouw toen we afscheid namen. 'En niet alleen voor het geld. Bedankt voor de omhelzing. Dat had ik nodig.'

Zomaar iemand op straat omhelzen stond niet in mijn planning, maar ik wist dat Jezus dat ook gedaan zou hebben. Ik ben dankbaar dat de Heer mij de kans gaf om te dienen zoals Hij zou hebben gediend. Jezus hielp de zieken, de armen en de behoeftigen. Dat kan ik ook. ■

Jordan Wright, Utah (VS)

Ik ging naar de vrouw. Zij was gestopt met roepen, maar tranen biggelden over haar wangen.

Er lagen twee grote dozen met mijn naam erop maar geen afzender.

ILLUSTRATIE CAROLYN VIBBERT

KERSTCADEAUTJES VOOR MIJ?

Rond kerstmis 2003 was ik in het zendingsgebied Californië Sacramento op zending. Mijn collega en twee andere zusterzendelingen met wie we een flat deelden, kregen cadeautjes en brieven van hun familie en vrienden. Ik wist dat dat er voor mij niet inzat.

Mijn familie in Argentinië was erg arm en hun brieven deden er meestal twee of drie maanden over. Mijn familie was ver weg, maar ik vond het fijn om Kerstmis in dienst van Jezus Christus door te brengen.

Op Kerstavond maakten we ons klaar om naar bed te gaan toen een van de zusters zei dat iemand pakjes met mijn naam erop bij de deur had gelegd.

'Voor mij? Dat kan toch niet!' zei ik verbaasd.

Er lagen twee grote dozen met mijn naam erop maar geen afzender. Ik vond het erg leuk; ook de andere zusters vonden het erg leuk voor mij. Ik maakte de pakjes open. Ze zaten vol cadeautjes, snoep, kindertekeningen en andere dingen! Ik moest er echt van huilen.

'Wie zou mij die pakjes hebben gestuurd?' vroeg ik me af. Niemand van ons wist het, maar we waren allemaal dankbaar voor die vrijgevigheid.

Een paar dagen na Kerstmis wist ik nog steeds niet wie de pakjes had gestuurd. Dus belde ik het zendingskantoor en vroeg ik de zuster of zij me kon vertellen wie de onbekende afzender was. Ze zei dat leden in een wijk die anoniem wilden blijven op het idee waren gekomen om me pakketjes met kerstlekkernijen te sturen. Ik zal altijd dankbaar zijn voor de vrijgevigheid van de wijk die mij op kerstavond zoveel liefde heeft gebracht en voor de steun die ik op mijn zending heb gekregen.

Ik ontdekte dat ieder lid van de kerk de zendelingen met wat aanmoediging en een lief gebaar een gevoel van thuis kan geven, ook al zijn ze nog zo ver van huis. Het was een van de beste kerstmissen van mijn leven. Ik was de Heiland aan het dienen en kon dankzij de leden van zijn kerk zijn liefde voelen. ■

Elisabet Andersen Bogado, Neuquén, Argentinië

ILLUSTRATIE JULIE ROGERS

KERSTMIS DOOR DE OGEN VAN MIJN DOCHTER

We liepen met ons gezin een schuur binnen om een levende kerststal te zien. We werden er stil en rustig van. Er waren dieren en een man en vrouw die zich als Jozef en Maria verkleed hadden. De vrouw had een baby in haar armen. Ze keken stil naar het kindje. Er heerste een erg vredige sfeer.

Onze jongste dochter zat op een hooibaal. Onze oudste kinderen, mijn vrouw en ik stonden achter haar. Ze keek heel stilletjes naar de baby. Toen de rest van ons gezin klaar was om te gaan, legde ik mijn hand op mijn dochters schouder. Ik fluisterde dat het tijd was om te vertrekken. Ze zei dat ze bij het kindje Jezus wilde blijven. Haar woorden ontroerden me en ik besloot bij haar te blijven.

Een paar minuten later pakte ik mijn dochter zachtjes bij de hand en zei dat we moesten gaan. Ze gaf aan dat ze nog wilde blijven. Ik sloeg mijn arm om haar heen en knielde naast haar neer.

Ik kreeg al snel het idee dat ik terug in de tijd bij Maria en Jozef was. Toen begreep ik waarom mijn dochter nog wilde blijven. Ik voelde de Geest over mij komen. Ik had het gevoel dat ik op die plek in de tegenwoordigheid van de Heiland was. Met tranen in de ogen voelde ik zijn liefde. Toen het eindelijk tijd was om te vertrekken, tilde ik mijn dochtertje op. Terwijl ik naar de uitgang ging, hoorde ik haar het kindje Jezus gedag zeggen. Ze zei dat ze heel veel van Hem hield.

Ik had die avond samen met mijn dochter iets meegemaakt wat ik bijna misgelopen was, maar wat ik de rest van mijn leven zal koesteren. Ik kreeg die avond een geschenk. Ik voelde me dichter bij God en voelde zijn liefde voor mij. Ik ben dankbaar voor de Heiland en de kans om zijn geboorte

Mijn dochter keek heel stilletjes naar het kindje Jezus.

ILLUSTRATIE ALLEN GARNS

te herdenken. Ik weet dat het leven, het voorbeeld en het zoenoffer van de Heiland samen een geweldig geschenk van de oneindige liefde van God voor al zijn kinderen vormen. Ik zal dat geschenk altijd diep in mijn hart koesteren. ■

Aaron Adams (Zuid-Carolina, VS)

EEN GEZINSGESCHENK VOOR DE HEILAND

Tegen december begon ik mij op de drukte van het kerstseizoen voor te bereiden. De vier vorige jaren hadden we het kerstfeest bij ons thuis gehouden, maar dit jaar werd het me te veel. Toen ik met mijn echtgenoot besprak wat er allemaal moest gebeuren, zoals geschenken kopen, voedsel bereiden en nog veel meer, besloten we het kerstfeest af te gelasten en deze Kerst iets anders te doen. We wilden iets doen als geschenk voor onze Heiland.

In december hielden we gezinsavonden over het leven van Jezus Christus, gingen we naar de tempel en planden we dienstbetoonprojecten met ons gezin in. Mijn man was toen nog bisschop en we besloten dat we op Kerstmis voor alle weduwen uit de wijk zouden zingen. We begonnen als gezin verschillende lofzangen te oefenen die we zouden zingen. Mijn kinderen zongen het liefst 'Geen wieg voor een Koning' (*Lofzangen*, nr. 144).

Op kerstavond maakten we kaarten met een bijzondere kerstboodschap en snacks om op ons bezoek mee te nemen. Ik was blij om te zien dat ons gezin anderen zo eensgezind, blijmoedig en vol liefde diende. Ik kon de geest van Kerstmis voelen.

Op eerste kerstdag stonden onze kinderen van ongeduld te trappelen om de bezoeken af te leggen. Bij elk huis dat we bezochten, werden we blijer en het leek alsof we de lofzangen steeds mooier uitvoerden. Toen we bij de laatste woning aankwamen, leek het alsof er niemand thuis was. We wachtten enkele minuutjes en de kinderen werden onrustig. Uiteindelijk deed een oudere weduwe in haar zondagse kleding en met haar haren netjes gekamd de deur open. Toen zij ons zag, schoten de tranen in haar ogen. Ik raakte ook ontroerd en kon nauwelijks zingen.

Toen we terug naar huis gingen, zei onze vijfjarige dochter dat ze niet naar huis wilde gaan, maar wilde blijven zingen. Vóór ik kon reageren, zei mijn negenjarige: 'We gaan gewoon volgend jaar opnieuw!'

Dit was een onvergetelijke Kerst voor ons gezin, omdat we anderen konden verheffen en onze liefde voor Jezus Christus konden tonen. Toen ik aan de gebeurtenissen van die dag terugdacht, voelde ik de liefde van de Heer en herinnerde me zijn woorden: 'Voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan' (Mattheüs 25:40). ■

Maria Aparecida da Kiyama Silva, São Paulo (Brazilië)

Sinds de inwijding van de Philadelphiatempel (Pennsylvania, VS) in 2016 is Josephine in staat om wekelijks naar de tempel te gaan. In de tempel vindt ze de kracht en de genezing om de beproevingen van het dagelijks leven te doorstaan.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAAF

Josephine Scere

Pennsylvania (VS)

Ik ben in tegenspoed geboren. Mijn moeder was uit Liberia geëmigreerd. We waren arm. En ik was als kind mishandeld toen mijn moeder me bij mensen had achtergelaten die ze ten onrechte vertrouwde. Daarom zijn sommige dingen heel moeilijk voor me.

Door mijn beproevingen ben ik heel vastbesloten om het evangelie na te leven.

Het leven is moeilijk, of je heilige der laatste dagen bent of niet. Ik put kracht uit de relatie met mijn Heiland en met mijn zoon, Enoch. Ik put ook kracht uit de verbonden die ik in de tempel heb gesloten.

Waarheid blijft waarheid, wat er ook gebeurt. We hoeven er niet over te redetwisten. We hoeven haar niet te bewijzen. Ze bestaat gewoon. Ze is werkelijkheid, voor iedereen. Het maakt niet uit of we in Salt Lake City (Utah) wonen, of dat we in een achterbuurt van Philadelphia wonen. Daar moeten we ons door laten leiden.

Mongolia's Got Talent!

Po Nien (Felipe) Chou, Petra Chou en Odgerel Ochirjav

Vorig jaar in december heeft een koor van de ringen Ulaanbaatar Oost en West (Mongolië) de halve finales van de nationale televisieshow *Mongolia's Got Talent* bereikt. Het koor bestond uit cursisten van het seminarie en instituut, en de helft daarvan waren teruggekeerde zendelingen. Ze geloofden amper dat ze zo'n kans zouden krijgen om hun geloof en talenten te tonen.

In 2015 heeft een gebiedszeventiger Mongolië bezocht en instructies inzake de activiteiten van de public affairs van de kerk gegeven. Odgerel Ochirjav, de ringpresident van de ring Ulaanbaatar West (Mongolië) wist niet goed hoe ze verder moesten. In januari 2016 werd hij opgebeld door zijn zwager en die zei:' Ik was naar *Mongolia's Got Talent* aan het kijken. […] Ik kreeg sterk de indruk dat jouw kerkkoor zou moeten deelnemen.'

President Ochirjav heeft dat idee met zuster Unurjargal Purev, de koordirigente, besproken. De koorleden en zij waren enthousiast over die mogelijkheid. Het koor werd Zion genoemd of 'SION', dat is in het Mongools een letterwoord dat staat voor *geest, geloof, verstand* en *eenheid*.

De eerste ronde

In maart 2016 voerde Sion tijdens de eerste ronde van de wedstrijd een mix van twee nummers uit. Een van de juryleden zei: 'Ik zie jullie gezichten helemaal oplichten! […] We moeten de video van jullie optreden op YouTube plaatsen om deze show aan de wereld te laten zien.'

Een ander jurylid vroeg het koor wat ze met het prijsgeld zouden doen, als ze de hoofdprijs van vijftigduizend dollar zouden winnen. Hij was onder de indruk van het antwoord dat ze alles als een bijzonder kerstgeschenk aan een weeshuis zouden schenken.

De tweede ronde

Van de vierhonderd deelnemers zat SION bij de tweehonderd die doorgingen naar de tweede ronde. Hun optreden viel echter op dezelfde dag als een jeugdconferentie van meerdere ringen. De helft van de 35 koorleden hoorde daarbij. Het koor besloot naar de tweede ronde door te gaan en dus huurden zij een bus en reden na hun optreden acht uur naar de jeugdconferentie.

SION zat bij de 32 van de 200 optredens die doorgingen naar de halve finale. Het koor kreeg steeds meer aandacht op sociale media over *Mongolia's Got Talent*.

Relatief weinig mensen in Mongolië kenden de kerk, maar dit koor heeft daar verandering ingebracht.

De halve finale

Zij oefenden van juni tot september ter voorbereiding op de halve finale. Op de dag van hun

optreden stonden ze 's morgens om vier uur op. Het was -34°C. Een van de koorleden, zuster Nomuungerel Enkhtuvshin, zei: 'Veel koorleden hadden een verkoudheid. Maar ze knapten op zodra we voor hen baden.'

In heel Mongolië bekeken mensen de show en sms'ten zij hun stem door.

Broeder Shijir Purevdorj zei: 'Als gevolg van deze televieshow kregen veel mensen een positieve indruk van de kerk.'

De zegeningen

Koorleden werden zelf ook gezegend. Broeder Odgerel Tumursukh zei: 'We hebben er gedurende een jaar al onze aandacht en tijd aan gewijd, terwijl onze baan en andere aspecten van ons leven ook gewoon doorgingen. Hoewel dat moeilijk was, ontvingen we veel zegeningen. Ik heb geleerd hoe ik mijn tijd moet beheren en hoe ik mij opofferingen voor onze Heer kan getroosten.'

Niet alleen is hun geloof versterkt, ook hebben de koorleden meer zelfvertrouwen gekregen, vriendschappen gesloten en eenheid geleerd. 'Door onze deelname aan het koor hebben we elkaar leren vergeven en ondersteunen', aldus broeder Ganbaatar Ulziiduuren. 'We zijn meer eensgezind geworden.' Zuster Bilguunzaya Tungalagtuul heeft geleerd 'dat ik nooit aan mezelf hoef te twijfelen of te denken dat ik iets niet zou kunnen.'

Broeder Bayartsogt Lhagvajav zegt: 'Doordat ik in het koor zing, heeft mijn familie veel zegeningen ontvangen. Ik heb ook antwoorden gevonden waar ik al een poos naar zocht. Onze leiders droegen oplossingen aan. […] Het heeft mijn getuigenis bevestigd dat onze leiders door God zijn geroepen.'

'Toen ik aan *Mongolia's Got Talent* deelnam,' legde zuster Onon Dalaikhuu uit: 'ontdekte ik dat elkaar aanmoedigen en steunen de sleutel tot [ons] succes [was].' Eén van de taken van zuster Dalaikhuu was de groepsleden organiseren. Daardoor ontwikkelde ze haar leiderscapaciteiten. Zij vervolgt: 'We voelden dat [de] Heer ons leidde en beïnvloedde. Velen van ons werden ziek, hadden het druk, waren moe of voelden zich overweldigd. Als we echter samen baden, vonden we ergens de kracht en het verlangen om vol te houden.'

Hoewel het koor niet genoeg stemmen kreeg om in de finale te geraken, leverden hun optredens de kerk in heel Mongolië veel aandacht op. President Ochirjav legt uit: 'We waren gehoorzaam aan een opdracht van onze priesterschapsleiders en de Heer bereidde een weg. […] Nu praat de hele stad [Ulaanbaatar] over de deelname van het mormoonse koor aan *Mongolia's Got Talent*.' ■

De auteurs wonen in Utah (VS) en in Ulaanbaatar (Mongolië).

FOTO MET DANK AAN ODGEREL OCHIRJAV; AFBEELDING MENIGTE GETTY IMAGES

Mijn **geschenk** aan de Heiland

Cherstan Pixton

In Rusland is het erg koud in de winter en vaak betrokken, zodat de dagen somber en een beetje ellendig zijn. Het was eind november en naast het deprimerende weer voelde ik me eenzaam, ontoereikend en niet in staat een goede zendelinge te zijn. Ik had net een nieuwe collega gekregen om op te leiden en hoewel zuster Hart geweldig was, lag de druk nu op mij om de taal beter onder de knie te krijgen, een voorbeeld te zijn en iemand, eender wie, te vinden om te onderwijzen.

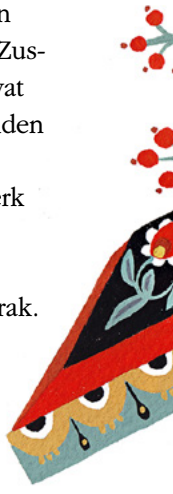
We hadden net bericht gekregen dat onze nieuwe zendingspresident een zoneconferentie in Jekaterinenburg ging houden. Dat lag op vijf uur reizen van ons gebied in Perm. Op een koude decemberochtend gingen zuster Hart en ik al vroeg naar het station.

Terwijl we wachtten, dacht ik na over de gevoelens waar ik mee zat. Ik dacht na over de nakende feestdagen en mijn verlangen om bij mijn familie te zijn. Het enthousiasme over mijn zending was verbleekt en ondertussen had ik het gevoel dat ik in die negen maanden in het veld niet veel bereikt had. Uiteindelijk klonk het signaal dat onze trein klaarstond om te vertrekken en we begaven ons naar onze zitplaats. Ik mijmerde over de Heiland. Ik sloot mijn ogen en bad dat ik in staat zou zijn om mezelf van deze gevoelens te ontdoen en me beter op Hem te richten.

De toespraak die president Rust tijdens de zoneconferentie de dag daarna gaf, was prachtig en kwam uit het diepst van zijn hart. Toen stond zuster Rust op en vertelde ze aan de hand van een simpel verhaal dat de Heiland de Herder is die het ene schaap dat is afgedwaald gaat zoeken en dat schaap terug naar de kudde brengt. Ze sprak over de opofferingen die de Heiland voor ons heeft gebracht en ze besloot met een sterk getuigenis van de kans die we als zendelingen hebben om Hem te dienen door zijn verloren schapen terug naar de kudde te brengen. Zuster Rust vroeg ons te bedenken wat wij de Heiland voor Kerstmis konden schenken.

Ik vond dat ik als zendelinge tekortschoot. Hoe kon ik stoppen met aan mijzelf denken en me op de Heiland gaan richten?

Toen ze dat vroeg, kreeg ik sterk de indruk dat mijn geschenk aan de Heiland hoorde te zijn dat ik gewoonweg meer mensen aansprak.

Tot dan toe was ik doodsbang om een gesprek met volslagen vreemden te beginnen en al helemaal in het Russisch! Ik wilde niet dat ze me dom vonden als ik ze niet begreep. Daarom was het makkelijker helemaal niets te zeggen. Op dat ogenblik wist ik echter precies wat ik moest doen. Ik moest niet meer alleen aan mijzelf denken en aan mijn broeders en zusters gaan denken. Ik stelde mij tot doel om op elk voertuig dat ik in de loop van de maand zou gebruiken, iemand over het evangelie te vertellen. Dat zou mijn kerstgeschenk aan de Heiland zijn.

Toen zuster Hart en ik de volgende ochtend op de trein richting Perm stapten, begon ik aan mijn doel en sprak de mensen waar ik naast zat aan. Ze waren niet erg geïnteresseerd in wat ik ze vertelde, maar ik had het tenminste geprobeerd!

Elke dag moest ik knokken om mijn geschenk aan de Heiland te geven, maar langzaamaan merkte ik dat ik me gelukkiger voelde en meer zelfvertrouwen kreeg. Ik vond dat ik mijn roeping als zendelinge beter vervulde. Voor ik het wist was Kerstmis alweer voorbij, maar ik besloot dat ik mensen zou blijven aanspreken. Ik sprak niet meer alleen met hen in het openbaar vervoer, maar ook op straat, in de winkel, in de bibliotheek en waar we ons ook bevonden.

We vonden niemand om te onderwijzen ondanks dat ik meer mensen aansprak. Ik vind echter wel dat ik evangeliezaadjes heb gezaaid. We hebben vriendschap met buschauffeurs, mensen in onze plaatselijke supermarkt en nog anderen gesloten. Het beste was nog dat mensen vaak glimlachten en ons als eerste begroetten, als we ze terugzagen. Ik vertrouw erop dat de zaadjes die wij hebben gezaaid, zullen ontspruiten als die mensen nieuwe kansen krijgen om over het evangelie te horen. Onze hemelse Vader werkt op kleine en eenvoudige manieren en soms is het begin een eenvoudig 'hallo'.

Als ik nu terugdenk aan die keer op de trein naar Jekaterinenburg, besef ik dat mijn hemelse Vader mijn gebed heeft verhoord. Door Hem heb ik ingezien dat zendingswerk niet over mij gaat; het betreft anderen. Wanneer we anderen voorrang geven boven onszelf, onze eigen zorgen en verdriet, vinden we de vreugde die we allemaal zoeken. Het verwondert me hoe gul de Heiland is, want zelfs als we proberen Hem alles te geven wat we kunnen, zegent Hij ons en geeft het ons honderdvoudig terug. ■

De auteur woont in Idaho (VS).

AFBEELDING DINARA MIRTALIPOVA

Haar geloof hervinden

De weg terug is niet altijd makkelijk, maar hij is er altijd.

David Dickson
Kerktijdschriften

Als we in het Boek van Mormon de woorden 'zij geraakten op verboden paden en gingen verloren' (1 Nephi 8:28) tegenkomen, klinkt dat de meesten van ons waarschijnlijk niet erg hoopvol in de oren. Integendeel zelfs. Je ziet haast al voor je hoe het met deze groep mensen die in Lehi's visioen van de boom des levens worden beschreven – de mensen die de vrucht proefden en toen wegliepen – fout afloopt.

Maar Te Oranoa M. (17) uit Nieuw-Zeeland ziet dat anders. 'Wat me in deze tekst inspireert,' zegt ze, 'is dat er niet staat dat ze voor altijd verloren zijn.'

Wat is dat waar! En ze heeft het uit eigen ervaring geleerd. 'Ik ben bij de kerk weggegaan,' zegt ze, 'maar ik ben ook weer teruggekomen.'

Weggeëbd

Te Oranoa is in de kerk opgegroeid en vertelt hoe ze haar eigen getuigenis kreeg en zelfs geestelijke doelen stelde. 'Maar dat getuigenis bekoelde', zegt ze.

In sommige opzichten herkent ze zichzelf in Amulek, vooral in hoe hij zich aan het volk van Ammonihah omschreef: 'Ik [verstokte] mijn hart, want ik werd menigmaal geroepen, maar wilde niet luisteren; daarom wist ik van deze dingen, maar toch wilde ik niet weten' (Alma 10:6).

Te Oranoa zegt dat het bij haar precies zo ging. 'Net als Amulek wist ik van al deze geestelijke zaken af en de Geest zei me dat ik bepaalde dingen moest doen, maar omdat ik een beetje koppig en trots was, deed ik ze niet. Toen is mijn getuigenis, zeg maar, weggeëbd.'

Uiteindelijk zou Amuleks ervaring meer voor Te Oranoa worden dan alleen maar een verhaal. Zij zou ook een keerpunt worden op haar weg terug.

Dierbare herinneringen terughalen

Zelfs in de tijd dat haar geloof bekoeld was, dacht ze nog wel terug aan fijne ervaringen die ze had gehad. Te Oranoa vergat nooit hoe ze zich voelde toen ze met een groep jongeren naar de tempel ging of een jeugdconferentie bijwoonde.

'Ik herkende een patroon', zegt ze. 'Als ik naar de kerk ging, voelde ik me echt goed, maar als ik niet ging, voelde ik me niet goed.'

Op een gegeven moment besloot Te Oranoa te kijken of ze die goede gevoelens weer kon terughalen. Ze begon met het lezen van recente conferentietoespraken.

Een toespraak op de algemene oktoberconferentie in 2016, 'Van Alma en Amulek leren' van president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, maakte iets in Te Oranoa wakker. Ze herkende veel van haar eigen leven en gevoelens in president Uchtdorfs beschrijving van hoe Amuleks geloof was weggeëbd. Ook kwam de herinnering aan hoe gelukkig ze was toen haar geloof sterker was, krachtiger terug dan ooit. Op dat moment besloot ze het anders te gaan doen.

ACHTERGRONDONTWERP GETTY IMAGES

'Je kunt op elk moment weer voor de Heer kiezen.'

'Ik hoopte iets te vinden dat het vlammetje van mijn getuigenis weer zou aanwakkeren', vertelt ze. 'Dus ik las president Uchtdorfs toespraak en ja hoor, het vlammetje ging weer branden!'

Hoop op de eeuwigheid

Te Oranoa's pad terug naar het geloof is niet altijd makkelijk, maar aan het einde van die tunnel brandt een licht dat haar blijft aantrekken: de hoop op een eeuwig gezin.

'Gezinnen kunnen eeuwig samen zijn', zegt ze. 'Dat is mijn grootste droom, mijn grootste hoop in het leven. Als ik een bepaald onderwerp wil bestuderen, of een bepaalde leerstelling ingewikkeld vind, probeer ik het in verband te brengen met eeuwige gezinnen. Bijvoorbeeld: waarom is Jezus Christus' verzoening belangrijk voor mij? Eén reden is dat ik zijn verzoening nodig heb om waardig de tempel binnen te gaan en voor eeuwig aan mijn gezin verzegeld worden.'

Voor God kiezen

Het is misschien goed om te bedenken dat de mensen in Lehi's visioen die na het proeven van de vrucht wegliepen, deze vrucht *wel* geproefd hadden. Ze moeten ervaren hebben hoe heerlijk hij is, al was het maar even. En ze kunnen dat opnieuw ontdekken. Aan die hoop houdt Te Oranoa zich vast, voor zichzelf en voor anderen.

'Je hoeft niet je hele leven op die verboden paden te blijven', zegt ze. 'Je kunt op elk moment weer voor de Heer kiezen.' ■

DEZE JONGEREN BESEFTEN NIET HOEVEEL VREUGDE ZIJ MET HUN EENVOUDIGE LIEDEREN OVERBRACHTEN.

BETOVERENDE *kerstliederen*

EEN LIED VOOR JOAQUÍN

Voor andere mensen kerstliederen zingen is niet echt een kersttraditie in Argentinië. Kerstmis is eigenlijk heel anders dan de traditionele witte kerst waar wij aan denken. Omdat we op het zuidelijk halfrond wonen, doet Kerstmis *mij* altijd aan een grote fruitsalade denken!

Dus toen mijn ouders voorstelden om als gezin kerstliederen voor andere mensen te zingen, hadden mijn broers en zussen en ik gemengde gevoelens. We twijfelden aan ons muzikale talent, dus we besloten om ook zelfgebakken koekjes mee te nemen, zodat de mensen in ieder geval een reden hadden om te glimlachen.

Zolang ik me kon herinneren was Joaquín al lid van onze wijk. Hij was in december erg ziek geworden en kon niet meer naar de kerk komen. Mijn vader en broers brachten hem na de kerk geregeld het avondmaal in het ziekenhuis.

De zondag vóór Kerstmis stapten we allemaal in de auto om Joaquín te bezoeken, in de hoop dat we hem een beetje van de kerstsfeer konden laten proeven. In het ziekenhuis bracht de verpleegster ons naar zijn kamer. Hij had zijn Schriften en zijn zangboek naast zijn bed liggen, alsof hij ons verwachtte.

Hij was heel blij dat we er waren en we voelden allemaal meteen hoeveel we van hem hielden. Mijn broers bedienden het avondmaal. Voordat we weggingen, zongen we de prachtige lofzang 'Ver, ver van hier in Judea schoon': 'Ere zij God in de hoge; vreed' op aard' is Godes wens, welbehagen in de mens' (*Lofzangen,* nr. 146).

We voelden inderdaad vrede en welbehagen in ons hart toen hij ons 'engelen' noemde en ons bedankte, hoewel wij hem bezochten om hem die gevoelens te geven.

Julia G., Buenos Aires (Argentinië)

ILLUSTRATIES MICHAEL MULLAN

DE LAATSTE STOP DIE AVOND

Het was kerstavond en ik wilde *geen* kerstliederen voor andere mensen zingen.

Maar mijn moeder dacht dat het leuk zou zijn om met z'n allen in onze oude auto te stappen en over de ijzige wegen bij ons in de buurt naar drie weduwen uit onze wijk te rijden om kerstliederen voor ze te zingen. Mijn vader vond het ook een goed idee.

Ik voelde me ongemakkelijk. Wie wilde er naar ons gezang luisteren? Ik zou me doodschamen als ik iemand zag die ik kende. Mopperend kroop ik achterin de auto naast mijn broer en zus.

De eerst flat waar we naartoe reden, was vlakbij. Niemand deed open. We reden naar de tweede stop. En weer deed niemand open. Ik ontspande wat.

Toen wij bij de derde woning kwamen, dacht ik: 'Ik hoop dat hier ook niemand opendoet.'

Het was nu donker geworden. Toen mijn moeder aanbelde, bleef alles donker. Goed. Dan zouden we snel weer thuis zijn en kon ik naar mijn slaapkamer verdwijnen.

Plotseling ging de buitenlamp aan en de deur ging open. Ik voelde me zo opgelaten. Ik wist zeker dat we haar stoorden.

'Kom binnen, kom binnen', zei de kleine, pezige vrouw. Ze wees naar haar oude piano.

'Speelt u?' vroeg ze aan mijn moeder. 'Laten we rond de piano zingen.'

Door haar warmte en enthousiasme verzachtte mijn hart. Misschien vond ze het niet zo erg dat we er waren. Toen we enkele liedjes hadden gezongen, bood ze ons warme chocolademelk aan.

'Kun jij me even helpen?' vroeg ze aan me. Toen we in de keuken kwamen, zag ik tot mijn verbazing een prachtig gedekte kersttafel. Het geheel zag er zo feestelijk uit! Bij elk bord lag een zorgvuldig ingepakt cadeautje.

'Voor wie zijn die?' vroeg ik. Ik wist dat ze alleen woonde.

'Voor mijn buren', legde ze uit. 'Elk jaar nodig ik mensen als mijzelf, mensen die geen familie in de buurt hebben, uit voor een kerstontbijt en een aardigheidje.'

Dat kon ik met mijn dertienjarige hersenen nauwelijks bevatten. Ik kreeg een gevoel van bewondering. Wat zag die kamer er mooi uit. Wat zag dat oude zustertje er mooi uit. Wat fijn dat mijn moeder ons hierheen had gebracht. Ik voelde me eindelijk gelukkig.

De volgende maand bedankte die zuster ons opnieuw voor ons bezoek. Ze vertelde ons dat wij dat jaar de enige mensen waren die aan *haar* hadden gedacht. Enkele maanden later overleed ze plotseling.

Ik kijk nu op dat kerstfeest terug en ben mijn geweldige ouders en die oude zuster zo dankbaar. Zij wilden anderen in de kerstsfeer laten delen. ■

Brooke K., Utah (VS)

Acht redenen waarom Kerstmis een **HEERLIJKE TIJD** is om **ZENDELING TE ZIJN**

Het is tijdens de feestdagen zoveel makkelijker om anderen over het evangelie te vertellen!

ILLUSTRATIES MANU CALLEJON

Charlotte Larcabal
Kerktijdschriften

Je houdt van je vrienden. Je houdt van het evangelie. En je hebt geen idee hoe je die twee kunt combineren.

Als dit je bekend voorkomt, dan ben je niet de enige. Veel mensen willen hun vrienden over het evangelie vertellen maar zijn bang dat ze opdringerig of raar gevonden zullen worden. Anderen over het evangelie vertellen kan zenuwslopend zijn.

Maar wees niet bang! Zelfs als je nog nooit met iemand over de kerk hebt gepraat, kunnen de feestdagen je allerlei makkelijke zendingskansen bieden. Hoe?

Allereerst ga je in gebed. Probeer je hemelse Vader eens te bidden om gelegenheden waarbij je anderen over het evangelie kunt vertellen. Bid om te weten met wie je kunt praten, wie je kunt uitnodigen, en bid dat je de moed zult hebben om dat ook echt te doen!

Ten tweede begin je. En je begint *nu*. Dit is het geheim: zendingswerk is *heel makkelijk* tijdens de kerstdagen. Waarom? Er zijn acht redenen.

1. Iedereen houdt van een leuk feestje.

De kans is groot dat uw wijk of uw familie al een kerstfeest op de agenda hebben gezet. Nodig een vriend of vriendin uit! Er wordt waarschijnlijk een lied of boodschap over de Heiland gebracht en misschien moet je vriend of vriendin dat nu net horen.

2. Het is heel normaal om in de kersttijd mensen uit te nodigen voor een kerkdienst.

Om de een of andere reden gaan mensen in de kersttijd graag naar de kerk! Dit is een geweldige tijd om je vrienden te vertellen dat ze gerust mogen komen kijken hoe de leden van jouw kerk de Heiland aanbidden.

ALTIJD BIJ ME

Ik had al gesproken met een buurmeisje dat grote belangstelling voor het evangelie had. Ik nodigde haar uit naar de wekelijkse activiteitenavond, maar er was altijd iets dat haar tegenhield. Op een avond besefte ik dat ik er niet over had gebeden. Ik knielde meteen en bad dat de Heilige Geest met mij zou zijn en mij zou leiden. Na mijn gebed wachtte ik op antwoord, maar dat kwam niet. Dat verbaasde me, maar ik probeerde het nog eens en dit keer bedankte ik God voor al mijn zegeningen. Ik bad ook dat ik anderen mocht helpen inzien hoeveel zegeningen ze hebben en welke zegeningen ze door de macht van de Heiland kunnen krijgen. Ik had sterk het gevoel dat, hoe lang het ook zou duren, mijn Vader in de hemel steeds bij me zou zijn en dat Hij me geduld en zegeningen zou schenken. Al snel na die gebeden ging mijn vriendin mee naar de wekelijkse activiteitenavond!

Elora C. (14), Arizona (VS)

3. Kersttraktaties zijn de beste manier om een uitnodiging of een evangelieboodschap aantrekkelijker te maken.

Wat koekjes bij je lievelingstekst uit de Schriften? Enkele kerstkransjes bij een kerstcitaat? Ja, graag!

4. Vaak komen familieleden bij elkaar.

Tijd met de familie doorbrengen maakt vaak deel uit van de kersttradities, dus het moet vrij makkelijk zijn om het over je familie, je kersttradities en je opvattingen aangaande het gezin te hebben.

5. Verlichting en warme chocolademelk zijn populair.

Drink op de gezinsavond of de wekelijkse activiteitenavond warme chocolademelk of ga samen naar de kerstverlichting in je woonplaats kijken. Iedereen vindt kerstactiviteiten leuk en het is een goede manier om een vriend of vriendin te laten zien hoe je je godsdienst beleeft.

EEN KLEINIGHEID

Een tijdje geleden verhuisde de vriend die ik in de kerk had, en ik was ineens de enige mormoon op mijn school. Mijn zondagsschoolleerkracht had kort daarvoor verteld hoe we onze vrienden over het evangelie kunnen vertellen. Ik bad om te weten te komen hoe ik dat kon aanpakken en ik kreeg duidelijk een antwoord. Ik had het met een van mijn vrienden over zijn houding tegenover daten. Ik legde uit dat ik het beter vind om pas vanaf je zestiende te daten en tot mijn verrassing had hij gedeeltelijk dezelfde normen. Dat mag dan maar een kleinigheid lijken, maar het was een antwoord op mijn gebeden en mijn getuigenis van het gebed is erdoor gesterkt.

David S. (13), Texas (VS)

6. De Mormorandums met een kerstthema zijn geweldig en ze zijn makkelijk aan anderen door te geven.

Verspreid de kerstgeest op sociale media door een link naar de kerstvideo 'De Heiland is geboren' te plaatsen! Hoeveel Facebookvrienden zien nou niet graag een engeltje dat een mopperige conciërge helpt in 'The Reason Behind Christmas', of een lief verhaaltje over onzelfzuchtigheid in 'The Coat: A Story of Charity'? Zoek deze en andere fijne kerstverhaaltjes op LDS.org of The Mormon Channel op.

7. Kerstmis is een viering van de Heiland.

Veel christenen denken in de kersttijd meer aan de Heiland. Naast dagelijkse berichten over dienstbetoonideetjes zal Mormon.org ook aandacht besteden aan de leringen van de Heiland en manieren om een licht voor de wereld te zijn. Dat is misschien precies wat je vrienden nodig hebben om met Kerstmis Christus te vieren.

8. Er zijn zoveel manieren om in de kersttijd te geven en te dienen!

Dienstbetoon is een geweldige manier om zendingswerk te doen, en er zijn in de kersttijd veel manieren om anderen te dienen. Je kunt een verpleeghuis bezoeken, kerstliedjes zingen voor de buren of spullen aan een opvangcentrum doneren. Je kunt op Mormon.org dienstbetoonideeën voor de eerste 25 dagen van december vinden.

Waar wacht je nog op?

Door het evangelie ken je Jezus Christus en weet je van de hoop die Hij geeft. Dat is een fantastisch geschenk, en je kunt het aan anderen doorgeven. Als je je hemelse Vader met een oprecht verlangen om gelegenheden vraagt waarbij je anderen over het evangelie kunt vertellen, zal Hij je door inspiratie laten weten met wie je kunt praten. Kerstmis is een tijd van delen, geven en aan Jezus Christus denken. ■

EEN TIJD VAN VIERING

'Dit is een tijd voor verheuging! Een tijd voor viering! Een schitterende tijd waarin wij erkennen dat onze almachtige God zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, heeft gezonden om de wereld te verlossen! Om ons te verlossen!'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Can We See the Christ in Christmas?' (Kerstmeditatie met het Eerste Presidium, 6 december 2009), broadcasts.lds.org.

IEDER VAN ONS IS EEN
HERBERGIER
DIE BESLIST OF
ER PLAATS IS
VOOR JEZUS!

Ouderling Neal A. Maxwell (1926-2004),
'Settle This in Your Hearts',
algemene oktoberconferentie 1992

AFBEELDING: GETTY IMAGES

President
Thomas S. Monson

DE WARE GEEST VAN KERSTMIS VOELEN

Kerstmis is een heerlijke tijd van het jaar. Het is voor de meesten van ons ook een drukke tijd. Ik hoop en bid evenwel dat we niet zo jachtig in de weer zullen zijn dat de verkeerde dingen te veel nadruk krijgen en de eenvoudige vreugdes van het vieren van de geboorte van de Heilige van Bethlehem aan ons voorbijgaan.

De echte kerstvreugde ontdekken we niet door te rennen en vliegen om nóg meer gedaan te krijgen. We vinden echte kerstvreugde als **onze aandacht tijdens dit jaargetijde naar de Heiland uitgaat.**

Onze kerstviering behoort een weerspiegeling te zijn van de liefde en onzelfzuchtigheid die de Heiland ons leerde. **Geven,** niet krijgen, brengt het kerstgevoel tot leven. Dan zijn we **vriendelijker** voor elkaar. We steken de helpende hand naar de minderbedeelden uit. Ons **hart wordt zachter.** We vergeven onze vijanden, denken aan onze vrienden en gehoorzamen God. Het kerstgevoel werpt zijn licht op het venster van onze ziel. We bekijken de drukke wereld met andere ogen en tonen meer belangstelling voor mensen dan voor cadeaus. Om het ware kerstgevoel te krijgen, hoeven we alleen naar **het Christusgevoel te streven.**

Mogen wij **geven zoals de Heiland heeft gegeven.** Van jezelf geven is een heilig geschenk. Wanneer wij geven denken we aan alles wat de Heiland heeft gegeven. Mogen wij naast de geschenken die uiteindelijk kapotgaan of stof verzamelen, ook geschenken geven die eeuwige waarde hebben. De wereld zou er veel beter uitzien als iedereen geschenken van begrip en mededogen, van hulpbetoon en vriendschap, van menslievendheid en hoffelijkheid zou geven.

Nu de kerstsfeer ons omhult met al zijn glorie, mogen wij, zoals de wijzen, die ene heldere ster zoeken die ons in onze viering van Kerstmis zal leiden. Mogen we allen in gedachte de reis naar Bethlehem aanvatten met een teder en zorgzaam hart als ons geschenk aan de Heiland. ■

Uit de kerstmeditatie 2013 van het Eerste Presidium.

‘Ik heb over iets belangrijks gebeden, maar weet niet of ik antwoord heb gekregen. Hoe herken ik dat?’

Een antwoord op je gebed krijgen is een proces: eerst overdenk je de vraag en bepaal je wat volgens jou het goede antwoord is; dan vraag je God of dat antwoord goed is. Als je antwoord goed is, zal de Heer ‘vrede in uw gemoed’ schenken (LV 6:23).

Maar wat als je nu geen sterk gevoel van rust krijgt? Of als je denkt dat je een antwoord hebt gekregen, maar je weet niet zeker of het van jezelf is of van de Heilige Geest?

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Openbaring komt meestal na verloop van tijd in kleine stapjes, naargelang ons verlangen, onze getrouwheid en onze voorbereiding.’[1] Zij komt niet altijd ineens; meestal komt ze ‘regel op regel, voorschrift op voorschrift’ (2 Nephi 28:30); vaak moet je ook *voor* je het gevoel krijgt dat je een volledig antwoord hebt gekregen, een stap in een bepaalde richting nemen. Soms krijg je helemaal geen antwoord. Dan moet je toch die stap zetten, in het geloof dat God op het juiste moment zal antwoorden.

Als je je afvraagt of je antwoord uit jezelf komt of van de Heilige Geest, bedenk dan dat het beste antwoord je ‘uitnodigt en aanspoort om het goede te doen, en om God lief te hebben, en Hem te dienen’ (Moroni 7:13).

NOOT

1. David A. Bednar, ‘De geest van openbaring’, Liahona, mei 2011.

Neem een besluit en wacht op de Geest

Ik moest eens een belangrijk besluit nemen, maar ik had niet het gevoel dat de Heer me een antwoord had gegeven. Ik bad elke dag oprecht om zijn wil te weten en vertelde Hem wat ik wilde doen. Toen ik maar geen duidelijk antwoord kreeg, nam ik zelf een besluit. Direct voelde ik hoe de Geest tot me getuigde dat ik door dit besluit vooruitgang zou maken en meer als mijn hemelse Vader zou worden. Soms moeten we zelf in actie komen voor we een antwoord krijgen. Onze hemelse Vader respecteert onze keuzevrijheid en onze goede verlangens. Als we goed leven, zal zijn Geest ons door middel van onze verlangens leiden omdat ze afgestemd zullen zijn op die van Hem.

Amanda W. (16), Utah (VS)

Bid om hulp

Ik heb vaak om iets gebeden en ook antwoord gekregen. Het duidelijkst was dat als het om mijn schoolwerk ging. Voor een examen bad ik dat ik kalm zou zijn en me goed zou herinneren wat ik had geleerd. Vaak herinnerde ik me hele paragrafen aan informatie. Ik weet dat ik dat zonder zijn hulp nooit had gekund. Hij heeft me zo enorm gezegend. Wat ben ik dankbaar voor de macht van het gebed; dankbaar dat ik zijn invloed daardoor voel.

Emily B. (18), Queensland, Australië

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

Wees geduldig en alert

Een tijdje terug besloot ik te bidden om kansen om mezelf dienstbaar te maken. Ik bedacht manieren om anderen te helpen, maar kreeg niet wat ik een ingeving zou noemen. Ik begon de moed te verliezen toen mijn moeder Alma 5:40 voorlas: 'Al het goede [komt] van God.' Ik besefte dat die onopvallende ideeën voor dienstbetoon toch echt ingevingen van de Heilige Geest waren. Ik weet dat onze gebeden altijd verhoord worden. We moeten gewoon geduldig en alert zijn, en op de Heer vertrouwen.

Tyler B. (16), Oregon (VS)

Vertrouw op de Geest

Als je op de Heilige Geest leert vertrouwen en beter gaat herkennen hoe onze hemelse Vader je antwoord geeft, zul je merken hoe toegankelijk de Geest voor je is. Zijn stem is zo zacht dat we, als we te veel met de dingen van deze wereld bezig zijn, de subtiele influisteringen en gevoelens van omhoog niet opmerken. Maar als we leven zoals we zouden moeten, hebben we altijd de belofte dat we in ons hart zullen weten wat de Geest ons in antwoord op onze smekingen zegt.

Zuster Ribeiro (24), zendingsgebied Brazilië Porto Alegre Zuid

Probeer het en ontdek het!

Soms wil de Heer dat we in geloof handelen voordat we een volledig antwoord krijgen. Wil je weten of het woord van wijsheid echt een gebod van God is? Leef het dan na! Wil je weten of het Boek van Mormon waar is? Lees het dan! Vertrouw op de belofte in Johannes 7:17: 'Als iemand de wil heeft om zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek.'

Preston O. (19), Utah (VS)

Door de macht van Christus

Ik keek naar de Face-to-face-uitzending met ouderling Rasband en zuster Oscarson. Daar stelde iemand deze zelfde vraag over het krijgen van antwoorden. Zuster Oscarson haalde Moroni 7:16 aan: 'Door de macht en gave van Christus […] kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van God is.' Die tekst zegt ons dat we met volmaakte kennis kunnen weten wat God van ons wil. Voel de Geest en dan weet je wat het antwoord is.

Sara S. (17), Santa Catarina, Brazilië

INSPIRATIE KOMT STUKJE BIJ BEETJE

'Als we naar inspiratie streven om beslissingen te nemen, geeft de Heer stille indrukken. Deze indrukken vergen van ons dat wij nadenken, geloof oefenen, aan de slag gaan, soms strijd leveren, en handelen. Zelden komt het antwoord op een belangrijke vraag of probleem in één keer. Vaak komt het beetje bij beetje, zonder dat het eind duidelijk is.'

Ouderling Richard G. Scott (1928–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Antwoord op gebed leren herkennen', algemene oktober-conferentie 1989.

VOLGENDE VRAAG

'Soms voelt het alsof ik de liefde van de Heiland niet waard ben. Hoe zet ik me over dat gevoel heen en erken ik mijn eigenwaarde?'

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 15 januari 2018 in op liahona.lds.org (klik op 'Submit an Article') of per e-mail naar liahona@ldschurch.org.

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

VRIENDSCHAP SLUITEN

Toen mijn ouders me vertelden dat we gingen verhuizen, keek ik er erg naar uit om nieuwe vrienden te vinden. We gingen na de verhuizing in onze nieuwe stad naar de kerk. Ik voelde de Geest daar heel sterk en wist dat alles goed zou gaan.

Kort daarna ging ik naar mijn nieuwe school. Er zaten maar een paar mormonen op die school. Ik voelde me meteen een buitenbeentje. Ik was duidelijk anders dan de andere leerlingen.

Ik probeerde de eerste week steeds vriendschap met andere jongeren te sluiten. Maar ik voelde me nogal opgelaten! Ik probeerde elke les naast iemand anders te gaan zitten en in de lunchpauze steeds bij een andere tafel aan te schuiven. Dat leek geen zoden aan de dijk te zetten.

Ik nam me voor om een beter voorbeeld voor mijn leeftijdsgenoten te zijn. Ik hield me intensief met mijn Persoonlijke vooruitgang en Schriftstudie bezig. Ik ging daardoor nog meer beseffen dat ik een dochter van God ben en dat Hij van mij houdt.

Na verloop van tijd merkte ik dat ik op school vrienden kreeg. Het leek wel of mensen mij opzochten. Ze zeiden dat ik in positieve zin opviel. Ik besefte dat dit kwam doordat ik mijn licht liet schijnen. Ik hield er andere manieren dan mijn klasgenoten op na. Ik kleedde me fatsoenlijk, gebruikte nette taal en was aardig voor anderen.

We zijn allemaal kinderen van God. Ik ben erg dankbaar dat ik mijn licht liet schijnen, ook al voelde ik me een buitenbeentje. Ik weet dat we nooit alleen zijn als we aan de kant van de Heer staan! ■

Rebekah C. (Prince Edward Island, Canada)

ZOU IK HET BOEK VAN MORMON KUNNEN WEGGEVEN?

Op de wekelijkse activiteitenavond kregen we de opdracht om zendeling te worden. We moesten een collega uitzoeken, ons getuigenis aan een niet-lid uitdragen en dat niet-lid een exemplaar van het Boek van Mormon geven.

Na de activiteitenavond vroeg ik mijn moeder om advies. Ze beloofde mij dat onze hemelse Vader zeker zou antwoorden als ik in geloof tot Hem zou bidden.

Het lukte me pas na twee weken om iemand te vinden die het Boek van Mormon wilde aannemen. Ik ving eerst keer op keer bot. Ik was het zo beu om afgewezen te worden dat ik het wilde opgeven.

Op een nacht droomde ik over een vrouw die een goede vriendin van ons gezin was. In de droom besefte ik dat zij degene was die mijn collega en ik moesten bezoeken. Ik dankte de Heer bij het opstaan voor zijn hulp.

Mijn collega en ik schreven op de volgende activiteitenavond ons getuigenis op het voorblad van het boek. We maakten ook een fruitmand voor die mevrouw. We gingen naar haar huis, klopten aan en wachtten. Hoewel ik bang was dat ze het niet zou aannemen, zei ik tegen mezelf dat ik een beetje geloof moest hebben. Uiteindelijk kwam ze met een opgewekt gezicht naar buiten en nam ze het Boek van Mormon in ontvangst.

Door deze gebeurtenis heb ik geleerd dat je met een beetje geloof en het idee dat je hemelse Vader bij je is, heel goed kunt voelen dat het onmogelijke mogelijk is. ■

Rapunzel L. (Amerikaans Samoa)

EVEN GEEN PIANOLESSEN

Ik besloot eens om een week vrij te nemen van piano oefenen. Mijn pianolerares had daar geen toestemming voor gegeven en mijn moeder evenmin. Ik gaf er de hele week de brui aan. Ik deed het lekker rustig aan en nam tijd voor andere dingen.

Maar op donderdagavond was de lol eraf. Mijn moeder herinnerde me eraan dat ik de volgende ochtend pianoles had. Ik had wel een oplossing dacht ik: ik stond een uurtje eerder op en begon te oefenen. Maar ik besefte dat ijver nu te laat kwam en ontoereikend was. Ik had wel van mijn keuzevrijheid genoten, maar niet bij de gevolgen stilgestaan.

De volgende morgen kon ik de gevolgen bij mijn lerares niet meer ontlopen. Ik moest toegeven dat ik niet geoefend had. Ik moest van mijn lerares de gemiste oefentijd inhalen naast de normale oefentijd.

Ik ben dankbaar voor de lessen die ik over keuzevrijheid, verantwoordelijkheid en rekenschap geleerd heb. Elke keuze heeft een gevolg. Ik ben erachter gekomen dat ik betere keuzes maak als ik eerst bij de gevolgen stilsta. ■

Blake H. (Utah, USA)

JOUW BEURT

De *Liahona* wil graag van jou horen. Heb je een favoriete Schrifttekst? Is je gebed verhoord? Heb je het evangelie moedig nageleefd? Stuur je verhaal in via liahona.lds.org (klik op 'Submit an Article or Feedback').

ILLUSTRATIES NASAN HARDCASTLE

De gast op kerstavond

Het was altijd de beste avond van het jaar. Nu werd die verpest!

Holly K. Worthington
Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Zing de kerstliederen over het Christuskind: laat je naasten weten dat je om ze geeft' (naar Children's Songbook, *51).*

Clara hield van de tradities op kerstavond. Eerst aten ze gebakken vis en dan kerstkoekjes als toetje. Dan gingen ze naar de kerstmarkt. Als ze thuiskwamen, lazen ze samen het kerstverhaal uit de Bijbel. En voordat ze naar bed gingen, deden ze de lichtjes van de kerstboom voor het eerst aan en mochten ze vast één cadeautje openmaken. Volgens Clara was het de beste avond van het jaar. Ze kon bijna niet wachten!

Totdat mama zei:

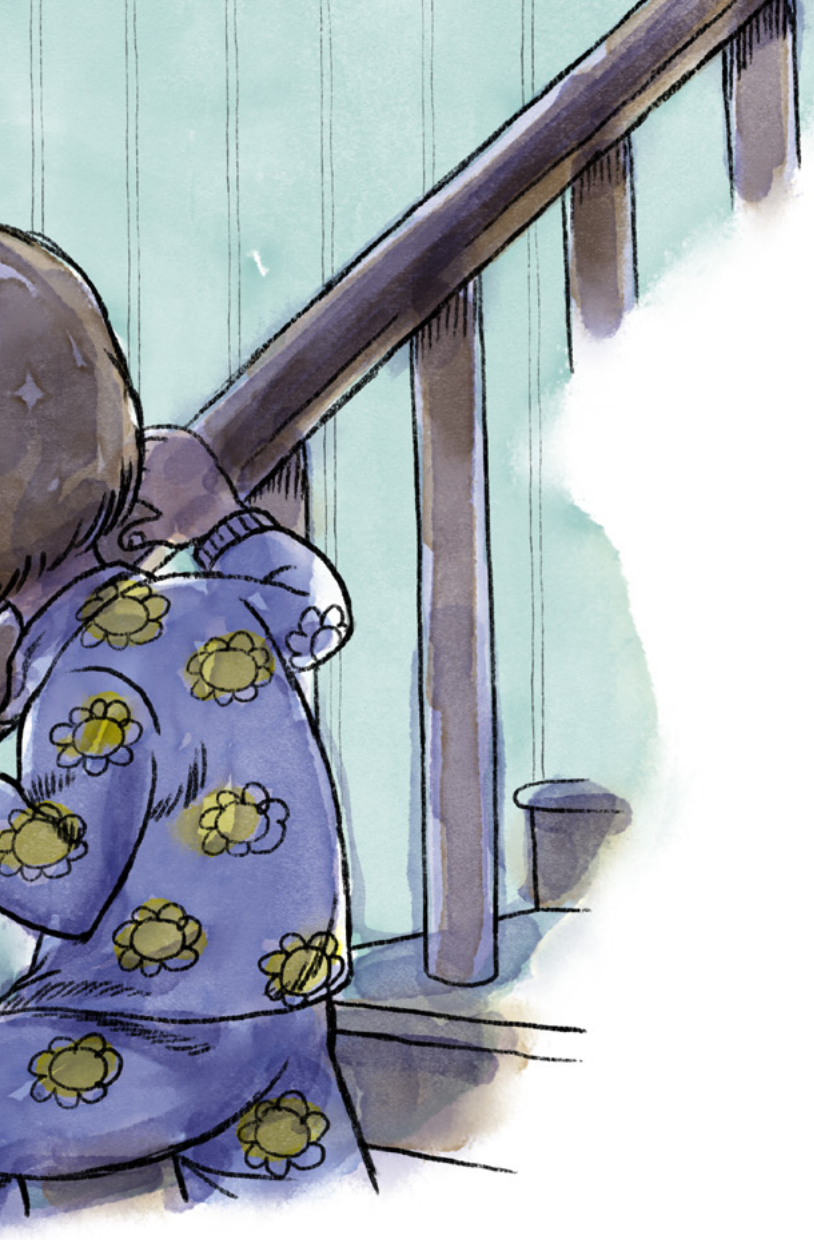
'We hebben dit jaar op kerstavond een speciale gast. Herinneren jullie je mevrouw Rainer nog?'

Clara kreunde. 'De buurvrouw die papa vorige week had uitgenodigd om naar de kerk te komen?'

'Ja. Papa haalt haar nu op.'

Clara liet zich in een stoel vallen. Hoe kon ze zich ontspannen en plezier hebben als er een vreemde bij was? Kerstavond was verpest! Maar, mevrouw Rainer was niet naar de kerk gekomen toen papa haar had uitgenodigd. Misschien kwam ze nu ook niet.

Maar toen papa binnenkwam, was de 'speciale gast' bij hem. Mevrouw Rainer zag er moe en verdrietig uit. Clara zei: 'Hallo'. Ze wist niet wat ze nog meer kon zeggen. Tijdens het eten keek ze naar haar bord terwijl mama en papa met mevrouw Rainer zaten te praten.

‘Heb jij weleens dansles gehad?’, vroeg een zachte stem. Clara zag dat mevrouw Rainer op een antwoord wachtte. Ze knikte en keek toen weer snel naar haar bord.

‘Ik ook’, zei mevrouw Rainer met haar zachte stem. ‘Welke dansstijl vind jij het leukst?’

Clara haalde haar schouders op en speelde met de groente op haar bord.

‘Ik hou van ballet’, zei mevrouw Rainer. ‘Ik heb nog voor de universiteit gedanst. We hebben een keer door heel Europa gereisd. Dat was geweldig!’

Clara keek op. Ja, dat klonk geweldig.

‘Wat vindt u nog meer leuk?’ vroeg Clara.

Mevrouw Rainer glimlachte een beetje. ‘Pianospelen. En wiskunde.’

Clara’s ogen werden groot. ‘Echt waar? Wiskunde is mijn lievelingsvak!’

Clara praatte de rest van de maaltijd met mevrouw Rainer. Mevrouw Rainer vertelde dat ze een graad in wiskunde had behaald en dat ze voor hoogleraar wiskunde studeerde toen ze haar man ontmoette. Hij had wat slechte beslissingen genomen en zat nu in de gevangenis.

Na het eten bleef Clara in de buurt van mevrouw Rainer toen ze over de kerstmarkt liepen. En toen ze later het kerstverhaal lazen, liet ze mevrouw Rainer in haar Schriften meelezen.

Toen was het tijd om een cadeautje open te maken. Clara kreeg een zachte, paarse pyjama. Ze wilde die meteen aantrekken! Maar ze vond het niet leuk dat mevrouw Rainer geen cadeautje had.

Op dat moment gaf mama een pakje aan mevrouw Rainer. Ze glimlachte verlegen toen er een paar donkerblauwe sokken uitkwamen. Ze keek met vochtige ogen naar mijn moeder. ‘Dank u wel. Dat had u niet hoeven doen.’

Clara ging naar haar slaapkamer om haar nieuwe pyjama aan te trekken. Ze bleef maar aan mevrouw Rainer denken. Ze was zo dankbaar dat ze een paar sokken had gekregen!

Toen Clara haar eigen warme sokken had aangedaan, hoorde ze prachtige muziek. Ze rende naar beneden en zag dat mama en papa kerstliederen zongen en dat mevrouw Rainer piano speelde. Clara zong meteen mee. Toen ze zong, kreeg ze een warm gevoel van binnen. Ze dacht: ‘Een gast op kerstavond is zo gek nog niet.’

Op zondag kwam mevrouw Rainer naar de kerk en ze zat tijdens de avondmaalsdienst bij Clara’s familie. Ze zag er gelukkig uit. Clara glimlachte toen ze samen met mevrouw Rainer uit haar zangboek zong. Misschien was het tijd voor een nieuwe kerstavondtraditie. ■

De auteur woont in Idaho (VS).

Ik laat zien dat ik mijn buurvrouw die alleen woont, liefheb. Ik bezoek haar en maak tekeningen voor haar!
Jill K. (10), Californië (VS)

Ouderling Paul B. Pieper
van de Zeventig

Durf je te LATEN HOREN!

We hebben met ons gezin over de hele wereld gewoond. We hebben veel verschillende mensen ontmoet en konden vaak iets over het evangelie vertellen. Onze kinderen hebben veel voor anderen betekend door hun getuigenis te geven.

Toen onze kinderen nog jong waren, woonden we in Kazachstan. Daar waren in die tijd geen zendelingen. Als vrienden of buren iets over het evangelie wilden weten, waren *wij* de zendelingen!

Onze dochter Marné had haar vriendin Alyona over het evangelie verteld. Alyona wilde zich met toestemming van haar moeder laten dopen. Haar moeder liet zich later met Alyona's jongere zusje dopen. Onlangs is Alyona in de Manhattantempel (New York) met een goede jongeman getrouwd. Marné was erbij! Ze was zo blij dat ze haar vriendin over Jezus Christus had verteld.

Toen we in Virginia (VS) woonden, zat onze zoon Chris in het jeugdwerk. Een van Chris' vrienden begon samen met het hele gezin met de zendelingenlessen. Chris hielp daarbij. Voor elke les bereidde hij zich voor en hij hielp bij het beantwoorden van hun vragen. Het gezin besloot zich te laten dopen. Daarna vroeg Chris zich nooit meer af of hij een zending wel aankon. Hij wist dat hij het aankon!

Later kwam er een man bij ons voor werkzaamheden aan het huis. Toen hij klaar was, bedankte mijn vrouw hem. 'We willen je graag iets geven', zei ze. Ze gaf hem een exemplaar van het Boek van Mormon.

De man werd boos. Hij begreep ons geloof niet. Hij dacht dat we niet in Jezus Christus geloofden.

Chris was moedig en gaf de man zijn getuigenis. Chris zei dat hij lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was. Hij zei dat hij in Jezus geloofde.

Veel kinderen van onze hemelse Vader kennen het evangelie niet. Anderen beseffen niet dat we in Jezus geloven. Deze mensen hebben iemand nodig die ze dat vriendelijk vertelt. We kunnen moedig zijn en ons getuigenis geven. We kunnen anderen helpen om over Jezus Christus te leren! ■

De kerk nu

Gebruik deze figuren om verhalen uit de kerkgeschiedenis te vertellen!

President Monson

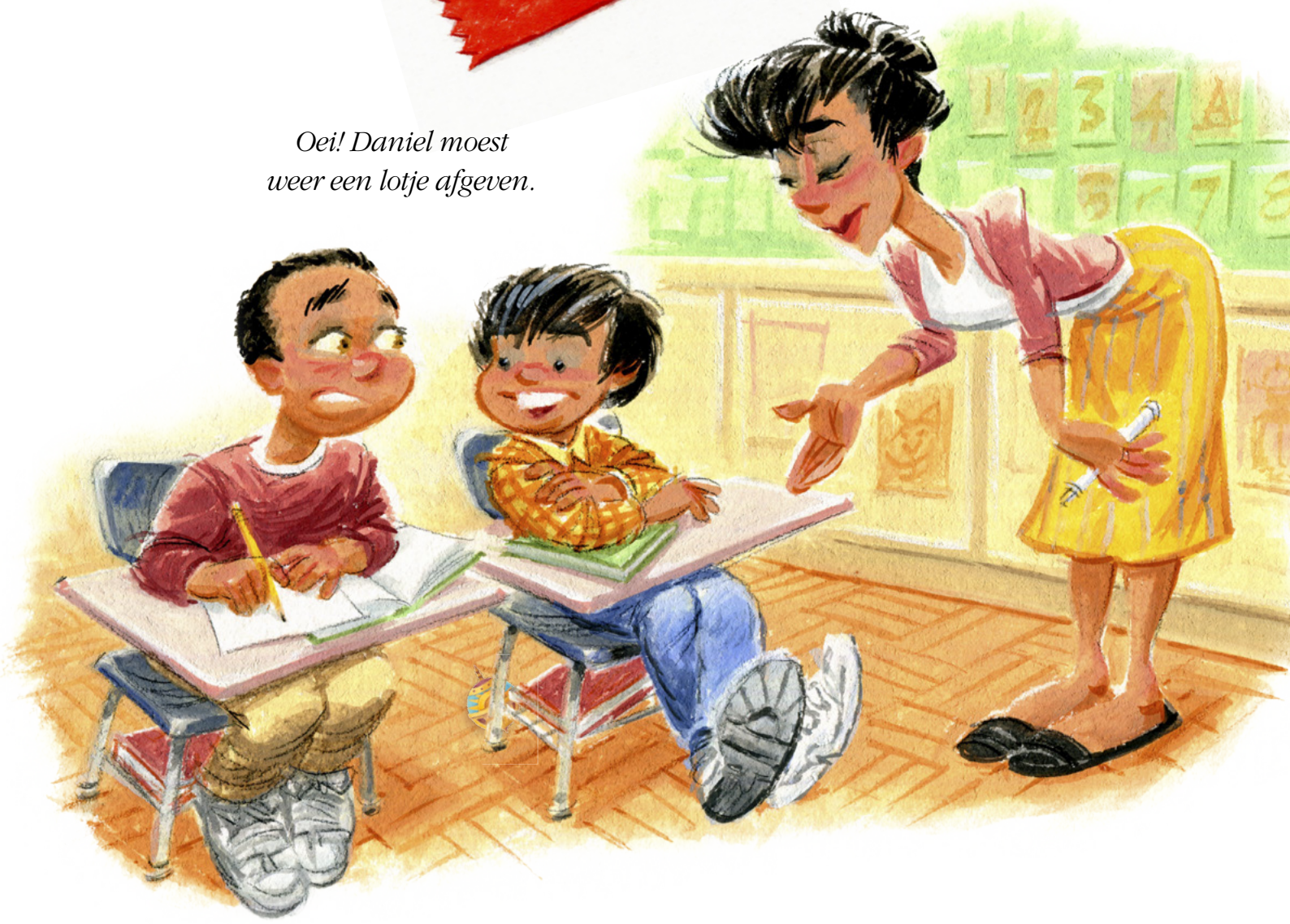
De heiligen bouwden een prachtige stad in de Salt Lake Valley. Ze deden er veertig jaar over om de Salt Laketempel te bouwen. De kerk is sinds die begindagen sterk gegroeid. Nu zijn er 156 voltooide tempels over de hele wereld. Het Boek van Mormon is inmiddels in 110 talen vertaald! President Thomas S. Monson is tegenwoordig onze profeet. Hoe kun jij ervoor zorgen dat de kerk blijft groeien?

We hopen dat je dit jaar van de reeks figuren uit de kerkgeschiedenis genoten hebt! Je vindt eerdere figuren op liahona.lds.org.

ILLUSTRATIES BETH M. WHITTAKER

Het RODE lotje

Oei! Daniel moest weer een lotje afgeven.

Darcie Jensen Morris

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Helpen vind ik o zo fijn en daarom ben ik blij.'
*(*Zing maar mee, D-1.)

Mateo keek naar de opgave op het bord en noteerde die snel in zijn schrift. Rekenen was zijn lievelingsvak. Hij wilde dus goed opletten. Maar hij kon juffrouw Santos amper verstaan, doordat zijn vriend Daniel aan het praten was.

'Sst! Daniel, ik versta haar niet!' fluisterde Mateo. Maar Daniel bleef praten. Uiteindelijk hoorde juffrouw Santos hem.

'Daniel, je bent weer aan het storen', zei juffrouw Santos. 'Je hebt al een waarschuwing gekregen. Nu moet je me een lotje geven.'

Daniel haalde langzaam een rood lotje uit zijn lessenaar en gaf het aan de juffrouw. Hij liet zijn schouders zakken en keek naar de grond. Juffrouw Santos gaf lotjes aan leerlingen die braaf waren en luisterden. De leerlingen schreven er hun naam op en stopten ze in een pot. Maar als je stout was, moest je een lotje teruggeven. Elke vrijdag trok juffrouw Santos een lotje uit de pot. De winnaar mocht iets uit de prijzenkast van de klas kiezen! Daniel moest vaak een lotje teruggeven omdat

ILLUSTRATIES JOHN MANDERS

hij steeds praatte. Zijn naam werd dus zelden getrokken. Mateo vond het jammer dat Daniel weer een lotje moest teruggeven.

Tijdens de pauze rende Mateo naar het veld om voetbal te spelen. Hij zag Daniel alleen bij de schommels staan. Daniel was aan het huilen. Mateo wilde hem opbeuren.

'Wil je voetballen?' vroeg Mateo.

Daniel zweeg. Mateo probeerde met hem te praten, maar Daniel keerde zich om.

'Als je van gedachten verandert, kom je maar naar het voetbalveld.'

Mateo ging met zijn andere vriendjes spelen, maar bleef aan Daniel denken. Mateo was bijna acht en zou zich dan laten dopen. Hij wilde het voorbeeld van Jezus volgen en een goede vriend zijn. Wat kon hij doen om te voorkomen dat Daniel in de problemen raakte?

De volgende dag lazen ze in de klas in groepjes een verhaal. Maar Daniel las niet. Hij was zijn boek in de lucht aan het gooien.

Mateo probeerde hem te laten ophouden. 'Daniel, we moeten in ons boek lezen. We mogen er niet mee spelen.'

Daniel gooide zijn boek nog een keer in de lucht. Juffrouw Santos zag dat het bijna het plafond raakte.

Ze ging naar Daniel toe en strekte haar hand uit om een lotje in ontvangst te nemen. Daniel tastte in zijn lessenaar. Hij raakte in paniek.

O nee! Hij heeft vast geen lotjes meer! dacht Mateo. Dat betekende dat Daniel tijdens de pauze binnen moest blijven. Mateo dacht snel na. Wat kon hij doen? Toen kreeg hij een idee.

'Daniel,' zei juffrouw Santos, 'Als je geen lotje hebt, dan…'

Mateo haalde diep adem. 'Mag ik zijn lotje betalen, juffrouw Santos?' vroeg hij.

Het werd stil in de klas. Dat had niemand haar ooit gevraagd. Mateo vroeg zich af hoe ze zou reageren.

Juffrouw Santos keek verbaasd. Toen lachte ze. 'Je bent een heel goede vriend. Ja, je mag Daniels lotje betalen.' Mateo gaf een van zijn lotjes aan juffrouw Santos.

'Bedankt, Mateo', zei Daniel.

'Graag gedaan!' zei Mateo. 'Zullen we samen lezen?'

Daniel knikte en nam zijn boek.

Toen Daniel begon te lezen, voelde Mateo zich vanbinnen gelukkig en warm. De Heilige Geest had hem dat idee gegeven! Mateo wist dat Jezus wilde dat hij Daniel hielp, omdat Hij van Daniel houdt. En Mateo voelde de liefde van Jezus ook! ■

De auteur woont in Utah (VS).

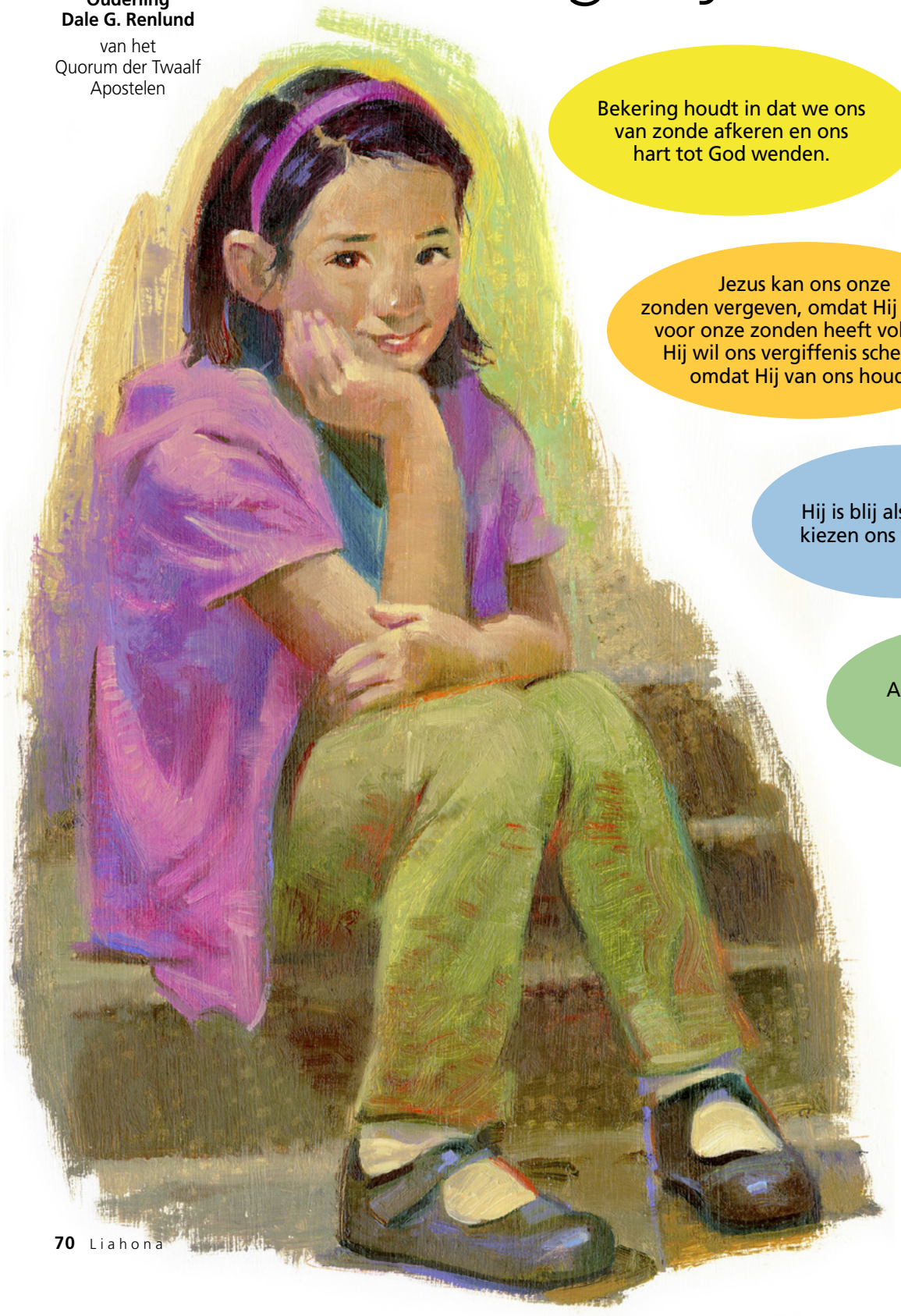
JEZUS HEEFT DE PRIJS VOOR ONZE ZONDEN BETAALD

Mateo betaalde Daniels lotje omdat hij van hem hield. Wij kunnen de prijs voor iemands zonden niet betalen, maar Jezus Christus kan dat wel! Jezus houdt van ons. Daarom heeft Hij de prijs voor al onze zonden betaald. Als we iets fouts doen, kunnen we ons bekeren en vergeving krijgen. Jezus kan ons helpen om betere mensen te worden!

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hoe kan ik door bekering blij worden?

Bekering houdt in dat we ons van zonde afkeren en ons hart tot God wenden.

Jezus kan ons onze zonden vergeven, omdat Hij de prijs voor onze zonden heeft voldaan. Hij wil ons vergiffenis schenken omdat Hij van ons houdt.

Hij is blij als wij ervoor kiezen ons te bekeren.

Als Hij ons vergeeft, zijn wij ook blij.

Zie 'Bekering: een vreugdevolle keuze', Liahona, *november 2016, 121–124.*

ILLUSTRATIES DILLEEN MARSH

De voetzoeker

Toen ouderling Dale G. Renlund 12 was, woonden zijn familie en hij in Zweden. Op zekere zondag bracht zijn vriend Steffan een grote voetzoeker en enkele lucifers mee naar de kerk. Dale was opgewonden. Dale nam de voetzoeker en stak de lont aan. Hij was van plan de lont weer te doven, maar hij verbrandde zijn vingers en liet de voetzoeker vallen! Steffan en Dale keken met afgrijzen toe hoe de lont verder brandde.

Het vuurwerk knalde! Een vreselijke geur vulde de kapel. Steffan en Dale raapten snel de resten van de voetzoeker op en openden de ramen om de geur te verdrijven. Zij hoopten dat niemand het zou merken.

Maar toen de mensen naar de avondmaalsdienst kwamen, merkten zij het *toch* op. De geur was zo doordringend dat de mensen zich niet op de dienst konden richten. Dale schaamde zich enorm. Hij wist dat hij door zijn daad zijn Hemelse Vader had teleurgesteld.

Na de bijeenkomst vroeg president Lindberg, de gemeentepresident, Dale of hij naar zijn kantoor kon komen omdat hij merkte dat er iets mis was. Dale vertelde president Lindberg hoeveel spijt hij had van de voetzoeker.

President Lindberg was aardig. Hij deed zijn Schriften open en vroeg Dale een paar onderstreepte verzen te lezen. Dale las voor: 'Zie, wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan. Hierdoor zult u weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken' (LV 58:42–43).

Toen Dale dit had gelezen, zag hij president Lindberg glimlachen. Toen Dale het kantoor verliet, was hij blij.

Ouderling Renlund ontdekte dat hij vergiffenis kon ontvangen als hij iets verkeerd had gedaan. Hij kon vreugde voelen als hij zich bekeerde en de geboden van zijn hemelse Vader onderhield. ■

11 december
'Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald' (Mattheüs 25:35).

12 december
'Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden' (Mattheüs 5:4).

13 december
'Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo' (Mattheüs 7:12).

14 december
'Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt (Mattheüs 7:1).

15 december
'Zalig zijn de barmhartigen' (Mattheüs 5:7).

16 december
'Ik was naakt en u hebt Mij gekleed' (Mattheüs 25:36).

17 december
'U zult dikwijls tezamen komen' (3 Nephi 18:22).

18 december
'U moet altijd waken en bidden' (3 Nephi 18:15).

19 december
'Verblijd en verheug u' (Mattheüs 5:12).

20 december
'Zoek het Koninkrijk van God' (Lukas 12:31).

21 december
'[Vergeef] de mensen hun overtredingen' (Mattheüs 6:14).

25 december
'Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken' (Mattheüs 5:16).

22 december
'De werken die u Mij hebt zien doen, die zult u eveneens doen' (3 Nephi 27:21).

23 december
'Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen' (Mattheüs 25:36).

24 december
'Er is geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden' (Mattheüs 21:13).

Lees elke dag iets wat Jezus heeft gezegd. Vraag je dan af hoe je die lering kunt volgen. Kleur dan de ster!

Volgend jaar verzamelen we sterren van kinderen uit de hele wereld! Stuur ons een ster en vertel hoe je een stralend voorbeeld bent geweest. Vergeet er geen foto bij te doen, als je die hebt. Stuur ze naar liahona.lds.org.

AFBEELDING: GETTY IMAGES

Leringen van Jezus

Je kunt in december meer over de leringen van Jezus Christus op Mormon.org vinden!

De eerste tien dagen van deze activiteit staan in de digitale versie van dit artikel op liahona.lds.org en in de app Evangeliebibliotheek.

Een plek voor Hem

Tekst: naar Larry Hiller
Muziek: Michael F. Moody

© 2017 Larry Hiller en Michael F. Moody.
Het maken van kopieën voor eenmalig, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk is toegestaan.
Deze mededeling moet op elke kopie vermeld worden.

ONS PRIKBORD

We spraken over het belang van de tempel voor ons en onze familie. We hebben thuis maquettes van de tempel gemaakt.

Jeugdwerkkinderen uit een wijk in São Paulo (Brazilië)

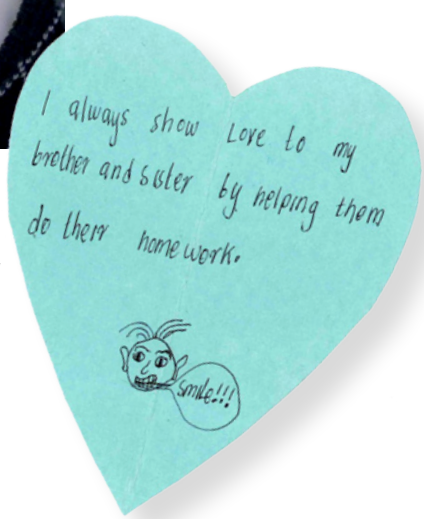
We gingen op vakantie naar het strand en maakten een KGW-schild in het zand.

Sofia, Matias en Tomás O., Argentinië

Ik laat mijn broertje en zusje altijd zien dat ik van ze houd: ik help ze met hun huiswerk. Smile!

Benjamin S. (11), Kenia

DE ALMACHTIGE

Iedereen vraagt zich af
wie de Almachtige is.
Veel mensen weten dat niet.
Ze weten niet dat Hij in de ogen
van kinderen te vinden is,
in de fluisterende wind,
in het hart van helden en heldinnen,
in de glimlach van je dierbaren.
En je noemt Hem niet alleen 'God'
of 'de Almachtige',
maar je spreekt Hem aan met …
'mijn hemelse Vader'.

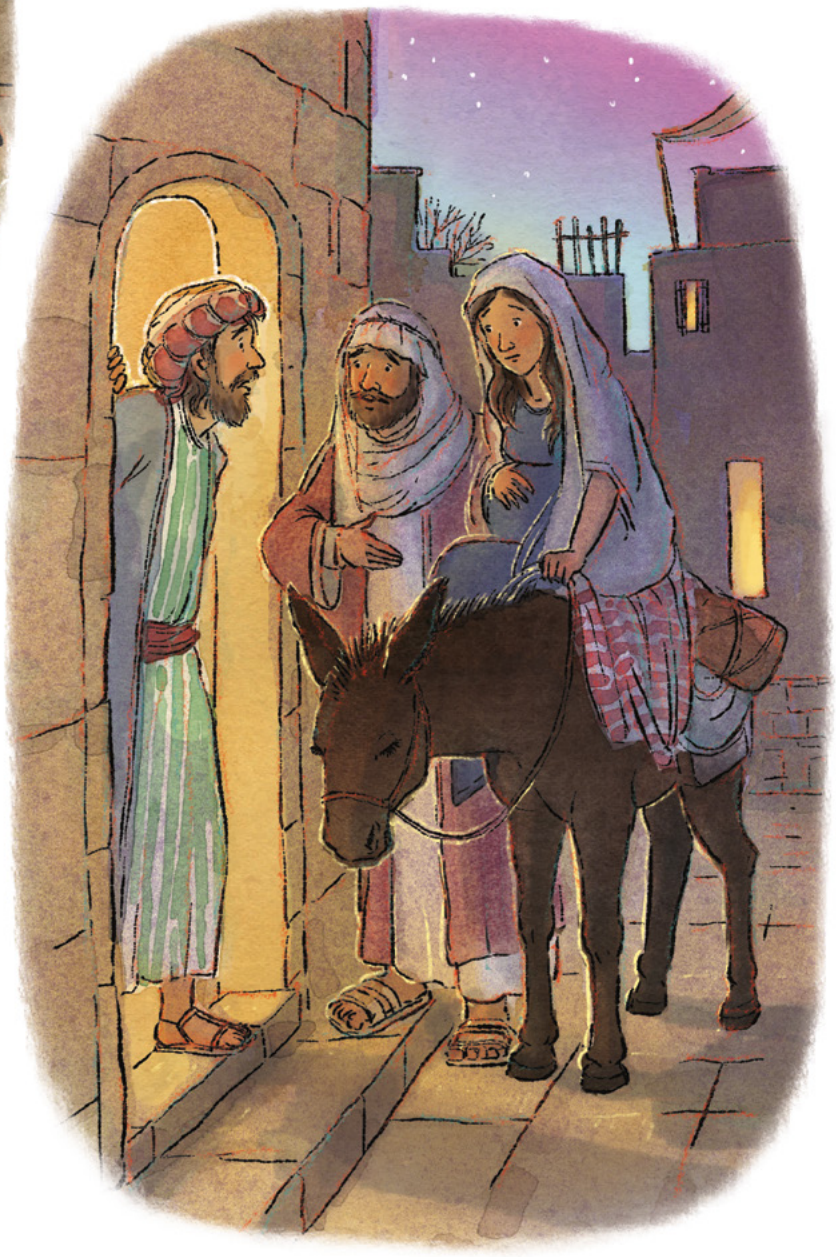
Adriana G. (9), Chili

Jezus werd in Bethlehem geboren

Kim Webb Reid

Maria kreeg bezoek van een engel. Die engel zei dat God heel blij met haar was. Zij mocht de moeder van Jezus worden!

Maria en Jozef reisden naar Bethlehem. Het was bijna zover dat Jezus geboren zou worden. Er waren zoveel mensen in Bethlehem op bezoek dat Maria en Jozef geen slaapplaats konden vinden. Maar er was een herbergier die hun een plekje in een stal gaf.

ILLUSTRATIES APRYL STOTT

Al gauw werd Jezus geboren. Er verscheen een stralende nieuwe ster. Daardoor kon iedereen weten dat het Licht van de wereld op aarde was gekomen.

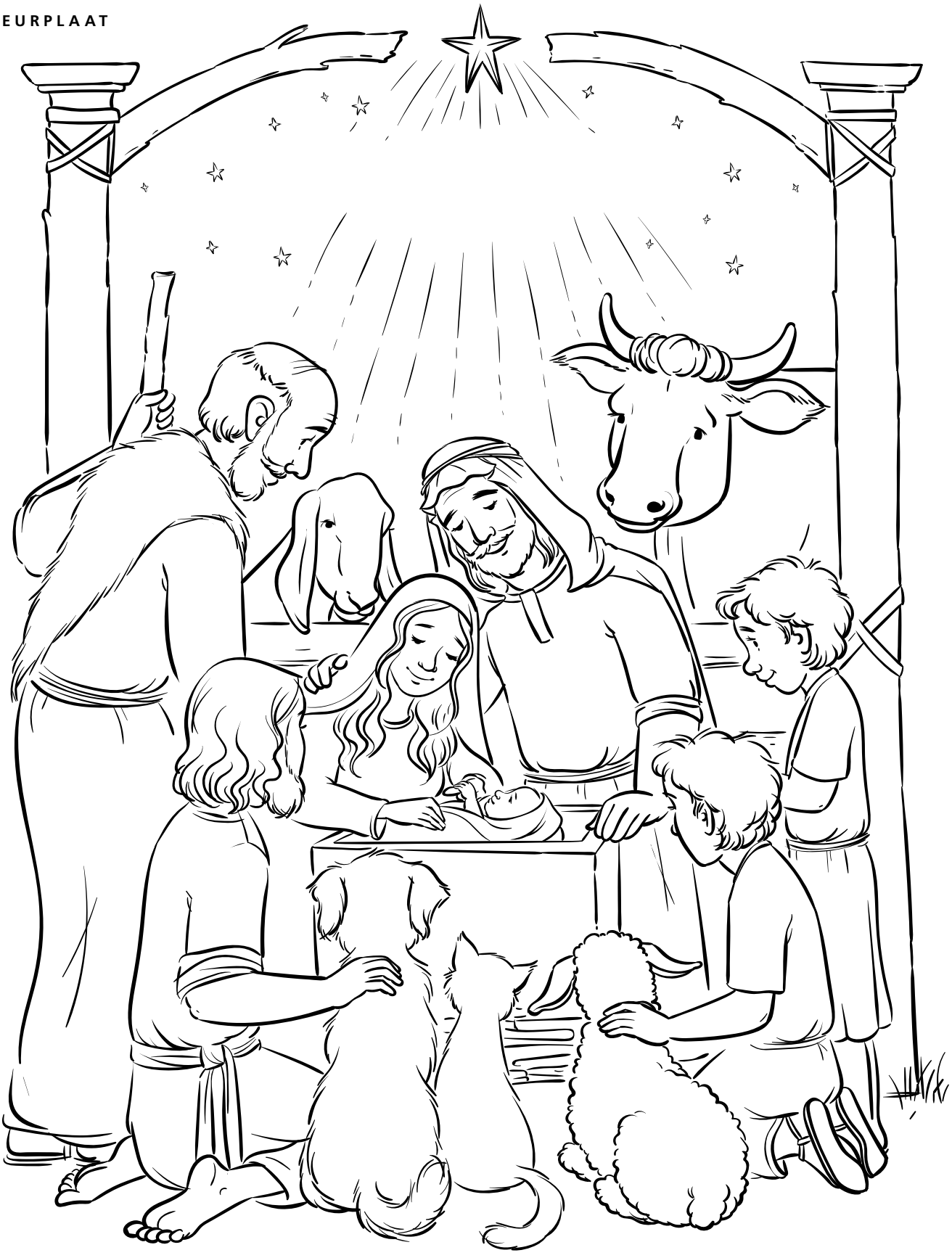

Een groepje herders kreeg bezoek van een engel die hun vertelde dat Jezus was geboren. Ze gingen gauw naar het kindje kijken. Het lag in een kribbe.

Jezus is naar de aarde gekomen omdat Hij van mij houdt. Ik volg zijn licht nu, met Kerstmis, en het hele jaar! ■

Naar Lukas 1:26–38; 2:1–20

‘En [de herders] gingen met haast en vonden Maria en Jozef, en het Kindje liggend in de kribbe’ (Lukas 2:16).

ILLUSTRATIE APRYL STOTT

Joseph Smith (1805–1844)
Eerste president van de kerk

STANDVASTIG IN CHRISTUS' WERK

U kunt nooit té goed zijn.

Ik houd van Christus' werk. Ik houd van deugdzaamheid, kuisheid, bestendig rechtschapen gedrag en een heilige levenswandel.

Ik geloof in het leiden van een deugdzaam, rechtschapen en heilig leven voor God. Ik acht het mijn plicht om alle mensen binnen mijn bereik over te halen om hetzelfde te doen. Dat zij mogen ophouden kwaad te doen en leren goed te doen. Dat zij hun zonden mogen vervangen door rechtschapenheid.

Als wij ons geloof versterken door elke goede eigenschap te verwerven die de kinderen van de heilige Jezus siert, kunnen wij in het uur van gebed bidden. Wij kunnen onze naaste liefhebben als onszelf en in tijden van beproeving getrouw blijven. Wij weten dat de beloning van dezulken groter is in het koninkrijk der hemelen. Wat een troost! Wat een vreugde! Ik zal het leven van de rechtschapene

leiden, en laat mijn beloning als de zijne zijn! […]

Ik verlang er sterk naar dat alle mensen het heil ontvangen. Ik wil u eraan herinneren dat u allen met goddelijke ijver dient te streven naar deugdzaamheid, heiligheid en het naleven van de geboden van de Heer. Wees goed, wijs, rechtvaardig, gul. Wees bovenal welwillend, altijd overvloedig in alle goede werken. […]

Wees zachtmoedig en nederig, rechtschapen en oprecht. Vergeld kwaad met goed. […] Wees ootmoedig en geduldig in alle levensomstandigheden; dan zullen wij een heerlijker overwinning vieren.

Wij willen onze broeders [en zusters] stoutmoedig vermanen om nederig te zijn en veel te bidden, om te leven als kinderen van het licht en van de dag. Mogen zij dan de genade verkrijgen om elke verleiding te weerstaan en alle kwaad te overwinnen in de vrome naam van onze Heer Jezus Christus.

De gedachte dat iedereen zal ontvangen volgens zijn eigen ijver en vasthoudendheid in de wijngaard, zou ieder die geroepen is om deze blijde boodschap te verkondigen moeten inspireren. […]

Wij vertrouwen op God. Wij zijn vastbesloten om, met behulp van zijn genade, het werk voort te zetten en tot het einde toe getrouw te blijven. Mogen wij dan worden gekroond met kronen van celestiale heerlijkheid en de rust ingaan die is bereid voor de kinderen van God. […]

U kunt nooit té goed zijn. Geduld is hemels, gehoorzaamheid is edel, vergiffenis is genadig en verhoging is goddelijk. En hij die getrouw tot het einde toe volhardt, zal geenszins zijn beloning verliezen. Een goed mens zal alles verdragen om Christus te eren. ■

Zie Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith *(2011), 381–385.*

JEZUS OPGEDRAGEN IN DE TEMPEL,
CHRISTEN DALSGAARD

'Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord,
'want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien,
'die U bereid hebt voor de ogen van alle volken,
'een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken.'
– Lukas 2:29–32; zie ook de verzen 25–35.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Mijn **geschenk** aan de Heiland

Ik vond dat ik als zendelinge tekortschoot. Toen besefte ik dat ik moest stoppen met aan mijzelf denken en me op de Heiland moest richten.

p. 48

VOOR JONGEREN

p. 54

Acht redenen waarom Kerstmis een **heerlijke tijd** is om **zendeling** te zijn

Wil je je vrienden graag over het evangelie vertellen, maar weet je niet hoe je dat het beste kunt doen? Dit zijn de redenen waarom de kersttijd een van de makkelijkste tijden van het jaar is om zendingswerk te doen!

VOOR KINDEREN

Leringen van Jezus

Gebruik deze sterren om Jezus' leringen te volgen en je zo op Kerstmis voor te bereiden.

p. 72

4 021445 21203 DUTCH

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN